ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΓΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 42ΟΝ

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Ὑπὸ κ. **ΣΠΥΡΟΥ Δ. ΓΑΛΑΝΟΥ** τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Χημείας τῶν τροφίμων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, Μέλους τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ Καθηγητοῦ τῶν Σχολῶν Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Β. Χωροφυλακῆς.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

IV. Πότε ὑφίσταται ἡ περίπτωσις τῆς ἀπομιμήσεως.
V. Πότε ὑφίσταται ψευδὴς δήλωσις.
VI. Πότε ὑφίσταται περίπτωσις μειωμένης θρεπτικῆς ἀξίας.
VII. Πότε τρόφιμόν τι χαρακτηρίζεται ὡς ἄωρον.

IV. Πότε ὑφίσταται ἡ περίπτωσις τῆς ἀπομιμήσεως

Ἡ ἀπομίμησις διακρίνεται τῆς νοθείας ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ ἀπομιμήσεις τῶν τροφίμων ἢ εὐφραντικῶν οὐδεμίαν ἐσωτερικὴν ὁμοιότητα ἔχουν μὲ τὰ γνήσια τρόφιμα, ἀλλὰ παρουσιάζουν ὁμοιότητα πρὸς αὐτὰ μόνον ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς ἰδιότητας, ὡς λ.χ. τὸ σχῆμα, τὸ χρῶμα, τὴν ὀσμήν, τὴν γεῦσιν κλπ.

Ἡ περίπτωσις τῆς ἀπομιμήσεως ἐμφανίζεται ἐν τῇ πράξει εἰς τινα μόνον τρόφιμα ἢ εὐφραντικά, παλαιότερον δὲ ἡ ἀπομίμησις ἐχαρακτηρίζετο σφαλερῶς ὡς χονδροειδὴς νοθεία.

Κατωτέρω ἐκτίθενται παραδείγματά τινα ἀπομιμήσεων.

1) Γάλα καὶ προϊόντα τοῦ γάλακτος. Ὅταν ταῦτα εἶναι παρεσκευασμένα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ ξένων πρὸς τὸ γάλα ὑλῶν καὶ διὰ τῆς ὄψεως ἢ τῆς δηλώσεως αὐτῶν δύνανται νὰ ἐξαπατήσουν τὸν καταναλωτὴν καὶ νὰ νομίσῃ οὗτος ὅτι πρόκειται περὶ πραγματικοῦ γάλακτος ἢ προϊόντων τοῦ γάλακτος. Οὕτω σήμερον παρασκευάζεται ἀπομίμησις γάλακτος ἐκ πολτοῦ κυάμων τῆς σόγιας ἀπολιπανθέντων ἐν μέρει ἢ τυρὸς ἐκ γάλακτος τοῦ ὁποίου ἀφῃρέθη τὸ βούτυρον καὶ ἀντ' αὐτοῦ προσετέθη ἀνάλογος ποσότης λίπους ἢ ἐλαίου φυτικῆς προελεύσεως.

2) Κονσέρβαι αὐγῶν καὶ προϊόντα ἀρτοποιΐας ἢ ζυμαρικὰ μετ' αὐγῶν. Ὅταν τὰ χρῶμα αὐτῶν δὲν ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς κρόκους αὐγῶν, ἀλλὰ εἰς χρωστικὰς ὕλας φυτικῆς ἢ συνθετικῆς προελεύσεως.

3) Ὀποὶ ὀπωρῶν. Ὅταν οὗτοι προέρχωνται ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐκθλίψεως τῶν δι' ὕδατος διαποτισθέντων ὑπολειμμάτων τῆς ἐκθλίψεως τῶν ἀρχικῶν ὀπωρῶν.

4) Μέλι. Προϊόντα προερχόμενα ἐκ σιροπίου σακχάρεως ἢ ἀμυλοσιροπίου καὶ φερόμενα ὑπὸ δήλωσιν, ἐξ ἧς θὰ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὁ καταναλωτὴς ὅτι πρόκειται περὶ φυσικοῦ πραγματικοῦ μέλιτος.

5) Καφές. Κύαμοι καφὲ τεχνητῶς παρεσκευασμένοι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ διαφόρων ξένων πρὸς τὸν καφὲ ὑλῶν.

6) Προϊόντα ἐκ κακάου. Ὅταν ταῦτα εἶναι παρεσκευασμένα ἐξ ἄλλων ἢ τῶν διὰ τὴν παρασκευὴν αὐτῶν ἐπιτρεπομένων ὑλῶν καὶ διὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως αὐτῶν δύνανται νὰ παραπλανήσουν τὸν καταναλωτὴν καὶ νὰ νομίσῃ οὗτος ὅτι πρόκειται περὶ γνησίων προϊόντων τοῦ κακάου.

7) Ἀρτύματα. Ὡς ἀπομιμήσεις ἀρτυμάτων, χαρακτηρίζονται τὰ ἐκ διαφόρων ὑλῶν παρασκευάσματα τὰ ἔχοντα τὰς ἐξωτερικὰς ἰδιότητας τῶν πραγματικῶν, ὡς λ. χ. τὸ σχῆμα τοῦ πεπέρεως, τῶν γαρυφάλλων, τῶν μοσχοκαρύων κλπ. Ἐπίσης θεωροῦνται ὡς ἀπομιμήσεις τὰ ἀναπληρώματα, ὡς καὶ τὰ ἀπορρίμματα τοῦ καθαρισμοῦ καὶ συσκευασίας τῶν πραγματικῶν ἀρτυμάτων, ὅταν ταῦτα διὰ καταλλήλου ἐπεξεργασίας, ὡς λ. χ. δι' ἀλέσεως, ἔχουν καταστῇ ὅμοια πρὸς τὰ πραγματικὰ ἀρτύματα.

Περαιτέρω θεωροῦνται ὡς ἀπομιμήσεις τὰ δι' εὐφραντικοὺς σκοποὺς φερόμενα εἰς τὴν κατανάλωσιν ἀναπληρώματα τῶν ἀρτυμάτων, ἅτινα συγγενεύουν πρὸς τὰ ἀντίστοιχα γνήσια προϊόντα μόνον ὡς πρός τινας ἰδιότητας, ὡς συμβαίνει λ.χ. εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἀλεσθέντων φλοιῶν πεπέρεως ἢ ἀλεσθέντων σπερμάτων, καλύκων καὶ μίσχων τοῦ καρποῦ τῆς πάπρικας κλπ.

8) Οἶνοι καὶ γλεύκη. Ὅταν ταῦτα εἶναι τεχνητῶς παρεσκευασμένα ἐκ συστατικῶν τοῦ γλεύκους. Διὰ τὴν γνωμάτευσιν τῶν προϊόντων αὐτῶν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ εἰδικοῦ περὶ οἴνου νόμου.

V. Πότε ὑφίσταται ψευδὴς δήλωσις

Ἡ δήλωσις ὑπὸ τὴν ὁποίαν φέρεται εἰς τὴν κατανάλωσιν τρόφιμόν τι ἢ εὐφραντικὸν πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεται ἀπολύτως εἰς τὴν ἀλήθειαν. Αἱ ψευδεῖς δηλώσεις ἀποτελοῦν ἀπατηλὰς δηλώσεις καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀφοροῦν εἰς χαρακτηριστικὰς ἰδιότητας καὶ γνωρίσματα τῶν διαφόρων προϊόντων, ὡς λ. χ. τὴν προέλευσιν τοῦ προϊόντος, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ (π. χ. ψευδὴς ἡμερομηνία τῆς παρασκευῆς) τὸ διατηρήσιμον, τὰς ποιοτικὰς ἰδιότητας, τὴν ποσότητα (π. χ. τὸ βάρος ἢ ὄγκον τοῦ περιεχομένου) κλπ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι εἰς τὴν πρᾶξιν ὑφίστανται πάρα πολλαὶ δυνατότητες ψευδοῦς δηλώσεως, αἱ ὁποῖαι, δὲν θὰ ἐκτεθοῦν ὅλαι ἐδῶ ἀλλὰ θὰ ἀναφερθοῦν κατωτέρω ἐνδεικτικῶς περιπτώσεις μόνον τινὲς ψευδοῦς δηλώσεως εἰς τὰ συνηθέστερα τρόφιμα καὶ εὐφραντικά.

1) Γάλα καὶ τὰ προϊόντα ἐκ γάλακτος. Ὅταν σύνηθες κοινὸν νωπόν, παστεριωμένον ἢ ἀποστειρωμένον γάλα φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς εἰδικὸν γάλα διὰ παιδία ἢ ὡς προνομιοῦχον γάλα ἢ ὡς γάλα εἰδικὸν διὰ θηλάζοντα βρέφη κ.τ.τ. Περαιτέρω ὅταν θερμανθὲν γάλα φέρεται ὡς νωπὸν ἢ καὶ ἀντιστρόφως. Ὅταν νωπὸν γάλα ἢ μὴ ἀντιστοίχως θερμανθὲν γάλα, ὡς καὶ μεῖγμα νωποῦ καὶ θερμανθέντος δηλοῦται ὡς παστεριωμένον. Ὁμοίως ὅταν μὴ ἀντέχον πλέον εἰς τὸν βρασμὸν γάλα δηλοῦται ὡς πρόσφατον γάλα ἢ ἀκόμη ἁπλῶς ὡς γάλα. Ὡς ψευδὴς δήλωσις χαρακτηρίζεται ἡ περίπτωσις καθ' ἣν γάλα ἄλλων ζώων φέρεται εἰς τὴν κατανάλωσιν ὡς γάλα ἀγελάδος ἢ ἀκόμη ἁπλῶς ὡς γάλα, ὡς ἐπίσης καὶ ὅταν τοῦτο ἔχῃ παρασκευασθῇ διὰ διαλύσεως ξηροῦ γάλακτος ἢ ἀραιώσεως συμπεπυκνωμένου γάλακτος χωρὶς νὰ δηλοῦται σαφῶς ὡς τοιοῦτον. Περαιτέρω ὅταν κοινὸν ὀξυνισθὲν γάλα δηλοῦται ὡς ἀφρόγαλα ἢ γιαούρτη ἢ κεφὶρ ἢ κουμὶς κλπ. Ὁμοίως ὅταν τὸ ἀφρόγαλα περιέχῃ λίπος ὀλιγώτερον τοῦ ἀναμενομένου διὰ τὸ ἀντίστοιχον εἶδος. Ὁμοίως ὑφίσταται ψευδὴς δήλωσις ὅταν δηλοῦται ὡς συμπεπυκνωμένον πλῆρες γάλα ἢ ἁπλῶς συμπεπυκνωμένον γάλα καὶ προσφέρεται συμπεπυκνωμένον ἀπισχνανθὲν γάλα. Ὅταν περαιτέρω δηλοῦται προϊόν τι ὡς καθαρὸν ἢ ἄνευ σακχάρεως ἢ ὡς συμπεπυκνωμένον γάλα καὶ ὅμως περιέχει σάκχαρον. Ὁμοίως ὅταν δηλοῦται ὡς συμπεπυκνωμένον γάλα καὶ ἀποτελεῖται ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἐκ συμπεπυκνωμέ-

νου ἀπισχνανθέντος γάλακτος. Τέλος ὅταν δηλοῦται ὡς γάλα φιάλης καὶ δὲν ἔχῃ ἐμφιαλωθῆ εἰς νομίμως λειτουργούσας καὶ ἐπιβλεπομένας γαλακτοκομικὰς ἐγκαταστάσεις, παρεχούσας τὰ ἐχέγγυα τῆς καλῆς λειτουργίας ἀπὸ ὑγιεινολογικῆς ἀπόψεως.

2) Βούτυρον. Ὅταν τοῦτο δὲν προέρχεται ἀποκλειστικῶς ἐκ γάλακτος καὶ δηλοῦται ὡς βούτυρον. Ὅταν δηλοῦται ὡς πρόσφατον βούτυρον, ὡς ἐπιτραπέζιον βούτυρον, ὡς ἐδώδιμον βούτυρον καὶ τὰ παρόμοια, ὡς ἀκόμη καὶ ἁπλῶς ὡς βούτυρον, ἐνῷ εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν δύναται νὰ καταταγῇ οὐδὲ εἰς τὴν δευτέραν ποιότητα τούτου. Ὅταν ἡ ἁλάτισις τοῦ βουτύρου δὲν ἀποτελῇ εὑρέως διαδεδομένην τοπικὴν συνήθειαν πρέπει τὸ ἁλατισμένον βούτυρον νὰ δηλοῦται σαφῶς ὡς ἁλατισμένον, ἄλλως ὑφίσταται ψευδὴς δήλωσις. Ἐπίσης τὸ ἀνανεωθὲν (φρεσκαρισθὲν) δι' ἐπανακατεργασίας μετὰ γάλακτος βούτυρον, ὡς καὶ τὰ μείγματα τοιούτου μετὰ κανονικοῦ βουτύρου πρέπει νὰ δηλοῦνται σαφῶς τοιαῦτα. Περαιτέρω θεωρεῖται ὡς ψευδὴς δήλωσις ὅταν τὸ βούτυρον φέρεται εἰς τὴν κατανάλωσιν ὡς προερχόμενον ἐκ γάλακτος ἄλλου εἴδους ζῴου καὶ οὐχὶ τοῦ ἀντιστοίχου, ὡς λ.χ. ὅταν δηλοῦται ὡς βούτυρον γάλακτος ἀγελάδος ἐνῷ προέρχεται ἐκ γάλακτος προβάτου.

3) Τυρός. Ὅταν ἔχῃ μικροτέραν περιεκτικότητα εἰς λίπος ἀπὸ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὴν δήλωσιν. Ἐπίσης ὅταν διὰ τὴν ὀνομασίαν εἴδους τινὸς τυροῦ χρησιμοποιοῦνται δηλώσεις ἐξ ὧν θὰ ἠδύνατο νὰ συμπεράνῃ τις τὴν ὕπαρξιν ἰδιοτήτων ἐλλειπουσῶν ἐκ τοῦ ἐμπορεύματος. Περαιτέρω θεωρεῖται ὡς ψευδὴς δήλωσις ἡ οὐχὶ ἀληθὴς δήλωσις τῆς χώρας προελεύσεως τοῦ τυροῦ.

4) Ἐδώδιμα λίπη καὶ ἔλαια. Ὅταν λίπος προβάτου λ.χ. δηλοῦται ὡς λίπος χοίρου κλπ. δηλαδὴ λίπος ζῴου τινὸς δηλοῦται ὡς προερχόμενον ἐξ ἄλλου εἴδους ζῴου, ὡς γενικώτερον ὅταν φυτικὰ ἐδώδιμα λίπη ἢ ὑδρογονωμένα τοιαῦτα δηλοῦνται οὐχὶ συμφώνως πρὸς τὴν πραγματικότητα. Ὡς ψευδῶς δηλωθέντα χαρακτηρίζονται περαιτέρω τὰ προϊόντα τὰ ὁποῖα φέρονται εἰς τὴν κατανάλωσιν χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ πραγματικαὶ ἰδιότητες αὐτῶν, ὡς λ.χ. ὅταν ἡ ἁλατισμένη μαργαρίνη δὲν δηλοῦται σαφῶς ὡς ἁλατισμένη τοιαύτη.

5) Κρέας καὶ προϊόντα ἐκ κρέατος. Ὅταν διατηρημένον ἢ ἀποστειρωμένον κρέας δηλοῦται ὡς νωπὸν ἢ ὅταν μέρη τοῦ ζωϊκοῦ σώματος τὰ ὁποῖα δὲν συγκαταλέγονται εἰς τὸ κρέας φέρωνται εἰς τὴν κατανάλωσιν κακῶς ὡς κρέας. Ὅταν κρέας ζῴου τινὸς φέρεται ὡς κρέας ἄλλου εἴδους ζῴου. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ ἐκ κρέατος προϊόντα ὡς λ.χ. τοὺς ἀλλάντας κλπ.

Ἐπίσης ὅταν εἰς τὰ ἐκχυλίσματα κρέατος, τοὺς κύβους ζωμοῦ κρέατος κλπ. δὲν ὑπάρχῃ κρεατινίνη, ὡς ἐπίσης καὶ ὅταν ταῦτα δὲν προέρχωνται ἐκ τοῦ δηλουμένου εἴδους ζῴου, ὡς ἀκόμη καὶ ὅταν αἱ ἐκ τῶν προϊόντων αὐτῶν παραγόμεναι ἑτοιμοι σοῦπαι καὶ ζωμοὶ δὲν παρέχουν ἐπαρκῶς τὴν ἀντίστοιχον πρὸς τὸ εἶδος αὐτῶν ὀσμὴν καὶ γεῦσιν.

6) Ἰχθῦες. Ὅταν εἶδός τι ἰχθύος δηλοῦται ὡς ἄλλου εἴδους.

7) Αὐγά. Ὅταν ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐγὰ φέρωνται κακῶς εἰς τὴν κατανάλωσιν αὐγὰ ἑτέρου εἴδους πλὴν τῶν τῆς ὄρνιθος. Τὰ αὐγὰ τῶν ἄλλων ζῴων, πλὴν τῶν τῆς κατοικιδίου ὄρνιθος, πρέπει νὰ δηλοῦνται σαφῶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀντιστοίχου ζῴου. Ἐπίσης ὅταν κοινὰ αὐγὰ χαρακτηρίζωνται ὡς ἐξαιρετικῶς πρόσφατα (αὐγὰ ροφήσεως), ἐπίσης ὅταν αὐγὰ τῶν ψυγείων ἄτινα λόγῳ μακροχρονίου ἐναποθηκεύσεως δὲν ἀνταποκρίνωνται πλέον πρὸς τὰς διὰ τὰ φρέσκα αὐγὰ ἀπαιτήσεις, ὁμοίως ὅταν τὰ δι' ἀσβέστου, ὑδρυάλου ἢ κατ' ἄλλον τρόπον διατηρημένα αὐγὰ φέρωνται εἰς τὴν κατανάλωσιν ὡς λίαν φρέσκα ἢ ἁπλῶς φρέσκα ἢ φρέσκα ἐγχώρια, χωρὶς φυσικὰ νὰ δηλοῦται ἡ πραγματική των φύσις. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν ἀναλόγως καὶ διὰ τὰς κονσέρβας αὐγῶν καὶ τὰ ἀναπληρώματα τῶν αὐγῶν.

8) Μύκητες. Ὅταν νωποί, ξηροὶ ἢ ἐν ὑγρῷ μέσῳ διατηρημένοι μύκητες δηλοῦνται δι' ὀνόματος ἄλλου εἴδους ἢ τοῦ πραγματικοῦ.

9) Ἄρτος καὶ προϊόντα ἀρτοποιΐας. Ὅταν ταῦτα περιέχουν προσθήκας, αἵτινες πρέπει νὰ δηλοῦνται καὶ δὲν δηλοῦνται σαφῶς. Περαιτέρω ὅταν παρέχωνται ἐνδείξεις περὶ βιταμινῶν (λ.χ. βιταμινοῦχος κλπ.) χωρὶς νὰ κέκτηται ὁ παραγωγὸς βεβαίωσιν ἁρμοδίας ἐπιστημονικῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς ὑπάρξεως πράγματι τῆς ἀναφερομένης περιεκτικότητος ταύτης εἰς βιταμίνας. Ἐννοεῖται φυσικά, ὅτι ἡ περιεκτικότης αὕτη εἰς βιταμίνας, πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ αἰσθητῶς τὴν εἰς τὸ ἀντίστοιχον σύνηθες εἶδος περιεχομένην ποσότητα.

10) Ζυμαρικά. Ὅταν τὰ ζυμαρικὰ μὲ αὐγὰ περιέχουν ὀλιγώτερα τῶν 2 αὐγῶν κατὰ χιλιόγραμμον ἀλεύρου ἢ σιμιγδάλεως. Ἐπίσης καὶ ὅταν ζυμαρικὰ ἐξ ἄλλων προϊόντων ἀλέσεως παρεσκευασμένα δὲν δηλοῦνται διὰ τῶν πραγματικῶν αὐτῶν ἰδιοτήτων.

11) Ὄσπρια. Ὅταν χρησιμοποιοῦνται σχετικῶς πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ποιότητα δηλώσεις μὴ ἀνταποκρινόμεναι πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς ψευδὴς δήλωσις ὅταν φέρωνται εἰς τὸ ἐμπόριον ὄσπρια μὲ τὴν δήλωσιν οὐχὶ ὀρθὴν τῆς ποιότητος ἢ τῆς προελεύσεως αὐτῶν.

12) Νωπὰ λαχανικά. Ὅταν πεπαλαιωμένα ἢ κονσερβαρισμένα κατὰ οἱονδήποτε τρόπον λαχανικὰ δηλοῦνται ὡς φρέσκα τοιαῦτα.

13) Ξηρὰ λαχανικά. Ὡς ψευδῶς δηλωθέντα θεωροῦνται τὰ ξηρὰ λαχανικὰ ἢ τὰ ἐξηραμμένα φυτικὰ μέρη, τὰ ὁποῖα φέρονται εἰς τὴν κατανάλωσιν ὑπὸ ὀνόματα ξένων, μείζονος ἀξίας φυτικῶν εἰδῶν, ὡς καὶ περαιτέρω ὅταν φέρωνται εἰς τὴν κατανάλωσιν πρὸς βρῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἐδώδιμοι κονσέρβαι, μὴ κατάλληλα πρὸς τοῦτο ξηρὰ παρασκευάσματα (ὡς π. χ. ἐξηραμμένα γεώμηλα κτηνοτροφίας).

14) Ὀπῶραι καὶ καρποί. Ὡς ψευδὴς δήλωσις χαρακτηρίζεται ἡ οὐχὶ πραγματικὴ ὀνομασία τῆς ὀπώρας ἢ τοῦ εἴδους τῆς ὀπώρας, ὡς καὶ ἡ οὐχὶ ὀρθὴ δήλωσις τῆς προελεύσεως ἢ τῆς ποιότητος, ὡς καὶ ἡ μὴ ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὰς ἐμπορικὰς συνηθείας τοιαύτη καὶ δυναμένη ὡς ἐκ τούτου νὰ ἀγάγῃ εἰς ἐξαπάτησιν τοῦ καταναλωτοῦ. Ὡς ἐπίσης καὶ ἡ μὴ παροχὴ εἰδικῶν περιστατικῶν, ἅτινα ἔχουν αἰσθητῶς μεταβάλει ἢ ἐλαττώσει τὴν ἀξίαν ἢ τὸ χρησιμοποιήσιμον γενικῶς τοῦ ἐμπορεύματος (ὡς π.χ. ἄωροι ὀπῶραι, εἴδη διατηρηθέντα ἐν ψυγείοις, κάρυα προώρου συγκομιδῆς, φρεσκαρισθέντα σῦκα κλπ.).

15) Ὀποὶ ὀπωρῶν. Ὅταν οὗτοι περιέχουν ἀμυλοσιρόπιον χωρὶς νὰ δηλοῦται ἡ προσθήκη αὕτη. Περαιτέρω ὅταν οἱ ἐλεύθεροι ἀλκοόλης ὀποὶ ὀπωρῶν περιέχουν περισσότερον τοῦ 0,5 ο/ο ἀλκοόλην. Οἱ περιέχοντες περισσότερον τοῦ 0,5 ο/ο ἀλκοόλην δέον νὰ χαρακτηρίζωνται ὡς ἀλκοολοῦχοι. Περαιτέρω θεωροῦνται ὡς ψευδῶς δηλούμεναι αἱ τεχνηταὶ λεμονάδες μὲ ἄρωμα ἢ γεῦσιν ὡρισμένου καρποῦ, αἵτινες δὲν χαρακτηρίζονται σαφῶς ὡς λεμονάδες μὲ ἄρωμα καρποῦ ἢ μὲ γεῦσιν καρποῦ.

16) Εἴδη σακχαροπλαστικῆς. Ὅταν τὰ ὀνόματα τούτων ἐμφαίνοντα τὴν ὕπαρξιν ὡρισμένων εἰδῶν δὲν ἀνταποκρίνωνται εἰς τὴν πραγματικότητα, ὡς λ.χ. ὅταν ὀνομάζωνται κουλουράκια βουτύρου καὶ δὲν περιέχουν βούτυρον, bonbons μέλιτος, γάλακτος, ἀφρογάλακτος, ἀμυγδάλων κλπ. καὶ δὲν περιέχουν τὰς ἀντιστοίχους ὕλας ἀλλὰ μόνον ἀναπληρώματα αὐτῶν. Γενικῶς ἐφ' ὅσον τὸ ὄνομα αὐτῶν δὲν ἀντιστοιχῇ εἰς τὰς πραγματικὰς αὐτῶν ἰδιότητας. Ἐπίσης ὡς ψευδὴς δήλωσις χαρακτηρίζεται ἡ μὴ δήλωσις τῆς τυχὸν ὑπάρξεως τεχνητῶν γλυκαντικῶν ὑλῶν.

17) Προσθῆκαι καὶ ἀναπληρώματα καφέ. Ψευδὴς δήλωσις ὑφίσταται ὅταν τοιαῦτα ἐμπορεύματα ἔρχωνται εἰς τὴν κατανάλωσιν μὲ φανταστικὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων ἡ σύνθεσις δύναται νὰ παραπλανήσῃ τὸν καταναλωτήν. Ἐξαιρετικῶς τὰ παλαιὰ καθιερωθέντα διὰ τῆς μακρᾶς χρήσεως ὀνόματα, ὡς λ.χ.

συκοκαφές, κιχωριοκαφές, κριθοκαφές, βυνοκαφὲς κλπ., ὡς ἐπίσης καὶ ὀνόματα συντεθειμένα ἐκ τῆς λέξεως καφὲς ἐν ἑνώσει μὲ ἄρτυμά τι καὶ ἀναλόγους ἐκφράσεις ἐπιτρέπονται. Ὅταν εἰς προσθήκας ἢ ἀναπληρώματα καφὲ ἔχουν προσμειχθῇ κύαμοι γνησίου καφὲ πρέπει νὰ παρέχηται ἐπὶ τῆς συσκευασίας ἡ περιεκτικότης εἰς κυάμους καφέ, ἄλλως ὑφίσταται ψευδὴς δήλωσις, ὡς ἐπίσης καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἡ δηλουμένη ἀκριβῶς ποσότης τοῦ καφέ.

18) Ὄξος. Ὅταν δὲν παρέχεται ἀκριβῶς ἡ εἰς ὀξικὸν ὀξὺ περιεκτικότης, ὅταν τὸ ὄξος ἔχῃ ἀρωματισθῇ μὲ τεχνητὰς ἀρωματικὰς ὕλας χωρὶς νὰ δηλοῦται τοῦτο σαφῶς, ὡς ἐπίσης καὶ ὅταν περιέχῃ δριμείας γεύσεως φυτικὰς ὕλας χωρὶς νὰ δηλοῦνται αὗται.

19) Ἀρτύματα. Εἰς τὰ ἀρτύματα καὶ τὰ ἀναπληρώματα αὐτῶν τὰ φερόμενα εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ φανταστικὰ ὀνόματα πρέπει νὰ ἐρευνᾶται μήπως δὲν ὑφίσταται μεταξὺ τῆς πραγματικῆς των ἀξίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν δήλωσιν ὡς ἀρτύματος ἀφ' ἑτέρου ἡ πρέπουσα σχέσις, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἡ παραδοχὴ ψευδοῦς δηλώσεως.

Περαιτέρω θεωρεῖται ὡς ψευδὴς δήλωσις ὅταν ἀναπληρώματα ἢ μείγματα τοιούτων μετὰ γνησίων ἀρτυμάτων δηλοῦνται διὰ τῶν ὀνομάτων τῶν πραγματικῶν ἀρτυμάτων.

20) Ζῦθος. Ὅταν ἐλαφρότεροι εἰς οἰνόπνευμα ζῦθοι φέρωνται εἰς τὴν κατανάλωσιν ὑπὸ δήλωσιν, ἐξ ἧς θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἀναμένῃ μετρίας πυκνότητος ἢ ἰσχυρὸν ζῦθον, ὡς ἐπίσης ψευδὴς δήλωσις ὑφίσταται ὅταν ὁ ζῦθος ἔχῃ παρασκευασθῇ ἐκ κατωτέρας ἀξίας ἀναπληρωμάτων, ἐπίσης ὅταν δὲν δηλοῦνται σαφῶς οἱ πτωχοὶ εἰς οἰνόπνευμα ζῦθοι καὶ τέλος ὅταν εἰς ἐλεύθερα ἀλκοόλης ἀναπληρώματα ἔχῃ ἐμπιεσθῇ ἀνθρακικὸν ὀξὺ καὶ φέρονται ταῦτα εἰς τὴν κατανάλωσιν ὑπὸ δήλωσιν δυναμένην νὰ παραπλανήσῃ τὸν καταναλωτήν.

21) Διαιτητικὰ προϊόντα. Ὅταν συνήθη τρόφιμα ἢ συνήθη προϊόντα ἀλέσεως ἢ συνήθη ποτὰ δηλοῦνται ὡς θρεπτικὰ μέσα διὰ παιδία ἢ ὡς διαιτητικὰ παρασκευάσματα. Τὰ εἰδικῶς ἐπεξεργασθέντα καὶ ὑπὸ ἐξαιρετικῶς ὑγιεινὰς συνθήκας παρασκευασθέντα καὶ ὁμοίως συσκευασθέντα προϊόντα ἀλέσεως δημητριακῶν δὲν χαρακτηρίζονται ὡς συνήθη προϊόντα ἀλέσεως.

Γενικῶς χαρακτηρίζονται ὡς ψευδῶς δηλωθέντα τὰ θρεπτικὰ μέσα τῶν παιδιῶν καὶ τὰ διαιτητικὰ παρασκευάσματα τῶν ὁποίων ἡ παρεχομένη διὰ τῆς δηλώσεως σύστασις ἢ προέλευσις δὲν ἀνταποκρίνεται ἀπολύτως εἰς τὴν πραγματικότητα.

ΥΙ. Πότε ὑφίσταται περίπτωσις μειωμένης θρεπτικῆς ἀξίας

Μείωσις τῆς θρεπτικῆς ἀξίας προϋποθέτει φυσικὰ τὴν ὕπαρξιν ἀρχικῶς ὁπωσδήποτε θρεπτικῆς ἀξίας, ἥτις ἐπομένως δύναται νὰ μειωθῇ ἄρα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑφίσταται τοιαύτη εἰς τὰ εὐφραντικά.

Ὑπὸ τὸν ὅρον θρεπτικὴ ἀξία νοεῖται βεβαίως οὐχὶ μόνον ἡ περιεκτικότης εἰς τὰς κυρίως θρεπτικὰς ὕλας (λευκώματα, ὑδατάνθρακας καὶ λίπη), ἀλλὰ καὶ ἡ περιεκτικότης εἰς ἀνοργάνους θρεπτικὰς ὕλας (ἀνόργανα ἅλατα) καὶ εἰς δραστικὰς ὕλας (βιταμίνας).

Μείωσις τῆς θρεπτικῆς ἀξίας ἐπέρχεται κατὰ κανόνα διὰ τῆς νοθεύσεως τῶν τροφίμων, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τῆς ἀποσυνθέσεως αὐτῶν.

Ὁ ὅρος μειωμένης ἀξίας τροφίμου ἔχει σχετικῶς δευτερεύουσαν σημασίαν καὶ ἀφορᾷ κυρίως τὸν οἰκονομικὸν παράγοντα, ἂν καὶ ὑφίστανται καὶ περιπτώσεις τινὲς μειωμένης ἀξίας συνεπαγόμεναι καὶ μείωσιν τῆς θρεπτικῆς ἀξίας, ὡς π.χ. αἱ μεγαλύτεραι τοῦ συνήθους περιεκτικότητες εἰς ὕδωρ.

Μείωσις τῆς θρεπτικῆς ἀξίας δύναται νὰ προκληθῇ εἴτε δι' ἐπιδράσεως τοῦ ἀνθρώπου (π.χ. νοθεύσεως), εἴτε διὰ φυσικῶν ἐπιδράσεων (π.χ. ἀποσυνθέσεως).

Κατωτέρω παρέχονται παραδείγματά τινα περιπτώσεων καθ' ἃς ὑφίσταται μείωσις τῆς θρεπτικῆς ἀξίας χωρὶς βεβαίως νὰ λαμβάνεται ἐνταῦθα ὑπ' ὄψιν ἡ λόγῳ νοθεύσεως ἢ ἀποσυνθέσεως ἐπερχομένη μείωσις τῆς θρεπτικῆς ἀξίας.

1) Γάλα. Ὅταν τὸ γάλα εἰς τὸ δοχεῖον τῆς πωλήσεως δὲν ἀναμιγνύεται καλῶς πρὸ πάσης λήψεως τότε τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ συλλεγόμενον ἀφρόγαλα παρέχεται εἰς τοὺς πρώτους ἀγοροστάς, ἐνῷ οἱ τελευταῖοι λαμβάνουν πτωχότερον εἰς λίπος δηλ. ἐν μέρει ἀποβουτυρωμένον γάλα. Τὸ τελευταῖον τοῦτο γάλα ἀκριβῶς εἶναι μειωμένης θρεπτικῆς ἀξίας. Ὅταν τὸ παστεριωμένον γάλα δηλοῦται ὡς ἀπαστερίωτον τότε ὑφίσταται παρὰ τὴν ψευδῆ δήλωσιν καὶ μείωσις τῆς θρεπτικῆς ἀξίας, λόγῳ μερικῆς καταστροφῆς τῶν δραστικῶν ὑλῶν. Περαιτέρω εἶναι μειωμένης ἀξίας τὸ πρὸς πόσιν γάλα τὸ παρασκευαζόμενον ἐκ ξηροῦ γάλακτος, διότι τοῦτο εἶναι ἐν μέρει ἀδιάλυτον.

2) Κρέας καὶ προϊόντα ἐκ κρέατος. Τὸ ἐξαιρετικῶς πλούσιον εἰς ὕδωρ κρέας, ὡς καὶ τὰ ἐκ κρέατος προϊόντα τὰ περιέχοντα ὑπερβολικὴν περιεκτικότητα εἰς ὕδωρ εἶναι μειωμένης θρεπτικῆς ἀξίας.

3) Ἄλευρα. Ὅταν περιέχουν περισσότερον τοῦ 15 ο/ο ὕδωρ.

4) Ἄρτος καὶ προϊόντα ἀρταποιΐας. Ὅταν ἔχουν μεγαλυτέραν τοῦ συνήθους περιεκτικότητα εἰς ὕδωρ.

5) Ξηραὶ ὀπῶραι. Ὅταν περιέχουν περισσότερον τοῦ 30 ο/ο ὕδωρ.

6) Εἴδη σακχαροπλαστικῆς. Ὅταν τὸ σάκχαρον ἔχῃ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τεχνητῶν γλυκαντικῶν ὑλῶν ἄνευ σαφοῦς δηλώσεως. Τοῦτο ἀποτελεῖ συγχρόνως καὶ ψευδῆ δήλωσιν.

VIII. Πότε τρόφιμόν τι χαρακτηρίζεται ὡς ἄωρον

Κατωτέρω παρέχονται παραδείγματά τινα σχετικῶς μὲ τὸν χαρακτηρισμὸν τροφίμων τινῶν ὡς ἀώρων.

1) Γάλα. Τὸ πρωτόγαλα (Colostrum) εἶναι ἀκατάλληλον πρὸς βρῶσιν καὶ προκαλεῖ τὴν ἀηδίαν. Τὸ περιέχον πρωτόγαλα γάλα χαρακτηρίζεται ὡς μειωμένης ἀξίας.

2) Κρέας καὶ προϊόντα ἐκ κρέατος. Κατὰ τοὺς κτηνιάτρους τὸ κρέας τῶν μόσχων ἡλικίας κάτω τῶν 4 ἑβδομάδων εἶναι ἄωρον καὶ ἀκατάλληλον πρὸς βρῶσιν. Τοῦτο ἰσχύει ἐπίσης καὶ διὰ τὰ ἐκ κρέατος προϊόντα καὶ τὰς κονσέρβας αἵτινες εἶναι παρεσκευασμέναι ἐκ τοιούτου κρέατος ἀώρου.

3) Ἰχθῦες. Ὅταν δὲν ἔχουν φθάσῃ τὸ προδιαγεγραμμένον ὑπὸ τῶν σχετικῶν κτηνιατρικῶν διατάξεων μῆκος.

4) Μέλι. Τὸ ἄωρον, πλούσιον εἰς ὕδωρ μέλι εἶναι ἐπίσης καὶ μειωμένης θρεπτικῆς ἀξίας.

5) Ὄξος. Τὸ μὴ εἰσέτι ἕτοιμον, ἤτοι μὴ πλήρως ζυμωθὲν ὄξος, θεωρεῖται ἐπίσης καὶ ὡς μειωμένης ἀξίας.

6) Γεώμηλα. Τὰ γεώμηλα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἐσχηματισμένην ἐξωτερικὴν ἐπιδερμίδα καὶ δὲν ἐμφανίζουν βλαστικὰς κοιλότητας χαρακτηρίζονται ὡς ἄωρα καὶ εἶναι καὶ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγείαν.

7) Ὀπῶραι. Αἱ ἄωροι ὀπῶραι εἶναι ἀκατάλληλοι πρὸς βρῶσιν ἐν ὡμῇ καταστάσει καὶ πρέπει νὰ δηλοῦνται ὡς ὀπῶραι διὰ βρασμόν, ἢ ὡς πεσοῦσαι ὀπῶραι καὶ τὰ παρόμοια, ἄλλως ὑφίσταται περίπτωσις ψευδοῦς δηλώσεως.

Αἱ ὀπῶραι αἵτινες διὰ νὰ καταστοῦν ὥριμοι καὶ κατάλληλοι πρὸς βρῶσιν ἀπαιτοῦν ἀνάλογον μεθωρίμανσιν ἐν ἐναποθηκεύσει δὲν θεωροῦνται μὲν ὡς ἄωροι, ἀλλὰ πρέπει ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου νὰ ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν καταναλωτῶν.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΩΞΙΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΙΝΝΑ**
τέως Ἀρχηγοῦ Ἀστυν. Πόλεων

Πάλη διεξάγεται μεταξὺ τῆς Κοινωνίας καὶ τῶν ἐγκληματιῶν. Ἡ Πολιτεία ὑπὲρ τῆς Κοινωνίας παρεμβαίνουσα, λαμβάνει μέριμναν νὰ περιορίζῃ τὴν δρᾶσιν τῶν ἐγκληματιῶν, χρησιμοποιοῦσα πρὸς τοῦτο τὴν Ἀστυνομίαν. Ἔχει ὑποχρέωσιν ἡ Ἀστυνομία νὰ προλαμβάνῃ τὸ ἔγκλημα.

Ἡ δρᾶσις ἑπομένως τῆς Ἀστυνομίας εἶναι κατ' ἐξοχὴν προληπτική. Παρακολουθοῦσα αὕτη τοὺς ἐγκληματίας προσπαθεῖ νὰ ἐκμηδενίζῃ τὴν ἐγκληματικὴν ἐκδήλωσιν αὐτῶν. Ἐὰν ἐπιτευχθῇ τοῦτο, τότε λέγομεν ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἐκτελεῖ κατὰ τρόπον τέλειον τὸν πραγματικὸν προορισμόν της, δηλονότι τὸ προληπτικὸν αὐτῆς ἔργον.

Ὁ Ferri ἐν τῷ ἔργῳ του «Ἐγκληματικὴ Κοινωνιολογία» ὁμιλεῖ περὶ μέτρων προληπτικῶν κατὰ τοῦ ἐγκλήματος, κατατάσσων ταῦτα εἰς διαφόρους κατηγορίας, ὡς τὰ οἰκονομικὰ μέτρα, θρησκευτικὰ κλπ. Εἰς τὰς κατηγορίας αὐτὰς περιλαμβάνει καὶ μέτρα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ δὴ τὴν Φυσικήν, π.χ. τὴν χρησιμοποίησιν τῆς φωτογραφίας, τῆς δακτυλοσκοπίας, τοῦ τηλεγράφου, τοῦ τηλεφώνου κ.ἄ. Συμπεριλαμβάνει δ' ἐπίσης καὶ τὰ ἀστυνομικὰ μέτρα διώξεως τοῦ ἐγκληματίου.

Ἐὰν ὅμως τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος θὰ πρέπῃ νὰ εἶναι κατ' ἐξοχὴν προληπτικόν, δὲν δύναται ὅμως νὰ τεθῇ εἰς κατωτέραν μοῖραν καὶ ἡ κατασταλτικὴ κατὰ τοῦ ἐγκλήματος δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας, ἤτοι ἡ δρᾶσις της ἐν τῇ ἐξιχνιάσει τοῦ διαπραχθέντος ἤδη ἐγκλήματος.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὰ καθήκοντά της τ' ἀναγόμενα εἰς τὴν πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ καὶ τὴν καταστολὴν τούτου, καταδεικνύει ὡς γνωστόν, τὸ σημεῖον εἰς ὃ εὑρίσκεται ἡ Δημοσία ἀσφάλεια τοῦ Κράτους.

Διὰ τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος ἡ ἐπιστήμη συνέβαλε σπουδαίως· καὶ ἡ Ἀστυνομία ἐν τῇ διώξει αὐτοῦ πλειστάκις θὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἐπιστήμην. Ὅσον δὲ περισσότερον ἡ πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν θὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπ' αὐτῆς, τοσοῦτον ὀλιγώτερον οἱ ἐγκληματίαι θὰ διαφύγουν.

Παλαιότερον ἡ ἐξιχνίασις τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἡ ἐκ τῆς ἐξιχνιάσεως ἐπίτευξις νὰ βεβαιωθῇ ὁ δράστης αὐτοῦ ἐστηρίζετο εἰς ἐμπειρικοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον κανόνας. Σὺν τῷ χρόνῳ ἡ συνδρομὴ ἰδίᾳ τῶν θετικῶν καλουμένων ἐπιστημῶν ἀπεδείχθη ὡς ὁ σπουδαιότερος συντελεστὴς τῆς ἐξιχνιάσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἐκ ταύτης βεβαιώσεως τοῦ ἐνόχου.

Ἡ χρησιμοποίησις τῆς ἐπιστήμης εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν Ἀστυνομίαν ἐν τῇ διώξει ὑπὸ ταύτης τοῦ ἐγκληματίου, διότι οἱ σύγχρονοι ἐγκληματίαι δρῶσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιστημονικῶς καὶ χρησιμοποιοῦσι τὰς συγχρόνους ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις προσπαθοῦντες ἐν τῇ ἐγκληματικῇ των ἐκδηλώσει νὰ ἐπωφελῶνται τῶν προόδων τῆς ἐπιστήμης καὶ πάσης ἐπιστημονικῆς μεθόδου νὰ κάμνωσι χρῆσιν πρὸς τελειοποίησιν τῶν ἐγκληματικῶν των μεθόδων.

Θὰ ἦτο ἀμφίβολον ἂν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ βεβαιωθῇ, ἂν ἡ ἐπιστήμη περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον ἐβοήθησε τὰς διωκτικὰς ἀρχὰς εἰς τὸ ἀγαθοποιὸν ἔργον των ἢ τὸν ἐγκληματίαν εἰς τὸ κακοποιὸν ἔργον του.

Ἐφ' ὅσον δὲ αἱ πρόοδοι τῆς ἐπιστήμης συντελοῦν εἰς τὴν μεθοδικωτέραν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ ὁ σύγχρονος ἐγκληματίας ἐργάζεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-

στον ἐπιστημονικῶς καὶ προσπαθεῖ ὁπωσδήποτε ἐγκληματῶν νὰ ἐπωφελῆται ἀπὸ τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν, καὶ ἡ Δικαστικὴ 'Αστυνομία διὰ τοῦτο πρέπει ν' ἀντιμετωπίζῃ τὸν ἐγκληματίαν μὲ ἴσα ἂν μὴ ἀνώτερα ὅπλα.

Διαπραχθέντος ἐγκλήματος, ὁ δράστης του ἢ γνωστὸς εἶναι ἢ ἄγνωστος, ἡ Δικαστικὴ 'Αστυνομία ὑποχρέωσιν ἔχει νὰ παραδώσῃ τὸν ἐγκληματίαν εἰς τὴν Δικαιοσύνην καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν θὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ τὰς πρακτικὰς γνώσεις, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην θὰ καταφύγῃ.

Διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων ἡ Δικαστικὴ 'Αστυνομία σπουδαίως καθοδηγεῖται ὥστε νὰ δύναται νὰ χωρῇ ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐνόχου ἐγκλήματος, βάσει ἐξερευνήσεως τῶν κατὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος ἀφεθέντων ἰχνῶν εἰς σημεῖον ὥστε αἱ ἐκ τῶν ἰχνῶν ἀποδείξεις ὑποκαθίστανται εἰς τό, ὡς τὸ ἀπεκάλεσεν ὁ Bacon, «δηλητήριον τῶν μαρτυριῶν».

Πρέπει ἐδῶ νὰ λεχθῇ ὅτι εἰς τὴν ἐξυχνίασιν τοῦ ἐγκλήματος σπουδαίως συμβάλλει καὶ τὸ 'Αστυνομικὸν καὶ 'Εγκληματολογικὸν Μουσεῖον. Τὰ Μουσεῖα ταῦτα ἀποτελοῦν ἓν τῶν τελεσφορωτέρων μέσων σπουδῆς ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὴν τέχνην τῆς ἐξυχνιάσεως τοῦ ἐγκλήματος. Αὕτη ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῶν συλλογῶν τοῦ Μουσείου ὑπὸ εἰδικῶς ἐκπαιδευμένων, οἵτινες θὰ ἀναπτύξωσι πῶς π.χ. ἐξυχνιάσθησαν σοβαρὰ ἐγκλήματα, πῶς ἐκ διαφόρων πειστηρίων ἐκτιθεμένων ἐν τῷ Μουσείῳ ἐξηκριβώθησαν ἐγκλήματα κλπ.

'Εν ταῖς συλλογαῖς τοῦ Μουσείου ταξιθετοῦνται τὰ πειστήρια καὶ ἄλλα σχετικὰ ἀντικείμενα ἐξυχνιασθέντων ἐγκλημάτων κατὰ κατηγορίας, ἤτοι φονικὰ ὅπλα, διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα, δηλητήρια, εἴδη ναρκωτικῶν, πλαστογραφίας, παραχαράξεως καὶ ἐν γένει τὰ μέσα διαπράξεως παντὸς εἴδους ἀδικημάτων καὶ τὰ ὁποῖα συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος.

'Η ἐγκληματολογικὴ συλλογὴ ἐν τῷ Μουσείῳ περιλαμβάνει φωτογραφίας ἐμφαινούσας τὸν τόπον ἔνθα ἐτελέσθη τὸ ἔγκλημα, τὴν ἱστορίαν τῆς ἐγκληματικῆς ἐνεργείας, φωτογραφίας ἰχνῶν, διαφόρων ἐκμαγείων, ἄλλων στοιχείων δι' ὧν ἐξηκριβώθη ἡ ταυτότης ἀγνώστων πτωμάτων ἐξ ἐγκληματικῆς ἐνεργείας ἢ στοιχείων ἐξ ὧν ἐβεβαιώθη ὅτι ὑπῆρξε φόνος καὶ ὄχι αὐτοκτονία, περιλαμβάνει ὁμοίως ὅλα τὰ μέσα ἐξυχνιάσεως σοβαρῶν ἐγκλημάτων δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων λ.χ. τῆς 'Ιατροδικαστικῆς, Χημείας, Γραφολογίας, Δακτυλοσκοπίας, Φωτοτεχνικῆς, 'Οπλοτεχνικῆς κ.ἄ. Εἰς τὰ ἐγκληματολογικὰ Μουσεῖα καὶ ἐν εἰδικαῖς πρὸς τοῦτο διασκευασμέναις αἰθούσαις εἶναι δυνατὴ ἡ πλήρης ἀναπαράστασις σοβαρῶν ἐγκλημάτων ὡς καὶ ἡ ἀνάπτυξις ὑπὸ εἰδικευμένων τῶν ἐφαρμοζομένων ἐν τῇ πράξει πρὸς ἐξυχνίασιν τοῦ ἐγκλήματος ἐπιστημονικῶν μεθόδων μετὰ προβολῆς σχετικῶν εἰκόνων καὶ ταινιῶν πρὸς πλήρη μόρφωσιν τῶν ἀστυνομικῶν διὰ τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος κατ' ἐπιστημονικὴν μέθοδον, ἐφ' ὅσον θὰ ἀπητεῖτο.

Διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς ἐξυχνιάσεως τοῦ ἐγκλήματος, δὲν ἀρκεῖ πλέον ἡ ἐμπειρικὴ ἀστυνομικὴ ἐνέργεια, ἀλλ' ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ κατέστη διὰ τοῦτο ἀναγκαία ἡ δημιουργία εἰδικῆς ἐπιστημονικῆς ἢ τεχνικῆς ὑπηρεσίας, τῆς κληθείσης Ἐ π ι σ τ η μ ο ν ι κ ῆ ς ἢ Τ ε χ ν ι κ ῆ ς 'Α σ τ υ ν ο μ ί α ς.

'Η ἐπιστημονικὴ 'Αστυνομία ἐφαρμόζει τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνικὰς μεθόδους διὰ τὴν δίωξιν τῶν ἐγκληματιῶν καὶ ἔχει σκοπὸν ν' ἀνακαλύψῃ τὰ μέσα τῆς ἐγκληματικῆς δράσεως τούτων, ν' ἀντιδράσῃ κατ' αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν μέσων τῆς ἐγκληματικῆς δράσεώς των νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἐνοχήν των.

Κατὰ τὸν Reiss ἡ ἐπιστημονικὴ ἢ τεχνικὴ 'Αστυνομία εἶναι τὸ σύνολον τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων πρὸς δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος χρησιμοποιουμένων.

'Η ἐπιστημονικὴ 'Αστυνομία συνδράμει τὰς Δικαστικὰς καὶ 'Αστυνομικὰς 'Αρχὰς πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἐγκληματίου. 'Εφαρμόζει αὕτη ἰδία τὰς βιολογικὰς φυσικὰς ἐπιστήμας ἐν τῇ διώξῃ τοῦ ἐγκλήματος.

Αἱ σπουδαιότεραι ἐπιστῆμαι ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἀστυνομία εἶναι ἡ Ἰατροδικαστική, ἡ Φυσιολογία, ἡ Χημεία, ἡ Φυσικὴ κλπ. Εἰς πλείστας ἐγκληματικὰς περιπτώσεις ἡ συνδρομὴ τοῦ ἰατροδικαστοῦ ζητεῖται. Κατὰ τοὺς Πανδέκτας «οἱ ἰατροὶ δὲν εἶναι ἰδίως μάρτυρες, ἀλλὰ μᾶλλον εἶναι δικασταὶ παρὰ μάρτυρες».

Πλεῖστα ζητήματα στρεφόμενα περὶ τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν τεχνικὴν ἀπόδειξιν ἐνοχῆς ἐγκληματίου, ἀνάγονται εἰς τὴν ἰατροδικαστικὴν ἧς τὰς ἑδραίας βάσεις ἔθηκεν ὁ Ἀμβρόσιος Παρὲ κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα.

Καὶ ἡ Χημεία εἰς πολλὰ ἀδικήματα θὰ συνδράμῃ τὴν Δικαστικὴν Ἀστυνομίαν διὰ τὴν ἐξιχνίασίν των, ὡς εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς κιβδηλείας, τῆς νοθείας τῶν τροφίμων κ. ἄ.

Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς οὔτε ὁ Ἰατροδικαστής, οὔτε ὁ Χημικὸς θὰ δύναται εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τοῦ ἐγκλήματος νὰ συμβάλῃ, τότε δυνατὸν νὰ παραστῇ ἀνάγκη τῆς βοηθείας τοῦ Φυσικοῦ.

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἡλίου, τοῦ ἀνέμου, ἄλλων φυσικῶν δυνάμεων, αἵτινες θὰ παρουσιάζωνται ὡς ἔχουσαι ἐπιρροὴν ἐπί τινος ἐγκληματικῆς ὑποθέσεως, θὰ δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ. Θὰ ὑπάρξουν περιπτώσεις ἐφαρμογῆς φυσικομηχανικῶν ἐξετάσεων. Κατὰ ταύτας χρησιμοποιεῖται ἰδίᾳ ὁ φασματογράφος, διὰ τούτου γίνεται ὁ ἔλεγχος δυσεξακριβώτων ἐγκλημάτων.

Διάφοροι ἄλλαι ἐπιστημονικαὶ μέθοδοι συντελοῦν εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τοῦ ἐγκλήματος. Τοιαύτη μέθοδος εἶναι καὶ ἡ βιολογική. Ἡ μέθοδος αὕτη π.χ. ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν διὰ μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ βεβαίωσις ὅτι μετεδόθη εἰς τὸ θῦμα ἀφροδίσιον νόσημα, ἐξ οὗ θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ σχηματισθῇ ἡ γνώμη περὶ ἐνδεχομένης ἐνοχῆς κατηγορηθέντος καὶ πάσχοντος ἀπὸ ἀφροδίσιον νόσημα.

Ἡ συνδρομὴ ὅθεν τῆς ἐπιστήμης, παρουσιάζεται ὡς σπουδαῖος συντελεστὴς εἰς τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος, συντελεστὴς ὁ ὁποῖος ἐξουδετερώνει τὰς δικαστικὰς πλάνας, τὰς καταδίκας ἀθῴων, τὰς ἀπαλλαγὰς ἐνόχων.

Ὁ ἀλκοολισμὸς ἀποτελεῖ πληγὴν οἰκογενειακὴν καὶ κοινωνικήν. Ἡ κατάχρησις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ὁδηγεῖ εἰς σωματικὴν καὶ πνευματικὴν κατάπτωσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔθνη ποὺ δὲν καταπολεμοῦν τὸν κοινωνικὸν τοῦτον ἐχθρὸν εἶναι προορισμένα εἰς ἐκφυλισμόν, φυλετικὴν ἐξουθένωσιν καὶ ἐξαφάνισιν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

† Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΙΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου κ. Παντελεήμων, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ ἀπέστειλεν εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν διὰ τὴν τόσον εὐμενῆ κριτικήν του περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Περιοδικοῦ μας, ἀπήντησεν διὰ τῆς κατωτέρω γλαφυρᾶς ἐπιστολῆς του τὴν ὁποίαν καὶ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως.

† ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΙΟΥ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἐν Χίῳ τῇ 22ᾳ Ἰανουαρίου 1955

Ἀγαπητέ μου φίλε Κε Ἀρχιμανδρίτη,

Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἂς εἶναι μαζί σας.

Μοῦ γράφετε εἰς τὴν ἐπιστολήν, ποὺ εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ στείλετε, ὅτι οἱ συνάδελφοί σας ἠσθάνθησαν μίαν εὐχάριστον ἔκπληξιν διὰ τὴν κριτικήν μου. Σᾶς βεβαιῶ τὴν ἰδίαν ἔκπληξιν ἠσθάνθην καὶ ἐγώ, ὅταν ἔπεσε εἰς τὰ χέρια μου τὸ τεῦχος τῶν Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν. Καὶ ἡ ἔκπληξίς μου ἔγινε πιὸ δυνατὴ ὅταν ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σας καὶ τὸν τόμον τοῦ Β' ἔτους τῶν Χρονικῶν. Ὅσες φορὲς ἔχω καιρόν, τὸν ἀνοίγω καὶ τὸν διαβάζω ἀχόρταγα. Μὲ τραβᾷ. Ἐντρυφῶ στὶς σελίδες του. Κι' ἔτσι ὅ,τι εἶχα συναποκομίσει ἀπὸ προσωπικάς μου ἐντυπώσεις διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων καὶ μάλιστα τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, ὁλοκληρώνεται μὲ τὴν γνῶσιν λεπτομερειῶν τῆς δράσεως τῶν ἀξιωματούχων καὶ τῶν ἀστυφυλάκων τοῦ εὐλογημένου Σώματος. Τὸ αἰσθάνομαι ὅτι ἀποτελεῖ «τὸ ἅλας τῆς γῆς» κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ πηγὴν ἀληθινοῦ βαλσάμου, διὰ ν' ἀντλοῦν πολλαὶ πληγωμέναι καρδίαι, θύματα τῆς Κοινωνικῆς παραζάλης. Σᾶς ὁμολογῶ ὅτι ἐπεχείρησα μὲ ὀλίγας λέξεις νὰ διατυπώσω τὴν γενικὴν ἐντύπωσίν μου, ἀπὸ τὰ περιγραφόμενα διάφορα περιστατικὰ τοῦ τόμου αὐτοῦ, διὰ τὴν δρᾶσιν τῆς Ἀστυνομίας. Μὰ ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τὸ κατορθώσω. Καὶ τὴν προσπάθειάν μου ὅμως αὐτὴν εἰς τὸν τόμον αὐτὸν ἱκανοποίησα. Ἐστάθηκα ἀνεπιφύλακτα στὸν ὁρισμὸν ποὺ ἔδωσε ἡ ἄμοιρη Μαρία «**Ἡ Ἀστυνομία εἶναι τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ**». Ἔτσι κι' ἐγὼ τὴν αἰσθάνομαι, σὰν σπίτι Θεοῦ κολλητὰ μὲ τὸ Ναὸ τοῦ Θεοῦ, ὅπου τελοῦνται τὰ Θεῖα Μυστήρια. Ἔτσι καὶ στὴν Ἀστυνομία τελοῦνται ἱερὰ Μυστήρια σὰν ἐκεῖνο, ποὺ τόσο παραστατικὰ καὶ ὑπέροχα περιγράφει ὁ ἀστυφύλαξ Σ.Κ.Π. **στὸ δρᾶμα τῆς Μαρίας.**

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι, ὅταν χαραχθῇ ἕνας δρόμος καὶ ἀνοιχθῇ, καὶ στρωθοῦν οἱ τραβέρσες καὶ βιδωθοῦν οἱ σιδηροδοκοί, τὸ τραῖνο δὲν ἀλλάζει κατεύθυνσι. Βαδίζει ἐλεύθερα πάνω στοὺς σιδηροδοκούς. Ἂν τολμήσῃ νὰ παρεκκλίνῃ, τότε ἐκτροχιάζεται. Πιστεύω ἀκραδάντως ὅτι ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐχάραξε καλὰ τὸ δρόμο της, τὸν ἄνοιξε, ἔστρωσε τὶς τραβέρσες, ἐβίδωσε τὰς σιδηροδοκούς. Δύσκολα πλέον θὰ μπορῇ νὰ ἐκτροχιασθῇ. Εἶναι καὶ κάτι ἄλλο, ποὺ στερεώνει τὴ γραμμὴ τοῦ εὐλογημένου Σώματος· εἶναι ἡ ἁρμονία γενομένη ἀπὸ τὰ πλέον ἀντίθετα ψυχολογικὰ στοιχεῖα. Κι' ὅταν ἡ ἁρμονία ἐπιτυγχάνεται μὲ ἀντιθέσεις, εἶναι κάτι, ποὺ μοιάζει μὲ τὸ ἀνοιξιάτικο τριαντάφυλλο. Τὰ αἰχμηρά του ἀγκάθια δὲν μειώνουν καθόλου τὴ γοητεία τῆς ὁμορφιᾶς του καὶ τὸ μεθυστικό του, τὸ ἐξαϋλωτικό του ἄρωμα. Ἔτσι καὶ ἡ Ἀστυνομία. Ὑποχρεωμένη ν' ἀντικρύζῃ τοὺς κακοποιοὺς τῆς ζωῆς, ἔχει τὰ αἰχμηρά της ἀγκάθια, τὰ μέσα τῆς ἐπιβολῆς τοῦ Νόμου. Μὰ αὐτὸ δὲν εἶναι καθόλου ἱκανὸ νὰ μειώσῃ τὴν εὐεργετικὴ χάρι τῆς ἀποστολῆς της, οὔτε νὰ στειρεύσῃ τὴν πηγὴ τοῦ βαλσάμου, σὰν κι' αὐτὴ ποὺ ἔτρεξε στὶς πληγὲς τῆς

ἄμοιρης Μαρίας καὶ περισσότερο τὸ ἐξαϋλωτικὸ ἄρωμα ποὺ εἰσεχώρησε ὡς τὰ βάθη τῆς πονεμένης ψυχῆς της καὶ ποὺ τὴν ἀνάγκασε καὶ νὰ ἐκφράσῃ καὶ νὰ κρεμάσῃ πάνω ἀπὸ τὸ προσκέφαλό της τὸ ταιριαστὸ αὐτό: «**Ἡ Ἀστυνομία εἶναι τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ**».

Μά, εἴδατε τί ἔπαθα ; Πῆγα νὰ σᾶς γράψω ἕνα εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια, ποὺ εἴχατε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ γράψετε στὴν ἐπιστολή σας καὶ ἁπλώθηκα σὲ μιὰ ὁλόκληρο πραγματεία. Μὰ αἰσθάνθηκα κι' ἐγὼ ἀκόμη μιὰ φορὰ τὸ ἄρωμα τῆς ὡραίας ἐπιστολῆς σας, ποὺ εἶχα νὰ τὸ ἀναπνεύσω ἀπὸ τότε, ποὺ τόσες φορὲς αἰσθάνθηκα δίπλα μου τὴν Ἀστυνομία, τότε ποὺ ἁλυσσοδεμένη ἀναστέναζε ἡ Ἑλλάδα, ἡ μαρτυρική μας Πατρίδα Ἑλλάδα.

Μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ θερμὰς εὐχὰς

† Ο ΧΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ 2.360 ΓΡΑΜΜΑΡΙΩΝ ΑΙΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΩΝ

Σεμνὴ τελετὴ ἔλαβε χώραν τὴν 18ην Ἰανουαρίου εἰς τὸ Ἱπποκράτειον Νοσοκομεῖον καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν τραγικῶς πεσόντων κατὰ τὸ ἀεροπορικὸν δυστύχημα τῆς Ἐλευσῖνος. Ὁ Σύνδεσμος Ἑλλήνων Αἱμοδοτῶν ἐχορήγησε διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Νοσοκομείου Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας διὰ ἐννέα ἐκ τῶν μελῶν του 2.360 γραμμάρια αἵματος.

Ἡ αἱμοληψία ἐγένετο εἰς τὸ Αἱμοδοτικὸν Κέντρον τοῦ Ἱπποκρατείου, παρουσίᾳ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Δ. Βουρδουμπᾶ, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Μαντέλλου καὶ ἄλλων ἀνωτάτων ἀξιωματούχων τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Βουρδουμπᾶς ἐξετάζει ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Γούτα τὴν κατηγορίαν τοῦ αἵματός του.

Οἱ ἐπίσημοι συνεχάρησαν τοὺς αἱμοδότας τοῦ Σ.Β.Α. διὰ τὴν πατριωτικὴν καὶ ἀλτρουϊστικήν των πρᾶξιν, ἐλήφθη δὲ καὶ σχετικὴ κινηματογραφικὴ ταινία ἥτις θέλει προβληθῆ εἰς τοὺς κινηματογράφους τῶν Ἀθηνῶν ΣΙΝΕΑΚ—ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ—ΠΑΝΘΕΟΝ.

● ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ●
● ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥΤΩΝ ●
● ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ●

Ὑπὸ κ. **ΝΙΚ. ΧΑΝΙΩΤΗ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β'—Ἰατροῦ

I. Ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι.
II. Ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι σχετιζόμεναι μὲ τὴν ὑγείαν τῶν ἀστυνομικῶν.
III. Συνηθέστερα νοσήματα ἐξ ὧν προσβάλλονται οἱ ἀστυνομικοί: 1) Ἡ πνευμονικὴ φυματίωσις. 2) Πλευρῖτις, βρογχῖτις, βρογχοπνευμονία, πνευμονία. 3) Ἕλκος τοῦ δωδεκαδακτύλου. 4) Χολοκυστοπάθεια καὶ χρονία ἔμμονος δυσκοιλιότης. 5) Χρόνιοι ρευματισμοί. 6) Νευρασθενικαὶ καὶ ψυχασθενικαὶ ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ διαταραχαὶ τοῦ νευροφυτικοῦ συστήματος. 7) Ἀφροδίσια νοσήματα.
IV. Μέτρα ἀτομικῆς ὑγιεινῆς καὶ προφυλάξεως τοῦ ἀστυνομικοῦ.

1. Ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι

Αἱ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι ἀποτελοῦσιν σπουδαιότατον κεφάλαιον τῆς Παθολογίας τῆς ὑγιεινῆς τῶν ἐργαζομένων καὶ τῆς νεωτέρας νομοθεσίας ἐπὶ τῆς ἐργασίας γενικῶς.

Ἐπαγγελματικὴ νόσος εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία προκαλεῖται ἀπὸ ὡρισμένον ἐπάγγελμα ἢ σχετίζεται στενῶς μὲ αὐτό.

Τοιαῦται εἶναι: μολυβδίασις διὰ τοὺς τυπογράφους, βαρεῖαι ἀναιμίαι διὰ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὰ χρώματα ἀνιλίνης, ἡ ἐκ τῶν ἀκτίνων Ραῖντγκεν καὶ πολλαὶ ἄλλαι.

Εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὸ Ἀστυνομικὸν ἢ μὲ σχετικὰ πρὸς αὐτὸ ἐπαγγέλματα παρατηροῦνται ἐπαγγελματικαὶ νόσοι; ὑπὸ τὴν στενὴν σημασίαν ὄχι. Διότι τὸ Ἀστυνομικὸν ἐπάγγελμα δὲν εἶναι τι τὸ τυποποιημένον, ἀλλ' εἶναι πολυσχιδὲς καὶ ἐξελίσσεται ἐντὸς διαφόρων καὶ ἐναλλασσομένων συνθηκῶν.

Ἐν τούτοις ὑπερτριακονταετὴς πεῖρα καὶ μελέτη τῆς νοσηρότητος τῶν ἀστυνομικῶν μας, ἀπέδειξεν ὅτι ὑπάρχουν νοσήματα, τὰ ὁποῖα μὲ ἀξιοσημείωτον συχνότητα προσβάλλουν τοὺς ἀστυνομικούς.

Ἐὰν δὲν εἶναι ἀκριβὲς νὰ θεωρῶνται ταῦτα ὡς ἀπολύτως ἐπαγγελματικά, πρέπει ἐν τούτοις νὰ προκαλοῦν τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς νοσήματα στενῶς σχετιζόμενα μὲ τὸ Ἀστυνομικὸν ἐπάγγελμα.

Ἂς τὰ ἐξετάσομεν ἐν συντομίᾳ καὶ μὲ πρακτικὸν πνεῦμα. Ἂς ἴδωμεν ποῖα εἶναι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ προφυλαχθῇ κανεὶς ἀπὸ αὐτὰ ἢ πῶς νὰ καταστήσῃ τὸν ὀργανισμόν του ἀρκετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ τὰ ἀντιμετωπίσῃ, χωρὶς νὰ ὑποστῇ μεγάλην βλάβην. Τοῦτο μᾶς ὁδηγεῖ ἀμέσως εἰς ἐρώτημα. Ποῖαι εἶναι αἱ συνθῆκαι ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἀσκεῖται τὸ Ἀστυνομικὸν ἐπάγγελμα καὶ ἐκ τῶν ὁποίων δύναται νὰ προκληθῇ προσβολὴ τῆς ὑγείας ἢ ἐξασθένησις τοῦ ὀργανισμοῦ, προετοιμάζουσα εἰς διάφορα νοσήματα, συνήθως παρατηρούμενα ἢ καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως ἄσχετα πρὸς τὸ Ἀστυνομικὸν ἐπάγγελμα. Ὅταν ἐξετάζωνται καὶ καθίστανται γνωσταὶ αἱ συνθῆκαι αὐταί, τόσον ἐκ μέρους τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς,

ὅσον καὶ ἐκ μέρους ἑκάστου ὑπαλλήλου, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ λαμβάνωνται μέτρα ὑγιεινῆς προστατευτικὰ καὶ προληπτικὰ τῶν νοσηρῶν καταστάσεων ποὺ θὰ ἐξετάσωμεν κατωτέρω.

II. Ἐπαγγελματικαὶ συνθῆκαι σχετιζόμεναι μὲ τὴν ὑγείαν τῶν ἀστυνομικῶν

Ἰδοὺ αἱ κυριώτεραι ἐκ τῶν ἐπαγγελματικῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι σχετίζονται μὲ τὴν ὑγείαν τῶν Ἀστυνομικῶν :

1) Ἐκτέλεσις τακτικῆς καὶ ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας ἐν κλειστῷ χώρῳ ἢ ἐν ὑπαίθρῳ, ὑπὸ οἱανδήποτε καιρικὴν συνθήκην, χωρὶς νὰ εἶναι δυνατὸν πολλάκις λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ὑπηρεσίας του νὰ δύναται ὁ ἀστυνομικὸς νὰ λάβῃ ἔστω καὶ στοιχειώδη προφυλακτικὰ μέτρα.

Κατὰ τὸν χειμῶνα ἐκτιθέμενος ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ ψῦχος τοὺς ἀνέμους τὴν βροχὴν καὶ ὑγρασίαν, τὸ θέρος κατὰ τὴν ἡμέραν εἰς τὸν καύσωνα. Αἱ συνθῆκαι αὐταὶ δύνανται νὰ συντελέσουν ἐὰν δὲν λαμβάνωνται προφυλακτικὰ μέτρα εἰς τὴν ἐκδήλωσιν νοσημάτων ἀπὸ τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος (βρογχίτιδος, βρογχοπνευμονίας, πνευμονίας, ἀμυγδαλίτιδος κλπ.) καθὼς καὶ γενικώτερα νοσήματα ὡς π.χ. ὁ ρευματισμός.

2) Ἡ ὑπηρεσία νυκτός, ἡ ὁποία καταργεῖ τὸν φυσιολογικὸν νυκτερινὸν ὕπνον. Ἐὰν συμβῇ συγχρόνως λόγῳ τοῦ κοινοῦ στρατωνισμοῦ νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξασφαλίζεται ὕπνος ἀρκετὸς καὶ κανονικὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, τότε εἶναι πιθανὸν ἡ ὑπηρεσιακὴ αὕτη συνθήκη νὰ προκαλέσῃ βλαβερὰ ἐπακόλουθα, ὅπως εἶναι ἐξασθένισις τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἀϋπνία, γενικὴ κατάπτωσις καὶ ἐλάττωσις τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ὀργανισμοῦ.

3) Αἱ ἄτακτοι ὧραι φαγητοῦ, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ γίνωσι ἀφορμὴ νόσων τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, ὡς αἱ παθήσεις τοῦ στομάχου, τοῦ ἐντέρου, (γαστρίτιδος, ἕλκους, χρονίας δυσκοιλιότητος κλπ.).

4) Ἡ ἄσκησις τοῦ Ἀστυνομικοῦ ἐπαγγέλματος δημιουργεῖ πολλάκις ἀφορμὰς νευρικοῦ ἐρεθισμοῦ ψυχικῆς καταπτώσεως ἢ ψυχικῶν ἀντιθέσεων καὶ ἀπωθήσεων, αἱ ὁποῖαι πολλάκις προκαλοῦσι νευροψυχικὰς ἐκδηλώσεις.

5) Ὅλαι αἱ ἀνωτέρω συνθῆκαι ἀποτελοῦσι κακουχίας σωματικὰς καὶ ψυχικάς, αἱ ὁποῖαι ἐλαττώνωσι τὴν ἀντίστασιν τοῦ ὀργανισμοῦ εἰς τὰς διαφόρους ἐξωτερικὰς προσβολὰς καὶ διαταράσσουσι τὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων συστημάτων αὐτοῦ. Συνέπεια αὐτῶν εἶναι ἡ προετοιμασία τοῦ ὀργανισμοῦ πρὸς ἐκδήλωσιν νοσηρῶν καταστάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν φαίνονται νὰ ὀφείλωνται εἰς συγκεκριμμένα ὑπηρεσιακὰ γεγονότα, ἀλλὰ πράγματι σχετίζονται στενῶς μὲ τὰς κακουχίας γενικῶς τοῦ Ἀστυνομικοῦ ἐπαγγέλματος.

III. Συνηθέστερα νοσήματα ἐξ ὧν προσβάλλονται οἱ ἀστυνομικοὶ

Ἂς ἐξετάσωμεν τώρα, ποῖα εἶναι τὰ συνηθέστερα ἐκ τῶν νοσημάτων αὐτῶν καὶ ἂς ἴδωμεν ἐὰν ὑπάρχῃ τρόπος νὰ προφυλαχθῶμεν ἢ νὰ τὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἐπιτυχῶς.

1) Ἡ πνευμονικὴ φυματίωσις ἀπετέλει μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν σύνηθες νόσημα. Εὐτυχῶς, μὲ τὴν αὐστηρὰν ἐξέτασιν κατὰ τὴν κατάταξιν, μὲ τὴν ἔγκαιρον διάγνωσιν κατὰ τὴν ἐκδήλωσίν της, μὲ τὴν ἐλάττωσιν τῶν πιθανοτήτων μεταδόσεως μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων, τὴν βελτίωσιν τῆς τροφῆς διὰ τῶν συσσιτίων, τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων ὑγιεινῆς τοῦ στρατωνισμοῦ καὶ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νέων ἀντιβιοτικῶν φαρμάκων, παρατηρεῖται μεγάλη ἐλάττωσις τοῦ νοσήματος αὐτοῦ. Ἡ προφύλαξις στηρίζεται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὅρων

αὐτῶν ἀλλὰ πρὸ παντὸς εἰς τὴν προσπάθειαν, ὅπως ὁ ὀργανισμὸς διατηρήσῃ ἀκμαίας τὰς δυνάμεις του καὶ τὴν ἀντοχήν του μὲ τὴν ὑγιεινὴν διατροφήν, μὲ τὴν συνεχῆ ἐπιδίωξιν τοῦ καθαροῦ ἀέρος καὶ μὲ τὴν ἀποφυγὴν τῶν καταχρήσεων πάσης φύσεως, αἱ ὁποῖαι ἐξαντλοῦν τὸν ὀργανισμόν.

Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν καλῶς ὅτι καθημερινῶς ἔχομεν εὐκαιρίας νὰ μολυνθῶμεν μὲ τὸ μικρόβιον τῆς φυματιώσεως καὶ πραγματικῶς οἱ περισσότεροι μολυνόμεθα, ὁ μόνος δὲ τρόπος νὰ προφυλαχθῶμεν εἶναι ν' ἀποφεύγωμεν τὴν ἄμεσον καὶ μαζικήν, οὕτως εἰπεῖν, μόλυνσιν ἀπὸ τὸν πάσχοντα. Αὕτη συνήθως γίνεται ἐκ τῆς στενῆς ἐπαφῆς, ἰδίᾳ ἐκ τῶν σταγονιδίων κατὰ τὸν βῆχα καὶ τῶν πτυέλων τοῦ πάσχοντος. Ἐπίσης νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἡ μόλυνσις μὲ ἀραιὰ καὶ ἐξησθενημένα ἀπὸ τὸ φῶς καὶ τὸν ἥλιον μικρόβια ἑνὸς ὀργανισμοῦ ὑγιοῦς καὶ μὲ ἀρτίαν ἀντοχὴν δὲν εἶναι καθόλου ἐπικίνδυνος, τουναντίον δὲ ἀποτελεῖ ἕνα εἶδος ἐμβολιασμοῦ. Ἄλλως αὐτὸ συμβαίνει συνήθως ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστὸν ὅτι ἄνω τῶν 90 ο/ο τῶν ἀνθρώπων τῶν πόλεων εἶναι μεμολυσμένοι μὲ τὸ μικρόβιον τῆς φυματιώσεως. Ἐπίσης οἱ νέοι οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸν καθαρὸν ἀέρα διὰ νὰ καταταγῶσιν εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι δύνανται νὰ προσβληθῶσιν εὐκολώτατα καὶ μὲ περισσότερον κίνδυνον, διότι δὲν ἔχουσιν ὑποστῆ τὸν βαθμιαῖον ἐμβολιασμόν, ὅπως ἀναφέρωμεν κατωτέρω. Ἐὰν δὲ ἐγκαθιστάμενοι εἰς τὴν πόλιν μαζὶ μὲ τὴν ἔλλειψιν τοῦ καθαροῦ ἀέρος καὶ τῆς ὑγιεινῆς τροφῆς, ἐξαντλοῦσι καὶ τὸν ὀργανισμόν των μὲ ἀϋπνίας καὶ καταχρήσεις διαφόρους, ἔχωσιν πλείστας πιθανότητας νὰ μολυνθῶσιν ἐπικινδύνως, ὅπως τὸ παρετηρήσαμεν συχνάκις.

2) Ἄλλα νοσήματα τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος συχνάκις παρατηρούμενα εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς εἶναι τὰ συχνὰ κρυολογήματα, ἡ πλευρῖτις, ἡ βρογχῖτις, ἡ βρογχοπνευμονία, ἡ πνευμονία. Εὐτυχῶς σήμερον αὐτὰ δὲν εἶναι ἐπικίνδυνα διότι ἔχομεν σοβαρὰ ὅπλα ἐναντίον αὐτῶν μὲ τὰ ἀντιβιοτικὰ φάρμακα, ἀλλ' ἀσφαλῶς εἶναι προτιμώτερον νὰ μὴ προσβληθῇ κανεὶς ἀπὸ αὐτὰ καὶ νὰ προφυλάσσεται μὲ τὴν διατήρησιν τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ ὀργανισμοῦ του καὶ τὴν ἀποφυγὴν ἐξαντλήσεως αὐτοῦ. Ἄλλως τε κατωτέρω θὰ ἴδωμεν τὰ γενικὰ μέτρα προφυλάξεως.

3) Τὸ ἕλκος τοῦ δωδεκαδακτύλου δηλαδὴ τοῦ ἀρχικοῦ τμήματος τοῦ ἐντέρου, τὸ ὁποῖον ἔρχεται εὐθὺς μετὰ τὸν στόμαχον εἶναι ἀπὸ τὰ συνήθη νοσήματα τῶν ἀστυνομικῶν, ὅπως μᾶς ἀπέδειξε μακρὰ παρατήρησις.

Γνωρίζετε ὅτι εἶναι πολὺ ὀχληρὰ νόσος, μὲ τὰς στομαχικὰς ἐνοχλήσεις καὶ τοὺς πόνους μὲ τοὺς ὁποίους συνοδεύεται καὶ ὅτι δύναται νὰ δημιουργήσῃ κίνδυνον ζωῆς μὲ τὰς αἱμορραγίας καὶ τὴν διάτρησιν, αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ ἐπέλθουν. Διὰ τὸν ἀστυνομικὸν εἰδικῶς, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τακτικὰς ὥρας φαγητοῦ καὶ δὲν δύναται ν' ἀκολουθήσῃ δίαιταν εἰδικὴν καὶ αἱ ἐνοχλήσεις εἶναι ἐντονώτεραι καὶ ὁ κίνδυνος μεγαλύτερος. Εὐτυχῶς μὲ τὰ σημερινὰ ἐπιστημονικὰ μέσα καὶ ἡ διάγνωσις γίνεται εὐχερῶς καὶ ἐνωρὶς καὶ ἡ θεραπεία εἶναι μᾶλλον ἀποτελεσματικὴ ἀπὸ ἄλλοτε εἴτε μὲ συντηρητικὰ μέσα καὶ φάρμακα εἴτε ἐν ἀνάγκῃ μὲ ἐγχείρησιν, ἡ ὁποία σήμερον εἶναι σχετικῶς ἁπλῆ καὶ σχεδὸν χωρὶς κινδύνους. Ἡ ἰατρικὴ ὅμως παρ' ὅλας τὰς τελευταίας προόδους της δὲν γνωρίζει ἀκόμη ποῖον εἶναι τὸ ἀκριβὲς αἴτιον τῆς νόσου αὐτῆς. Κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ προφύλαξις ἀπὸ αὐτὴν δὲν εἶναι ἀκόμη καθορισμένη μὲ ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν. Εἶναι γνωστὸν ὅμως ὅτι ὑπάρχουσι συνθῆκαι τινές, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ συντελέσουν εἰς τὴν πρόκλησιν ἢ τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς νόσου αὐτῆς καὶ δυστυχῶς αἱ συνθῆκαι αὐταὶ προσφέρονται συχνάκις ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ὑπηρεσίας. Αὗται νομίζω συντελοῦσι εἰς τὴν συχνότητα τοῦ νοσήματος αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀστυνομικούς. Πρέπει λοιπὸν νὰ φροντίσῃ νὰ τηρῇ τὰς κάτωθι προφυλάξεις:

Νὰ μὴ ἐπιδεινώνῃ ὁ ἴδιος μὲ ἀδιαφορίαν καὶ ἀταξίαν τὸ γεγονὸς τῆς ἐλλείψεως κανονικῶν ὡρῶν φαγητοῦ, ἥτις συχνάκις ἀναβάλλεται ἐξ ὑπηρεσιακῶν λόγων. Νὰ ἐφαρμόζῃ καλὴν μάσησιν τῶν φαγητῶν του καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὰς πολὺ ἐρεθιστικὰς οὐσίας, ὅπως εἶναι τὰ καρυκεύματα, τὰ πολὺ ἁλμυρὰ τὰ πολὺ ξυνά, τὰ οἰνοπνευματώδη, τὸ πολὺ κάπνισμα, τὶς πολλὲς σάλτσες. Ὅσῳ τὸ δυνατὸν ν' ἀποφεύγῃ τὸν ἐκνευρισμὸν καὶ τὰς φιλονικίας. Ἐὰν ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβάλῃ εἰς τὸν καλὸν ἀστυνομικὸν τὴν παντοτινὴν διατήρησιν τῆς ψυχραιμίας του, ἂς γνωρίζῃ ὅτι τοῦτο ἐπιβάλλει καὶ ἡ διατήρησις τῆς ὑγείας του. Πράγματι αὐτὸ ἀποτελεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς ὅρους προφυλάξεως ἀπὸ τὸ ἕλκος τοῦ στομάχου καὶ τοῦ δωδεκαδακτύλου, ἐφ' ὅσον πολλοὶ ἐπιστήμονες ὑποστηρίζουσι ὅτι τὸ ἕλκος εἶναι νόσος σχετιζομένη συνήθως μὲ νευρικοὺς καὶ ψυχικοὺς παράγοντας.

Ἄλλος ὅρος προφυλάξεως εἶναι νὰ συμβουλεύεται τὸν ἰατρόν του, ὅταν αἰσθάνεται ἐπιμόνους καὶ παρατεινομένας στομαχικὰς ἐνοχλήσεις. Διότι μὲ τὰ σημερινὰ μέσα ἡ διάγνωσις γίνεται πολὺ ἐνωρὶς πρᾶγμα, ποὺ ἔχει μεγίστην σημασίαν καὶ διὰ τὴν προφύλαξιν καὶ διὰ τὴν θεραπείαν. Δυστυχῶς ὅμως ἡ τήρησις ὅλων τῶν σχετικῶν προφυλάξεων αὐτοῦ δὲν ἐξασφαλίζουν πάντοτε ἀπὸ τὴν νόσον διότι μᾶς διαφεύγει, ὡς εἴπομεν, τὸ κύριον αἴτιον αὐτῆς καὶ ἐπομένως μᾶς διαφεύγει ἡ γνῶσις τῆς προφυλάξεως ἐκείνης, ἥτις θὰ ἐξησφάλιζεν ἀπολύτως ἀπὸ τὴν νόσον. Πάντως διὰ τοὺς ἔχοντας σχετικὴν προδιάθεσιν, ἴσως ἡ τήρησις τῶν μέτρων αὐτῶν ἔχει προληπτικὴν ἀξίαν.

Θὰ σᾶς ἀναφέρω ἕνα παράδειγμα ἀνωμαλίας—συνήθους εἰς τὴν ὥραν λήψεως τοῦ βραδυνοῦ δείπνου ἐξ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης—διὰ νὰ ὑπενθυμίσω, ὅτι ἕκαστος ὑπάλληλος πρέπει νὰ καταβάλῃ προσπάθειαν διὰ νὰ τὴν ἀντιμετωπίσῃ.

Ὁ ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν π.χ. ἀπὸ τῆς 6ης ἀπογευματινῆς μέχρι 10ης νυκτερινῆς, δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὸ δεῖπνον του πρὸ τῆς 10.30'. Κατὰ τὴν ὥραν ὅμως αὐτὴν δὲν θὰ εὕρῃ τὴν κανονικὴν τροφήν, εἴτε εἰς ἑστιατόρια, εἴτε ἀκόμη καὶ εἰς τὸ συσσίτιον. Τότε συνήθως ἢ ἀναγκάζεται νὰ δειπνήσῃ ἐκ τοῦ προχείρου μὲ τρόφιμα κρύα καὶ συνήθως ἐρεθιστικὰ (σαλάμι, τυρί, παστὸ κλπ.) ἢ δὲν δειπνεῖ καθόλου καὶ οὕτω ἀφήνει τὴν στόμαχόν του κενὸν πλέον τῶν 15 ὡρῶν. Ἐὰν ὁ ἴδιος δὲν προνοήσῃ νὰ προπαρασκευάσῃ τὰ τοῦ δείπνου του, θὰ ὑποπέσῃ εἰς τὴν ἐπιβλαβῆ αὐτὴν ἀνωμαλίαν.

4) Δύο ἄλλαι ἐκδηλώσεις αἱ ὁποῖαι συναντῶνται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς μὲ σχετικὴν συχνότητα εἶναι ἡ χολοκυστοπάθεια καὶ ἡ χρονία ἔμμονος δυσκοιλιότης. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων αἰτίων, κοινῶν εἰς πάντας, διὰ τοὺς ἀστυνομικούς, ὑπάρχουν συνθῆκαι προδιαθέτουσαι. Αὗται εἶναι ἡ ἀταξία εἰς τὰς ὥρας φαγητοῦ, ἡ πολλάκις ἐκ τοῦ προχείρου λῆψις φαγητοῦ μὲ βίαν, ἡ ἔλλειψις μασήσεως καλῶς τῶν τροφῶν καὶ ἡ πολλάκις ἐξ ὑπηρεσιακῶν λόγων παραμέλησις τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ ἐντέρου. Εἶναι ἀνάγκη ἐπίσης νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἡ χρῆσις καρικευμάτων, ἢ ἄμετρος λῆψις λιπαρῶν οὐσιῶν ὑπόπτου προελεύσεως, αἱ σάλτσαι, τὰ τόσον συχνὰ εἰς ἡμᾶς τηγανητά, συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν καταστάσεων αὐτῶν.

5) Ὁ χρόνιος ρευματισμὸς εἶναι ἄλλη συνήθης νόσος τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἡ ὑγρασία καὶ αἱ δυσμενεῖς καιρικὰ ἐπιδράσεις εἰς τὰς ὁποίας ὑποχρεωτικῶς ἐκτίθενται συντελοῦν εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ νοσήματος μαζὶ μὲ ἄλλους παράγοντας, ὅπως ἡ πυώδης χρονία ἀμυγδαλῖτις, οἱ βεβλαμένοι ὀδόντες ἢ ἄλλαι μικροβιακαὶ ἑστίαι ἐν τῷ ὀργανισμῷ. Ἡ ἔλλειψις ἐπίσης εὐκόλου προσαρμογῆς εἰς τὰς μεταβολὰς τοῦ περιβάλλοντος, ἡ ὁποία προέρχεται ἐξ ἀμελείας διὰ τὴν σχετικὴν ἐκγύμνασιν καὶ στοιχειώδη σκληραγωγίαν τοῦ ὀργανισμοῦ ἀποτελεῖ πρόσφορον παράγοντα εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ νοσήματος. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη

ὁ ἀστυνομικὸς νὰ καταστήσῃ τὸν ὀργανισμόν του οὐχὶ εὐκόλως ἐπιδεκτικὸν τοῦ νοσήματος διὰ τῆς ἀσκήσεως, τῶν θαλασσίων λουτρῶν τὸ θέρος καὶ ψυχροῦ ντοὺς τὸν χειμῶνα, τῆς παρακολουθήσεως τῶν ὀδόντων του καὶ τῆς προσφυγῆς εἰς τὸν ἰατρὸν διὰ τὴν ἀποκάλυψιν καὶ ἐξάλειψιν πάσης λοιμογόνου ἑστίας ἐν τῷ ὀργανισμῷ.

6) Νευρασθενικαὶ καὶ ψυχασθεντικαὶ ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ διαταραχαὶ τοῦ νευροφυτικοῦ συστήματος δὲν εἶναι σπάνιαι εἰς τοὺς ἀστυνομικούς.

Ποῖαι συνθῆκαι σχετιζόμεναι μὲ τὸ 'Αστυνομικὸν ἐπάγγελμα δύνανται νὰ δημιουργήσουν τὰς καταστάσεις αὐτάς ; Θὰ εἶναι χρήσιμον νὰ τὰς γνωρίζωμεν διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ προφυλαχθῶμεν καὶ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰς καταστάσεις αὐτάς.

Γνωρίζομεν ὅτι τὸ 'Αστυνομικὸν ἐπάγγελμα εἶναι τραχύ, τόσον ἀπὸ σωματικῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ ψυχικῆς ἀπόψεως. 'Απαιτεῖ ὀργανισμούς μὲ ψυχικὸν σθένος, σταθερὸν χαρακτῆρα καὶ συναισθηματικὴν ἰσορροπίαν. 'Επομένως νέοι μὲ ψυχικὴν εὐπάθειαν, εὐσυγκίνητοι, εὐαίσθητοι ἂν καὶ σημαντικῶς καλλιεργημένοι, εἶναι ἀκατάλληλοι διὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτό. "Αλλως, εἶναι προορισμένοι ὕστερα ἀπὸ ἄλλοτε ἄλλο χρονικὸν διάστημα νὰ παρουσιάσουν ψυχασθενικὰς ἐκδηλώσεις, ὅπως τὸ βλέπομεν συχνότατα.

Πρέπει λοιπὸν νὰ γίνεται ἐπιλογὴ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς διὰ καταλλήλου ψυχολογικῆς καὶ ψυχιατρικῆς ἐξετάσεως περιλαμβανούσης καὶ τὴν ἔρευναν τῆς κληρονομικότητος καὶ τῆς ψυχοσυνθέσεως τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος τοῦ ὑποψηφίου.

Πρέπει ἐξ ἰδιοσυγκρασίας νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ ψυχικὴν ἀντοχὴν καὶ εὔρωστον χαρακτῆρα διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἄνευ βλάβης τὰς ψυχικὰς συγκρούσεις, τὰ ψυχικὰ τραύματα καὶ τὰς συναισθηματικὰς ἀπωθήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι πολλάκις ἀναπόφευκτοι ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ.

Εἰς ταύτας προστίθενται μετά τινα χρόνον ἀπὸ τῆς κατατάξεως καὶ τὰ οἰκογενειακὰ βάρη ἐκ τοῦ γάμου, τὰ ὁποῖα ἐπιδεινώνουσι τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τοῦ ὑπαλλήλου λόγῳ ἀνεπαρκῶν οἰκονομικῶν μέσων. 'Εὰν δὲ ὁ γάμος συνοδευθῇ κατόπιν μὲ ἄμετρον τεκνοποιΐαν τότε μηριουργοῦνται καταστάσεις, ὡς ἐκ τῆς πείρας μου παρετήρησα, ἐγγίζουσαι τὴν ἀπελπισίαν.

'Η ἐπὶ ἔτη συνεχῆ νυκτερινὴ ὑπηρεσία, ἡ ἀϋπνία ἢ ὁ ἀνώμαλος ὕπνος τῆς ἡμέρας εἰς περιβάλλον ἐνίοτε ἀκατάλληλον, λόγῳ τοῦ στρατωνισμοῦ (θόρυβος, φῶς) κλονίζουσι τὴν νευροψυχικὴν καὶ νευροφυτικὴν ἀντοχὴν τοῦ ὑπαλλήλου καὶ προδιαθέτουσι εἰς νευρασθεντικὰς ἐκδηλώσεις.

Πρέπει λοιπὸν ὁ ἀστυνομικός, γνωρίζων τὴν ὡς ἄνω κατάστασιν νὰ μεριμνᾷ, τόσον αὐτός, ὅσον καὶ ἡ Προϊσταμένη 'Αρχή, διὰ τὴν ψυχικήν του ὑγείαν, νὰ μὴ ἐξαντλῆται ψυχικῶς καὶ σωματικῶς καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν δημιουργίαν οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων, ἐὰν δὲν ὑπολογίσῃ ἐπακριβῶς ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ τὰς ἀντιμετωπίσῃ.

Εἶναι ἀνάγκη ἐπίσης νὰ συνηθίσῃ τὸν ἑαυτόν του ν' ἀντιμετωπίζῃ τὰς ὑπηρεσιακὰς καὶ ἐξωϋπηρεσιακὰς ἀντιξοότητας μὲ ψυχραιμίαν καὶ φιλοσοφικότητα καὶ νὰ ἐπωφελῆται τῶν ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας ὡρῶν καὶ τοῦ χρόνου τῆς κανονικῆς του ἀδείας πρὸς ὑγιᾶ ψυχαγωγίαν καὶ ψυχικὴν τόνωσιν.

7) Τὰ ἀφροδίσια νοσήματα ἰδίᾳ δὲ ἡ γονοκοκκικὴ οὐρηθρίτις, τὰ μαλακὰ ἕλκη καὶ ἡ σύφιλις, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε παρετηροῦντο συχνάκις εἰς τοὺς νέους ἀστυνομικούς, λόγῳ παραμελήσεως εἰς τὴν λῆψιν προφυλακτικῶν μέτρων, σήμερον, εὐτυχῶς σχεδὸν ἐξέλιπον.

Τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰ νέα ἀντιβιοτικὰ φάρμακα, τὰ ὁποῖα θερα-

πεύοντα ταχέως τὴν νόσον περιορίζουσι τὰ μέγιστα τὰς πιθανότητας μεταδόσεως. Οἱ προσβαλλόμενοι ἄλλως τε θεραπεύονται ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος ἀρκεῖ νὰ καταφύγωσιν ἀμέσως μὲ τὰ πρῶτα συμπτώματα εἰς τὸν Ἰατρόν.

Παρὰ ταῦτα ἡ προσοχὴ γενικῶς καὶ ἡ χρῆσις τῶν προφυλακτικῶν μέσων ἐπιβάλλονται πάντοτε πρὸς ἀποφυγὴν τῶν μολύνσεων.

IV. Μέτρα ἀτομικῆς ὑγιεινῆς καὶ προφυλάξεως τοῦ ἀστυνομικοῦ

Ἀνέφερα ἀνωτέρω τὰ στοιχεῖα προφυλάξεως ἀπὸ τὰ περιγραφέντα συχνὰ νοσήματα τοῦ ἀστυνομικοῦ. Ἂς ἴδωμεν ἤδη γενικῶς καὶ ἐν συντομίᾳ, ποῖα εἶναι τὰ μέτρα ἀτομικῆς ὑγιεινῆς, εἰδικῶς διὰ τὸν ἀστυνομικόν.

Σκοπὸς αὐτῶν εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ὀργανισμοῦ του. Ἐπειδὴ οὗτος εἶναι ἐκτεθειμένος περισσότερον τῶν ἄλλων εἰς τὰς ἐξωτερικὰς προσβολάς, τὰ μέτρα ταῦτα ἐπιδιώκουν νὰ τὸν καταστήσουν ὀλιγώτερον εὐπρόσβλητον εἰς τὰς διαφόρους νόσους.

Ἐν πρώτοις, οἱ ἐπιδιώκοντες τὸ ἀστυνομικὸν ἐπάγγελμα νέοι, πρέπει νὰ γνωρίζουν καλῶς, ὅτι ἐὰν ἔχουν ὀργανισμὸν εὐπαθῆ μὲ βεβαρημένον παθολογικὸν παρελθὸν τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ θὰ εἶναι ἀσφαλῶς καταστρεπτικὸν διὰ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωήν των.

Ὁ γλίσχρος μισθός, ἡ νυκτερινὴ ὑπηρεσία, ἡ ἄτακτος τρόπος ζωῆς καὶ διατροφῆς, ἡ ἔκθεσις εἰς ὅλας τὰς καιρικὰς μεταβολὰς ἡμέρας τε καὶ νυκτός, αἱ πολλαπλαῖ συγκινήσεις, ὑποσκάπτουν ταχέως τὴν ὑγείαν ἐξησθενημένων ὀργανισμῶν μὴ ἐχόντων ἰσχυρὰν ἀντοχήν.

Μετὰ τὴν κατάταξίν του κυρία φροντὶς τοῦ νεαροῦ ἀστυνομικοῦ πρέπει νὰ εἶναι, ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐνίσχυσις τοῦ ὀργανισμοῦ του καὶ ὁ ἐθισμός αὐτοῦ εἰς τὰς δυσμενεῖς συνθήκας τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐπαγγέλματος.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι, διὰ τῆς βαθμιαίας ἀσκήσεως καὶ τῆς τηρήσεως τῶν ὅρων ὑγιεινῆς, ὁ ὀργανισμὸς δύναται νὰ ἐνισχυθῇ καὶ νὰ καταστῇ δυσπρόσβλητος ἀπὸ τὰς ἐξωτερικὰς προσβολάς.

Δὲν θὰ ἐπιμείνω ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς σωματικῆς καθαριότητος καὶ τῶν καθημερινῶν πλύσεων τοῦ σώματος γενικῶν ἢ τμηματικῶν μὲ βαθμιαῖον ἐθισμὸν εἰς τὸ ψυχρὸν ὕδωρ. Τὸ καλλίτερον εἶναι ὁ ψυχρὸς καταιονισμὸς καὶ κατόπιν ἰσχυρὰ ἐντριβὴ τοῦ σώματος μὲ σκληρὸν προσόψιον. Ἔστω καὶ ὀλιγόλεπτος σουηδικὴ γυμναστικὴ μετὰ τ' ἀνωτέρω, ἔχει εὐεργετικώτατα ἀποτελέσματα ἐνισχυντικὰ τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὰ θαλάσσια λουτρά, τῶν ὁποίων ἡ ἐποχὴ δύναται νὰ παραταθῇ εἰς τὸν τόπον μας ἐπὶ πέντε (5) τουλάχιστον μῆνας, συνδυάζοντα τὴν ὑδροθεραπείαν, σωματικὴν ἄσκησιν διὰ τῆς κολυμβήσεως, ἡλιοθεραπείαν, καὶ ἀεροθεραπείαν εἶναι τόσον πολύτιμα καὶ εὐεργετικά, ὥστε θὰ ἔπρεπε νὰ γενικευθῶσιν εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας.

Τὰ θαλάσσια λουτρὰ κατὰ τὸ θέρος καὶ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ κατὰ τὸν χειμῶνα εἰς περιβάλλον θερμοκρασίας περίπου 18° βαθμῶν ἀσκοῦσι τὸ νευροφυτικὸν σύστημα, οὕτως ὥστε, νὰ δύναται ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἀστυνομικοῦ ν' ἀντιμετωπίσῃ εὐχερῶς εἰς οἱανδήποτε στιγμὴν πᾶσαν καιρικὴν μεταβολὴν ἄνευ βλάβης.

Ἡ ἐσωτερικὴ ἐνδυμασία τοῦ ἀστυνομικοῦ εἶναι ὑψίστης σημασίας διὰ τὸν ἐθισμόν του εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολάς.

Ὁ ἐσωτερικὸς ρουχισμὸς πρέπει νὰ εἶναι λεπτὸς διὰ νὰ διατηρῆται τὸ δέρμα ξηρὸν καὶ νὰ μὴ παρεμποδίζηται ὁ ἀερισμὸς καὶ ἡ ἄδηλος ἀναπνοὴ τοῦ δέρματος. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προστατεύει τὸ σῶμα ἀπὸ τὸ δριμὺ ψῦχος τοῦ χει-

μῶνος δὲν εἶναι ὁ βαρὺς ἐσωτερικὸς ρουχισμὸς ἀλλὰ τὰ λεπτὰ στρώματα ἀέρος τὰ μεταξὺ τῶν ἐσωτερικῶν ἐνδυμάτων.

Ἡ χρησιμοποίησις ἐσωτερικῆς μαλλίνης φανέλλας χονδρῆς, τὴν ὁποίαν πολλοὶ ἀκόμη ἐξακολουθοῦν νὰ φέρουν ἐκ κακῆς συνηθείας εἶναι ἐπιβλαβής. Διατηρεῖ τὸ δέρμα εἰς διαρκῆ ἐφίδρωσιν καὶ τὸ καθιστᾷ ἕτοιμον πρὸς ψῦξιν δι' ἀποτόμου ἐξατμίσεως μὲ τὸ παραμικρὸν ρεῦμα. Ἀνάγκη λοιπὸν ἐλαφροῦ ἐσωτερικοῦ ρουχισμοῦ καὶ προσθήκης ἐξωτερικοῦ ρουχισμοῦ ἑκάστοτε ἀναλόγως τῶν καιρικῶν μεταβολῶν, δηλ. προσθήκη 1 ἢ 2 πουλόβερ, ζηλέ, χονδροτέρου σακκακιοῦ ἢ ἐπανωφορίου. Ὅταν φορῇ κανεὶς πολὺ χονδρὴ φανέλλα διαρκῶς εἶναι πάντοτε ἱδρωμένος, ἔστω καὶ ἐλαφρῶς καὶ ἕτοιμος πρὸς ψῦξιν. Τὸ δέρμα, δηλ. ἡ ἐπιφάνεια τοῦ σώματος πρέπει νὰ διατηρῆται ξηρά.

Ὡς πρὸς τὴν τροφὴν δὲν ἔχομεν νὰ συστήσωμεν ἰδιαίτερα μέτρα διὰ τὸν ἀστυνομικόν.

Πρέπει νὰ εἶναι θρεπτική, ἰδίᾳ διὰ τοὺς νέους, νὰ εἶναι δὲ πρὸ παντὸς ἁπλῆ.

Αἱ σάλτσες, τὰ ἁλμυρά, τὸ καταστρεπτικὸ τηγάνισμα, κακίστη συνήθεια τῆς κουζίνας μας, τὰ καρικεύματα (πιπέρι, μουστάρδα κλπ.) τὰ λιπαρὰ εἶναι ἐπιβλαβῆ, κουράζουν τὸ ἧπαρ καὶ τὸ πεπτικὸν σύστημα γενικῶς καὶ προδιαθέτουν εἰς νοσήματα αὐτοῦ.

Δυστυχῶς ἐνίοτε γίνεται προσπάθεια ἡ μετρία ποιότης τῶν τροφίμων ἢ τὸ στερεότυπον αὐτῶν νὰ καλυφθῶσι μὲ καρικεύματα καὶ τηγάνισμα, πράγματα ἐπιβλαβῆ, ὡς εἴπομεν.

Ἡ ἐπισταμένη μάσησις τῶν τροφῶν ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν καὶ δυστυχῶς, ὡς παρετήρησα ἀπὸ ὀλίγους ἐφαρμόζεται πρὸς βλάβην τῆς καλῆς πέψεως.

Ἡ περιποίησις τοῦ στόματος γενικῶς καὶ ἰδίᾳ τῶν ὀδόντων ἔχει μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὑγείας. Ὀδόντες βεβλαμένοι, τερηδωνισμένοι, περιοδοντικαὶ καὶ περιριζικαὶ φλεγμοναί, οὐλίτιδες δύνανται νὰ γίνωνται ἀφετηρία γενικῶν νοσημάτων, ὡς ὁ ρευματισμός, ἡ νεφρῖτις καὶ ἄλλων σοβαρωτάτων μικροβιακῶν νόσων. Τὸ τακτικὸ καθάρισμα τῶν ὀδόντων μὲ σύγχρονον πλύσιν τοῦ στόματος καὶ γαργαρισμὸς καθὼς καὶ ἡ κατὰ καιροὺς ἐξέτασις ὑπὸ ὀδοντιάτρου εἶναι ἀπαραίτητα προληπτικὰ μέτρα.

Μία ἐπίσης ὠφέλιμος σύστασις εἶναι ἡ μετὰ τὸ τέλος τῆς ὑπηρεσίας ἀνάπαυσις σωματικὴ καὶ ψυχική, ἔστω καὶ μικρᾶς διαρκείας. Δυστυχῶς πολλοὶ καὶ ἰδίως νέοι συνεχίζουν τὴν ὑπηρεσιακὴν κόπωσιν μὲ μετάβασιν εἰς ἀνθυγιεινὸν περιβάλλον καφενείων ἢ κλειστῶν χώρων μὲ βλαβερὰν ἀτμόσφαιραν. Ἄλλοτε ἀγρυπνοῦσι περιοριζόμενοι εἰς ὀλιγόωρον ὕπνον μὲ ἀποτέλεσμα τὴν σωματικὴν καὶ ἰδίᾳ νευρικὴν ἐξασθένησιν, τὴν ἐξάντλησιν τῆς ἀντοχῆς τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τὴν προδιάθεσιν αὐτοῦ εἰς διάφορα νοσήματα.

Εἶναι, λοιπόν, ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ ὁ ἀστυνομικὸς ἐκ τῶν προτέρων τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διατρέχει ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ εἶναι ἀκόμη περισσότερον ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ὁ μόνος τρόπος νὰ τοὺς ἀντιμετωπίζῃ εἶναι νὰ φροντίζῃ νὰ διατηρῇ ἀκμαίας τὰς δυνάμεις ἀντιστάσεως τοῦ ὀργανισμοῦ του.

Ν. ΧΑΝΙΩΤΗΣ

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑΙ ΔΙΑΣΤΡΟΦΑΙ

- ΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΓΕΝΝΕΤΗΣΙΑΚΟΥ ΠΑΘΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ -

Ὑπὸ κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΑΡΔΙΚΑ** Ὑπαστυν. Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

9. Ψυχοπαθολογία τῶν σεξουαλικῶς διεστραμένων.
10. Σεξουαλικὴ ἀγωγὴ τῶν παίδων.
11. Μέτρα πρὸς περιστολὴν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σεξουαλικῶς διεστραμένων.

9. Ψυχοπαθολαγία τῶν σεξουαλικῶς διεστραμμένων

Τὰ ἀνώμαλα σεξουαλικῶς ἄτομα παρουσιάζουν διαφόρους παρεκκλίσεις ὡς πρὸς τὰς ροπὰς καὶ τὴν συνολικὴν αὐτῶν ἀτομικότητα· εἶναι ἀσθενῆ, διεστραμμένα, ψυχοπαθῆ καὶ ἀποτελοῦν ποικιλόμορφον σύμφυρμα ἀτόμων, τὴν τύχην καὶ τὴν κατάστασιν τῶν ὁποίων ἀγνοοῦν αἱ 'Αστυνομικαὶ καὶ Δικαστικαὶ 'Αρχαὶ πρὸ τῆς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφανίσεώς των. Τὰ ἄτομα τῆς κατηγορίας ταύτης παρουσιάζουν διάφορον ἐγκληματικὴν δρᾶσιν, ἀναλόγως τῆς διαστροφῆς ἑνὸς ἑκάστου.

Γενικῶς τὰ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄτομα, ἔχουν διέγερσιν παθολογικήν, ὀφειλομένην εἰς κληρονομικὴν μειονεκτικότητα ἢ εἰς περιστατικόν τι τῆς νεαρᾶς ἡλικίας των. Συνεπείᾳ τῆς παθολογικῆς αὐτῶν διεγέρσεως, τὸ συναίσθημα τῆς ἡδονῆς εἰς ταῦτα διεγείρεται δι' ἀγρίων καὶ ἀντικοινωνικῶν πράξεων.

Τὰ ἄτομα ταῦτα ἐπωφελοῦνται πάσης εὐνοϊκῆς περιστάσεως, ἵνα δράσωσιν ἐγκληματικῶς. 'Εὰν ἐξετάσωμεν ἀριθμόν τινα τοιούτων ἀτόμων, εὑρίσκομεν ὅτι οὗτοι εἶναι ἠθικῶς ἀνάπηροι, πνευματικῶς ἐλαττωματικοί, ψυχροί, ἄθυμοι, ἄτολμοι, κυνικοὶ καὶ ἐστερημένοι παντὸς ἠθικοῦ χαλινοῦ. Τινὲς ἐκ τούτων ἔχουσιν ἐνίοτε εὐφυᾶν ὑπόκρισιν, συναγελάζονται ἱεροκρυφίως μετὰ ἱεροδούλων, πλὴν ὅμως διαφεύγουν τοῦ 'Αστυνομικοῦ ἐλέγχου ἢ λόγῳ τῆς κοινωνικῆς των θέσεως ἢ ἕνεκεν τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς των, δι' ἧς κατορθώνουν καὶ ἀποσοβοῦν πᾶσαν ὑποψίαν.

Τὰ ἡδονικὰ τῶν ἀτόμων τούτων συναισθήματα παρέρχονται χωρὶς κἂν νὰ χαράσουν εἰς αὐτὰ μονίμους θυμικὰς καταστάσεις καὶ ἐντυπώσεις. Τὰ ἄτομα τῆς κατηγορίας ταύτης ἀτενίζουν μὲ ἀδιαφορίαν τὴν ἰδίαν αὐτῶν εἱμαρμένην, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας εἶναι ἧττον δεκτικὰ ἠθικῶν συναισθημάτων καὶ δὲν ἐγείρεται εἰς ταῦτα εὐχερῶς συναίσθημα αἰδοῦς, αἰσχύνης καὶ μεταμελείας καὶ οὕτω θεμελιοῦται εἰς τὴν ψυχήν των τόνος τις ἀνηθικότητος καὶ ἔστιν ὅτε τάσις πρὸς αἰσχρολογίαν. Στεροῦνται συνειδήσεως περὶ δικαίου, τιμῆς, αἰδοῦς καὶ ἱκανότητος προσαρμογῆς εἰς τὸν ἠθικὸν κώδικα τοῦ συνόλου. Αἱ ἠθικαὶ καὶ νομικαὶ ἐντολαὶ θεωροῦνται παρ' αὐτῶν ὡς φραγμοὶ κωλύοντες αὐτοὺς νὰ ἀκολουθήσωσιν τὴν ὁδὸν τῶν ἐπιθυμιῶν των. Παρουσιάζουν ἔλλειψιν ἐσωτερικῆς ἁρμονίας καὶ ἀσυμμετρίαν ἐν τῇ ἀντιλήψει καὶ φαντασίαν. 'Ενίοτε τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἄτομα φέρουν καὶ σωματικὰς ἀνωμαλίας π.χ. κρανιακὴν ἀσυμμετρίαν, μορφολογικὴν ἀνωμαλίαν ὡρισμένων ὀργάνων κλπ.

10. Σεξουαλικὴ ἀγωγὴ τῶν παίδων

Ὡς γνωστὸν τὰ πρῶτα τοῦ παιδὸς ἔνστικτα ἀναπτύσσονται ἐντὸς τοῦ οἰκογενειακοῦ αὐτοῦ περιβάλλοντος, μεθ' οὗ οὗτος συνδέεται συναισθηματικῶς. Οἱ γονεῖς εἶναι τὰ πρῶτα ἄτομα ἅτινα παρεμβαίνουν εἰς τὴν σκέψιν καὶ τὴν προσωπικότητα τῶν τέκνων των. Οὗτοι ἐπιτάσσουν τὰς πρώτας ἀπαγορεύσεις καὶ διδασκαλίας σχετικῶς μὲ τὰ ἤθη, ἔθη κλπ. Συνεπῶς οἱ γονεῖς εἶναι τὰ πρῶτα ἄτομα, ἅτινα ἐπιδροῦν καὶ διεισδύουν εἰς τὸν ἐσώτερον τῶν τέκνων των κόσμον καὶ γενικῶς τὰ ἄτομα ἐκεῖνα, ἅτινα ἀσκοῦν μεγίστην ἐπίδρασιν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ προσωπικοῦ των χαρακτῆρος καὶ εἰς τὸν προσανατολισμὸν τῶν τάσεων αὐτῶν.

Οἱ παῖδες εἶναι λίαν περίεργοι, δι' ὃ πολὺ δικαίως ὁ 'Ανατὸλ Φρὰνς ἐχαρακτή-

ρισεν τούτους ὡς παραγνωρισμένας μεγαλοφυΐας. Οὗτοι ἐν τῇ φυσικῇ καὶ δεδικαιολογημένῃ αὐτῶν περιεργείᾳ, οὐχὶ σπανίως, ὑποβάλλουν εἰς τοὺς γονεῖς των διαφόρους ἐρωτήσεις ὡς πρὸς τὴν διαφορὰν τῶν φύλων ἢ περὶ τὰ σεξουαλικὰ ζητήματα, ἅτινα οἱ ἀνήλικες περιβάλλουν μὲ κάποιον πέπλον μυστηρίου. Δὲν εἶναι ἀσύνηθες τὸ φαινόμενον καθ' ὃ τὸ ἀνήλικον ἐρωτᾷ τὴν μητέρα του «μητέρα πῶς μὲ γέννησες;» κι' ἐκείνη νὰ δίνῃ τὴν ἀπάντησιν «ἄνοιξε τὸ πόδι μου καὶ βγῆκες» κλπ. καὶ οὕτω ὁ παῖς συνδέει τὴν ἐρώτησίν του μὲ ἐσφαλμένας πληροφορίας, μὲ ὀνειροπολήματα καὶ δημιουργήματα τῆς φαντασίας του, ἅτινα ὁδηγοῦν τὸ σεξουαλικόν του ἔνστικτον εἰς καταστρεπτικὰς κατευθύνσεις, φαντασιώσεις καὶ μάλιστα ὅταν οὗτος πληροφορηθῇ παρὰ τῶν μεγαλυτέρων παίδων τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν.

Ὁ παῖς προσπαθῶν καὶ ἐπιδιώκων νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς συζητήσεις τῶν ἐνηλίκων πολὺ συντόμως αἰσθάνεται ὅτι ἐμπαίζεται παρ' αὐτῶν μὲ τὰς διφορουμένας καὶ κάπως περιπεπλεγμένας ἐξηγήσεις, ἃς λαμβάνει ἐπὶ διαφόρων ἐρωτήσεών του. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀσκεῖ εἰς τὸν παῖδα καταστρεπτικὴν ἐπίδρασιν, διότι οὗτος καταλαμβάνεται ἔκτινος συμπλέγματος κατωτερότητος, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου ἀναγκάζεται νὰ μὴ ἐκδηλοῦται ἐλλείψει ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς ἄλλους.

Βραδύτερον ὁ ἀνήλικος ἀπροπαρασκεύαστος καὶ ἀκατατόπιστος αἰφνιδιάζεται συνεπείᾳ φυσιολογικῶν μεταβολῶν, αἵτινες πραγματοποιοῦνται ἐπὶ τοῦ ἰδίου του σώματος (π. χ. ἐμφάνισις τῶν πρώτων ἰδιοτύπων τοῦ φύλου, περιοδικὲς ἀδιαθεσίες κλπ.). Ἐὰν ἤδη εἰς τὴν ἀνησυχίαν ταύτην προσθέσωμεν α) τὰς ἀδεξίας ἐπιπλήξεις τῶν γονέων εἰς τὴν σοφίαν τῶν ὁποίων ὁ παῖς καταφεύγει πρὸς ἐπίλυσιν διαφόρων ἀπορίῶν του καί β) τὰς ἀπειλὰς ἃς δέχεται ὅταν οὗτος ἐκδηλώσῃ κάποιαν σεξουαλικὴν τάσιν, εὐκόλως ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ὁ ἀνήλικος ἐκτρέπεται τῆς εὐθείας καὶ φυσιολογικῆς ὁδοῦ. Ἐὰν ὡσαύτως ἀναλογισθῶμεν καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἀνηθίκους ἐπιδράσεις ἢ καὶ ἔστιν ὅτε ἐπιθέσεις, ἃς δυνατὸν οὗτος νὰ δεχθῇ ἐκ μέρους διεφθαρμένων ἐνηλίκων, τότε πλέον αὐτονοήτως τυγχάνει ἡ ἀμηχανία, αἱ ψυχώσεις καὶ αἱ φαντασιώσεις παρ' ὧν ὁ παῖς καταλαμβάνεται.

Αἱ ψυχικαὶ αὗται μεταπτώσεις ἀποτυποῦνται ἐπὶ τῆς εὐπλάστου ψυχῆς τῶν ἀτόμων, ἅτινα εὑρίσκονται εἰς τὸ γίγνεσθαι, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ὑπάρχῃ μέγας κίνδυνος νὰ ὑποστοῦν ταῦτα ψυχικοὺς τραυματισμούς, ἀνωμαλίας, διαταραχάς, ἀναστολάς, ἀντιδράσεις καὶ διαστροφάς.

Αὐτοὶ οὗτοι οἱ γονεῖς πολλάκις ἀσκοῦν ἀποφασιστικὸν ρόλον εἰς τὴν αὐτοκαταδίκην τῶν ἐνστίκτων τῶν τέκνων των, διότι οὗτοι παραγνωρίζουν ἐνίοτε τὰς συναισθηματικὰς καὶ διαισθητικὰς εὐαισθησίας τούτων, δι' ὃ καὶ φέρονται πολλάκις βαναύσως καὶ ἀμειλίκτως πρὸς αὐτά. Ἐνῷ ἀντιθέτως θὰ ἔδει νὰ διεισδύουν εἰς τὰς ἐνδομύχους σκέψεις των καὶ εἰς τὴν εὔπλαστον ψυχήν των καὶ μὲ περισσὴν εὐγένειαν, ἀγάπην καὶ τάκτ, οὐ μόνον νὰ ἐξηγοῦν ὀρθῶς πᾶν πρὸς αὐτοὺς τιθέμενον ἐρώτημα, ἀλλὰ οἰκοθεν καὶ ἐγκαίρως νὰ κατατοπίζουν τὰ τέκνα των ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως δυνατὸν ἀπορίῶν των καὶ τῶν ἀναμενομένων φυσιολογικῶν μεταβολῶν καὶ φαινομένων.

Τέλος οἱ γονεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι δέον νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ἡ ἥβη ἀποτελεῖ μέγιστον καὶ σπουδαιότατον σταθμὸν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Κατ' αὐτὴν ἡ συναισθηματικὴ ζωὴ τῶν ἀτόμων καθίσταται ἔντονος, ταῦτα παρουσιάζουν ἐνεργητικότητα, ἥτις ἐναλλάσσεται μὲ τὴν κατάπτωσιν. Ὁ ἔφηβος ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ παρουσιάζει σημεῖα ἀδεξιότητος καὶ ἀμηχανίας. Ὁ νέος καταλαμβάνεται κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης ὁτὲ μὲν ἀπὸ ἕνα σύμπλεγμα κατωτερότητος ὁτὲ δὲ ἀπὸ μεγαλομανίαν. Ἡ νεωτέρα ψυχολογία ὀνομάζει τὴν περίοδον τῆς ἥβης δευτέραν φάσιν διαμορφώσεως τοῦ ἐγώ. Κατὰ τὴν φάσιν ταύτην ἀφυπνίζεται ἡ κρίσις, δημιουργεῖται μία ἀνεξάρτητος προσωπικότης καὶ ὁ ἔφηβος τείνει νὰ ἀπελευθερωθῇ ἀπὸ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν καὶ οἰκογένειαν.

Εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον ἡ ἐποχὴ τῆς ἥβης χαρακτηρίζεται ἀπὸ βαθείας ψυχικὰς καὶ φυσικὰς μεταβολάς, δι' ὃ ἡ εὐθύνη τῶν γονέων καὶ τῶν παιδαγωγῶν εἶναι ἐξαιρετικὰ μεγάλη ἔναντι τῶν ἐφήβων, ὧν τὴν διαπαιδαγώγησιν καὶ ἀνατροφὴν ἀνέλαβον ὡς καὶ ἔναντι τῆς κοινωνίας. Οὗτοι ἁπάσας τὰς σοβαρὰς εὐθύνας των δύνανται νὰ ἀντιμετωπίζουν ἐπιτυχῶς ἐὰν ἐγκαταλείψωσιν τὸν ρόλον τοῦ δεσμοφύλακος καὶ ἀποβοῦν φίλοι τῶν ἐφήβων πλημμυρισμένοι μὲ καλωσύνην καὶ περισσὴν εὐγένειαν, ἐν συνεχείᾳ δὲ καθοδηγοῦν τοὺς ἐφήβους ἐπὶ τῶν σεξουαλικῶν ζητημάτων καὶ τῆς φυσικῆς λειτουργίας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἐνταῦθα δέον νὰ τονίσωμεν τὸν ἀρνητικὸν ρόλον καὶ τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα ἐπέρχονται εἰς τὰ τέκνα ἐκεῖνα ἅτινα ἐκ διαφόρων λόγων ἐστερήθησαν τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν γονέων των. Τὰ ὀρφανὰ κατὰ κανόνα, ἐὰν μένουν καὶ ἀπροστάτευτα ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ρέπουν πρὸς τὸν τυχοδιωκτισμόν, πρὸς τὸν ἀναρχισμόν, τὴν ἀπειθαρχίαν καὶ τὴν ἀκοινωνισίαν, συνεπείᾳ τῆς πρωταρχικῆς ἐλλείψεως τῆς ἀναγκαίας ὑποταγῆς στὴν οἰκογενειακὴν ἐξουσίαν, τῆς ἀγνοίας κάθε ἠθικοῦ ἰδεώδους καὶ τῆς στερήσεως τῆς γλυκείας ἐκείνης αἰσθηματικῆς σχέσεως τῆς μητρὸς πρὸς τὰ τέκνα της καὶ τανάπαλιν.

11. Μέτρα πρὸς περιστολὴν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σεξουαλικῶς διεστραμένων

Πρὸς περιστολὴν τοῦ πλήθους τῶν σεξουαλικῶς διεστραμμένων ἀτόμων, ἅτινα ἀποτελοῦν μέγα κίνδυνον κατὰ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, δέον νά :

α) Ἐπιδιωχθῇ μεγαλυτέρα ἐξυγίανσις καὶ ἐξύψωσις τῆς οἰκογενείας, καθ' ὅσον ἡ οἰκογενειακὴ ἑστία εἶναι ὁ ἀντίπαλος τοῦ ἐγκλήματος καὶ ὁ ἀντίπους τῶν ψυχικῶν διαστροφῶν.

β) Πραγματοποιηθῇ πλήρης καθοδήγησις τῶν νέων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐφήβων ἐπὶ τῶν σεξουαλικῶν ζητημάτων καὶ τῆς φυσιολογικῆς λειτουργίας τῶν γεννητικῶν συστημάτων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐκ μέρους ἀξίων τῆς ἀποστολῆς των γονέων καὶ διδασκάλων.

γ) Ἐπιδιωχθῇ καὶ ἐπιτευχθῇ ὑπὸ τῆς Πολιτείας πλήρης παρακολούθησις καὶ ἱκανὴ διαπαιδαγώγησις τῶν πάσης φύσεως ὀρφανῶν.

δ) Ἀσκῆται πλήρης καὶ συστηματικὴ παρακολούθησις παρ' εἰδικῶν ἰατρῶν τῶν ἀνωμάλων παίδων.

ε) Ἐπιδιωχθῇ μετ' ἐπιμονῆς καὶ μεγαλυτέρου ἐνδιαφέροντος ἡ ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν Νόμων, περὶ ἀπαγορεύσεως εἰσόδου ἀνηλίκων εἰς τὰ θεάματα ἐκεῖνα ὧν τὰ προβαλλόμενα ἔργα ἐκρίθησαν ἀκατάλληλα δι' ἀνηλίκους.

στ) Ἐλέγχωνται τὰ κυκλοφοροῦντα μυθιστορήματα καὶ αἱ πάσης φύσεως εἰκόνες, καθ' ὅσον πάντα ταῦτα ἐξάπτουν τὴν φαντασίαν τῶν ἀνηλίκων, οἵτινες καταλαμβάνονται ὑπὸ ρεμβασμοῦ καὶ ἐρωτικῆς φαντασιοπληξίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ γεννετησιακὴ λειτουργία εἶναι ἀμέσως ὑποτεταγμένη.

Οἱ Roymord de Ryckère, Louis Holtz καὶ ἄλλοι Κοινωνιολόγοι φρονοῦν ὅτι μεταξὺ τῶν λανθανόντων καὶ βαθέων αἰτίων τοῦ ἐκ γεννετησιακοῦ πάθους ἐγκλήματος, ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν εἰδικὴν ὅλως θέσιν εἰς τὸν τύπον, τὴν φιλολογίαν καὶ τὸ θέατρον. Εἶναι πρόδηλον ὅτι ἡ Φιλολογία, ἥτις ἀρέσκεται νὰ περιγράφῃ σφοδρὰ καὶ νοσηρὰ πάθη, δίδουσα ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἐκδικαζομένων ἐκ πάθους ἐγκλημάτων, δημιουργεῖ ὑποβολὴν καὶ προκαλεῖ μιμητάς.

Τὰ μυθιστορήματα—ὡς τὰ ἀπόκρυφα τῆς γκαρσονιέρας, οἱ Ρεντζαῖοι κλπ.—τὰ μέγιστα ἐπέδρασαν ἐπὶ τῶν ἐφήβων, ὡς δὲ ὁ Proal γράφει, τὰ τοιαῦτα τοῦ Balral εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα καὶ σήμερον ἀκόμη ἀνάπτουν εἰς τοὺς νέους τὴν ὑπερβολικὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἡδονήν.

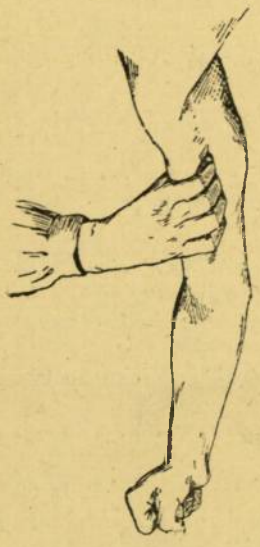
ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Ὑπὸ κ. **ΑΝΑΡΓ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ** Ἀστυν. Α' — Ἰατροῦ

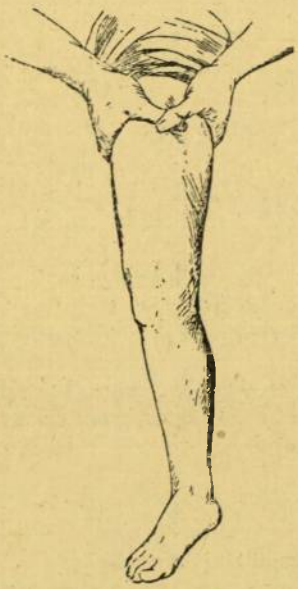
(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὴν ἀ ρ τ η ρ ι α κ ὴ ν αἱμορραγίαν διακρίνομεν ἀπὸ δύο τινά, ταῦτα εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ρέει τὸ αἷμα, δηλαδὴ τὸ αἷμα πετάει σὰν πίδακας λόγῳ τῶν συστολῶν τῆς καρδίας, ἐπίσης καὶ τὸ χρῶμα τοῦ αἵματος τὸ ὁποῖον εἶναι ζωηρὸ κόκκινο ὡς προερχόμενον ἀπὸ τὴν καρδιὰ πρὸς τὴν περιφέρειαν.

Τὴν φ λ ε β ι κ ὴ ν αἱμορραγίαν διακρίνομεν πάλιν ἀπὸ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ρέει τὸ αἷμα. Ἐδῶ τὸ αἷμα ρέει ἤπια καὶ συνεχῶς, ὅπως τὸ νερὸ ἀπὸ μία στρόφυγγα (βρύση), χωρὶς νὰ πετάῃ σὰν πίδακας, ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸ χρῶμα τὸ ὁποῖον εἶναι κόκκινο βαθὺ καὶ σκοῦρο, διότι εἶναι ἀκάθαρτο, ὡς προερχόμενον ἀπὸ τὴν περιφέρειαν πρὸς τὸ κέντρον τοῦ σώματος.

Εἰκ. 18. Πίεσις διὰ τῶν δακτύλων τῆς βραχιονίου ἀρτηρίας

Εἰκ. 19. Πίεσις διὰ τῶν δακτύλων τῆς μηριαίας ἀρτηρίας

Εἰκ. 20. Πίεσις τῶν ἀγγείων λαιμοῦ

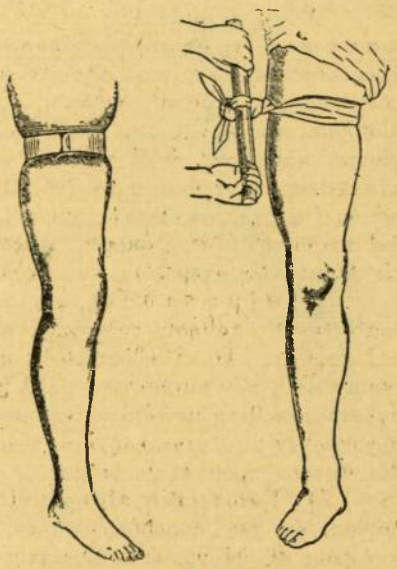

Εἰκ. 21. Πίεσις τῆς ὑπερκλειδίου ἀρτηρίας

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας, πρὸς κατάπαυσιν τῆς μεγάλης αἱμορραγίας, ἐφαρμόζομεν τὴν λεγομένην π ε ρ ί δ ε σ ι ν δι' εἰδικοῦ αἱμοστατικοῦ ἐπιδέσμου, ὅστις εἶναι μία λαστιχένια ταινία ἢ σωλήν, καὶ ἐλλείψει τούτων μεταχειριζόμεθα οἱονδήποτε μέσον (γραβάτα, μαντῆλι, ὕφασμα....). Καὶ ἐπὶ μὲν ἀρτηριακῆς αἱμορραγίας ἡ περίδεσις ἐφαρμόζεται ἄνω τοῦ τραύματος καὶ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ αὐτό. Ἐπὶ φλεβικῆς δὲ αἱμορραγίας κάτω τοῦ τραύματος.

Διὰ τῆς ἐπεμβάσεως ταύτης εἶναι φυσικὸν νὰ σταματήσῃ ἡ αἱμορραγία, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετόν. Ἡ παροχὴ τῆς βοηθείας πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ, διότι

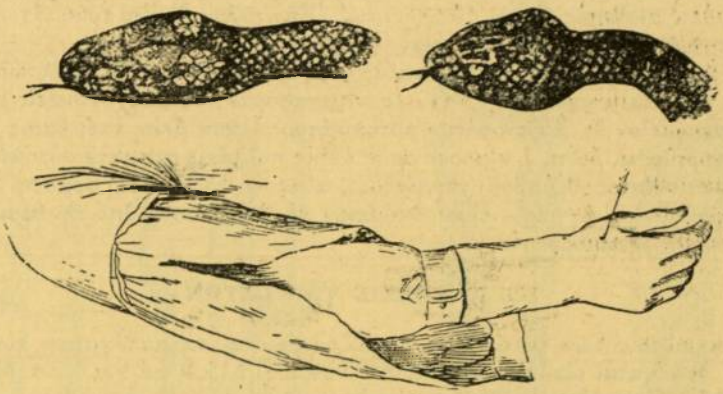
ὁ πάσχων διατρέχει ἕτερον κίνδυνον, τὸν ἑξῆς : Λόγῳ τῆς περιδέσεως σταματᾷ ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος εἰς τὸ τραυματισθὲν ἄκρον καὶ ὡς ἐκ τούτου, ἐλλείψει ὀξυγονωμένου αἵματος, τὸ ἄκρον θὰ πάθῃ γάγγραινα, ἡ ὁποία συνεπάγεται ἀποκοπὴν τοῦ ἄκρου τούτου. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐσώσαμεν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν αἱμορραγίαν, δὲν πρέπει νὰ τὸν ἀφήσωμεν νὰ πάθῃ γάγγραινα καὶ νὰ ἀποκοπῇ τὸ χέρι ἢ τὸ πόδι του. Διὰ τοῦτο δύο ὥρας μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περιδέσεως πρέπει νὰ χαλαρώσωμεν (λύσωμεν) ταύτην ἐπί τινα λεπτὰ τῆς ὥρας, ὥστε νὰ κυκλοφορήσῃ τὸ καθαρὸν αἷμα εἰς τὸ μελανιασμένο καὶ ἀσφυκτικὸ ἄκρον καὶ ἔπειτα νὰ σφίξουμε ἐκ νέου τὴν περίδεσι. Τὸν χειρισμὸν τοῦτον ἐπαναλαμβάνουμε κατὰ ἀνάλογα διαστήματα, ἕως ὅτου φθάσει ὁ ἀσθενὴς εἴς τι νοσοκομεῖον. Οὐδέποτε λοιπὸν ἡ περίδεσις παρατείνεται πέραν τῶν δύο ὡρῶν.

Εἰκ. 22. Περίδεσις

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς περιδέσεως γίνεται μόνον ἐπὶ αἱμορραγιῶν τῶν ἄνω ἢ κάτω ἄκρων. Προκειμένου δὲ περὶ αἱμορραγιῶν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ σώματος, ἐφαρμόζεται ἡ πιεστικὴ ἐπίδεσις τοῦ τραύματος διὰ γαζῶν, βάμβακος μεγάλου τεμαχίου....

Ἡ κατάπαυσις τῆς αἱμορραγίας γίνεται καὶ δι' ἁπλῆς πιέσεως διὰ τῶν δακτύ-

Εἰκ. 23. Κεφαλὴ ἐχίδνης καὶ περίδεσις ἐπὶ δηλητηριωδῶν τραυμάτων

λων μας, ὅταν τὸ τραῦμα εὑρίσκεται ἐπὶ ὡρισμένων ἀρτηριῶν ὡς τῆς καρωτίδος, τῆς ὑποκλειδίου, τῆς μηριαίας κλπ.

Ἄλλαι ἐξωτερικαὶ αἱμορραγίαι ὀφειλόμεναι εἰς τραυματισμὸν ἢ καὶ παθολογικὰς καταστάσεις εἶναι αἱ κάτωθι :

Ἡ αἱμορραγία τῆς ρινός, τὴν ὁποίαν σταματᾶμε διὰ τῆς δακτυλικῆς πιέσεως ἐπὶ τοῦ αἱμορραγοῦντος ρώθωνος ἐπί τινα λεπτὰ ἢ διὰ πωματισμοῦ αὐτοῦ (στούπωμα) μὲ γάζα ἢ βαμπάκι βρεγμένο μὲ ὀξυζενὲ ἢ ἄλλο φάρμακο.

Ἡ αἱμορραγία ἀπὸ ἐξαγωγὴν ὀδόντος, τὴν ὁποίαν σταματᾶμε μὲ τεμάχιον βάμβακος πιεστικὰ ἐπὶ τῆς τραυματικῆς ἐπιφανείας κλπ., ἕως ὅτου μεταβῇ ὁ πάσχων εἰς τὸν εἰδικὸν ἰατρόν.

Ἄλλαι αἱμορραγίαι ὀφειλόμεναι εἰς παθολογικὰς καταστάσεις εἶναι: Ἡ αἱματέμεσις, δηλαδὴ ὁ πάσχων ξερνᾷ αἷμα. Αὕτη εἶναι ἄφθονος εἰς ποσότητα, χρώματος μελανοῦ μετὰ πηγμάτων αἵματος καὶ ἀνακατωμένη μὲ τὸ περιεχόμενον τοῦ στομάχου (τροφαί, ὑγρά...). Ὁ πάσχων καταλαμβάνεται ἀπὸ ζάλην, χάνει τὰς αἰσθήσεις του καὶ πίπτει κατὰ γῆς, τὸ σῶμα του περιλούεται ἀπὸ ψυχρὸν ἱδρῶτα, γίνεται κάτωχρος, ὁ δὲ σφυγμός του δὲν ψηλαφεῖται. Ἡ παροχὴ βοηθείας συνίσταται εἰς τὴν τοποθέτησιν τοῦ πάσχοντος ἐπὶ κλίνης ἄνευ προσκεφαλαίου, κύστιν πάγου ἐπὶ τῆς στομαχικῆς χώρας καὶ ἀκινησίαν. Ἀπαγόρευσις οἱασδήποτε τροφῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος ἀκόμη. Ἄμεσος πρόσκλησις ἰατροῦ. Ἡ αἱματέμεσις ὀφείλεται εἰς ἕλκος τοῦ στομάχου καὶ 12)δακτύλου....

Ἡ αἱμόπτυσις, δηλαδὴ ὁ πάσχων φτύνει αἷμα κατόπιν βηχός. Αὕτη ὀφείλεται εἰς πάθησιν τοῦ πνεύμονος. Τὸ χρῶμα τοῦ αἵματος εἶναι ζωηρὸ κόκκινο καὶ ἀφρῶδες. Τὸ συνηθέστερον νόσημα τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὴν αἱμόπτυσιν εἶναι ἡ φυματίωσις τῶν πνευμόνων, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐχινόκοκκοι καὶ ὁ καρκῖνος κλπ. Τὸν πάσχοντα τοποθετοῦμεν ἐπὶ κλίνης μὲ μαξιλάρια, ὥστε ὁ θώραξ νὰ εὑρίσκεται ὑψηλά, συνιστῶμεν ἀπόλυτον ἡσυχίαν, τόνωσιν τοῦ ἠθικοῦ, κύστιν πάγου ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἄμεσον πρόσκλησιν ἰατροῦ.

2) Ἐσωτερικὴ αἱμορραγία. Αὕτη ὀφείλεται εἰς τραύματα διαφόρου αἰτιολογίας, ὡς διὰ πυροβόλου ὅπλου, διὰ νύσσοντος ὀργάνου, διὰ λακτίσματος, διὰ πτώσεως ἐξ ὕψους κλπ. Συνεπείᾳ τοιούτων τραυμάτων ἐπέρχεται τρῶσις μεγάλων ἀγγείων ἢ ρῆξις σπλάγχνων (νεφροί, ἧπαρ, σπλὴν κλπ.) καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ ἐσωτερικὴ αἱμορραγία, καθ' ἣν ὁ πάσχων ὑφίσταται μεγάλην ἀπώλειαν αἵματος.

Τὰ συμπτώματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ ὁδηγηθῶμεν, ὅτι πρόκειται περὶ ἐσωτερικῆς αἱμορραγίας εἶναι: λιποθυμικὴ κατάστασις, ὠχρότης προσώπου, ψυχρὸς ὑδρώς, σφυγμὸς μόλις αἰσθητὸς ἢ καὶ ἀψηλάφητος. Ἐπὶ πλέον δὲ ἐπὶ τραυμάτων θώρακος πόνος ἔντονος μετὰ δυσφορίας καὶ δυσπνοίας.

Ἡ βοήθεια τὴν ὁποίαν θὰ παράσχωμεν εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις, συνίσταται εἰς τὴν μέριμναν διὰ τὴν ταχυτέραν μεταφορὰν τοῦ πάσχοντος εἰς τὸ πλησιέστερον νοσοκομεῖον δι' ἀσθενοφόρου αὐτοκινήτου. Πᾶσα ἄλλη ἐπέμβασις ἢ μετακίνησις ἀπαγορεύεται, διότι, ἡ αἱμορραγία ἡ ὁποία πολλάκις σταματᾷ αὐτομάτως συνεπείᾳ σχηματισθέντος θρόμβου (πήγματος) αἵματος, ὁ ὁποῖος φράσσει τὴν ὀπὴν τοῦ αἱμορραγοῦντος ἀγγείου, εἶναι ἐπόμενον νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ αἱμορραγία.

III. ΚΑΚΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΣΤΩΝ

Αἱ κακώσεις τῶν ὀστῶν χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὰ κατάγματα αὐτῶν. Κάταγμα δὲ λέγεται οἱαδήποτε λύσις τοῦ ὀστοῦ. Τὰ κατάγματα διακρίνομεν εἰς ἁπλᾶ, ἐπιπεπλεγμένα καὶ συντριπτικά.

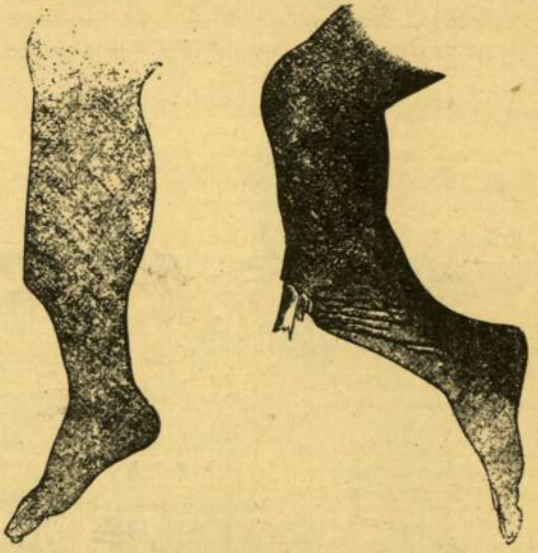
Ἁπλᾶ κατάγματα λέγονται ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχει σπάσιμο μόνον τοῦ ὀστοῦ. Καὶ ἄλλοτε μὲν τὸ ὀστοῦν εἶναι ραγισμένο καὶ λέγεται ρωγμῶδες κάταγμα, ἄλλοτε δὲ εἶναι τελείως σπασμένο καὶ λέγεται τέλειον κάταγμα.

Ἐπιπεπλεγμένα κατάγματα λέγονται ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα ἐκτὸς τοῦ σπασίματος τοῦ ὀστοῦ συνυπάρχει καὶ τραῦμα τῶν μαλακῶν μορίων.

Συντριπτικὰ δὲ λέγονται ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα τὸ ὀστοῦν σπάζει σὲ πολλὰ σημεῖα καὶ γίνεται κομμάτια.

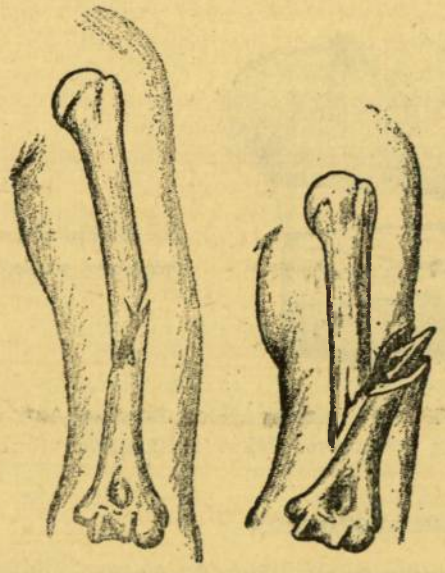
Τὰ συχνότερα κατάγματα παρατηροῦνται εἰς τὰ ὀστᾶ τῶν ἄνω καὶ κάτω

ἄκρων ὡς καὶ τὰς πλευρὰς τοῦ θώρακος, ἐπειδὴ ταῦτα εἶναι λεπτὰ καὶ μακρυά, σπανιώτερον δὲ εἰς τὰ ὀστᾶ τῆς λεκάνης, τῶν σπονδύλων κλπ. τὰ ὁποῖα εἶναι πλατυὰ καὶ χονδρὰ ἢ κοντὰ καὶ χοντρά. Εἶναι γνωστὸν ἐπίσης ὅτι τὰ ὀστᾶ τῶν ἡλικιωμένων ἀνθρώπων εἶναι εὔθραστα ἐλλείψει ἐπαρκοῦς ἀσβεστίου, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ὀστᾶ τῶν νεαρῶν καὶ μικρῶν παιδιῶν τὰ ὁποῖα δύσκολα σπάζουν, διότι εἶναι πλούσια εἰς ἀσβέστιον.

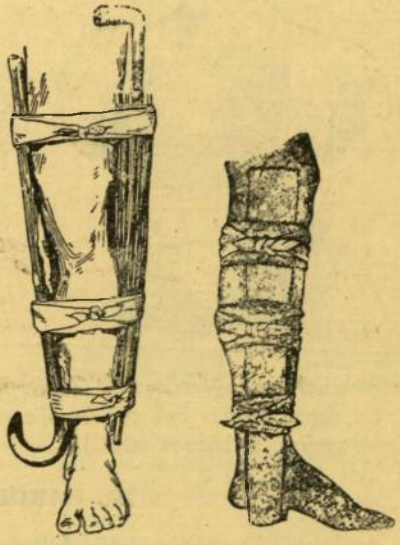

Εἰκ. 24. Ἁπλοῦν κάταγμα καὶ ἐπιπεπλεγμένον τῆς κνήμης

Παροχὴ πρώτης βοηθείας. Αὕτη βασίζεται κυρίως εἰς ἀκινητοποίησιν τοῦ σπασμένου μέλους. Αὕτη ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ σπασμένου μέλους ἐντὸς νάρθηκος. Νάρθηκες εἶναι διάφοροι θῆκαι (καλούπια) ἀπὸ σύρμα, σανίδια κλπ. σχήματος καὶ μεγέθους ἀναλόγου πρὸς τὸ σπασμένο μέλος. Ἐντὸς τῶν ναρθήκων τοποθετοῦμεν τὸ σπασμένο μέλος καὶ οὕτω ἐπιτυγχάνεται ἡ πρόχειρος ἀκινητοποίησις.

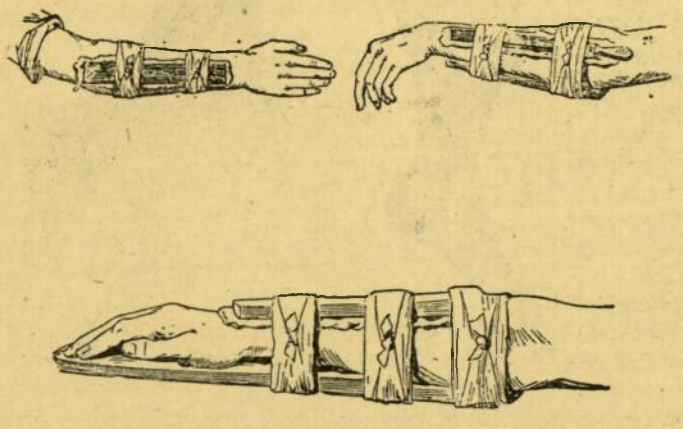
Εἰκ. 25. Κάταγμα ἁπλοῦν καὶ ἐπιπεπλεγμένον τοῦ βραχιονίου ὀστοῦ

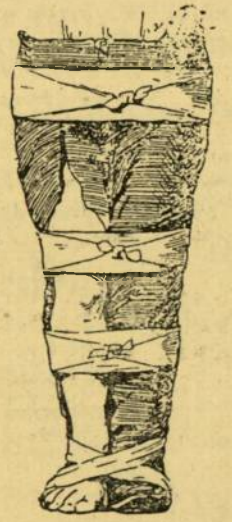
Εἰκ. 26. Ἀκινητοποίησις κατάγματος κνήμης

Ἐπὶ ἐπιπεπλεγμένου κατάγματος ὅπου συνυπάρχει καὶ τραῦμα τῶν μαλακῶν

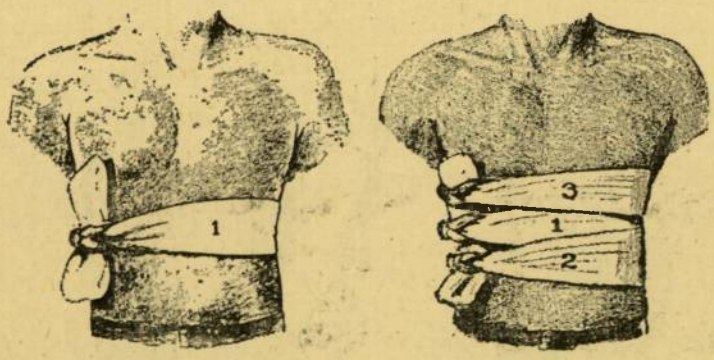
μορίων, περιποιούμεθα πρῶτον τὸ τραῦμα καθ' ὃν τρόπον ἀνεφέραμε καὶ ἔπειτα τὸ τοποθετοῦμε ἐντὸς τοῦ νάρθηκος. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ὑπάρχουν νάρθηκες, τότε μεταχειριζόμεθα δύο σανίδια ἢ δύο χαρτόνια ἐλλείψει δὲ καὶ τούτων, ἐπὶ μὲν

Εἰκ. 27. 'Ακινητοποίησις κατάγματος πήχεως

Εἰκ. 28. 'Ακινητοποίησις κατάγματος δεξιοῦ σκέλους

Εἰκ. 29. 'Επίδεσις κατάγματος πλευρῶν

τῶν καταγμάτων τῶν ἄνω ἄκρων ἡ ἀκινητοποίησις γίνεται ἐπὶ τοῦ θώρακος, διὰ δὲ τῶν κάτω ἄκρων ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς σκέλους ἢ καὶ παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου (ὅπλο, μπαστοῦνι, κουβέρτα κλπ.).

ΙΥ. ΚΑΚΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΣΕΩΝ

α) Τὰς κακώσεις τῶν ἀρθρώσεων διακρίνομεν εἰς ἐ ξ α ρ θ ρ ή μ α τ α (βγαλσίματα) καὶ διαστρέμματα (στραμπουλίγματα).

1) 'Εξάρθρημα εἶναι ἡ μετατόπισις μιᾶς ἀρθρικῆς ἐπιφανείας ἀπὸ τὴν φυσικήν της θέσιν συνεπείᾳ βιαίας καὶ ἀποτόμου ἐξωτερικῆς ἐπιδράσεως ἐπ' αὐτῆς. "Οταν ἡ μετατόπισις αὕτη εἶναι μεγάλη καὶ δὲν ὑπάρχῃ καμμιὰ ἐπαφὴ τῶν

ἀρθρικῶν ἐπιφανειῶν, τὸ ἐξάρθρημα λέγεται τ έ λ ε ι ο ν, ὅταν δὲ αὕτη εὑρίσκεται ἐν μερικῇ ἐπαφῇ τότε λέγεται ἀ τ ε λ έ ς. Τὰ συχνότερα ἐξαρθρήματα

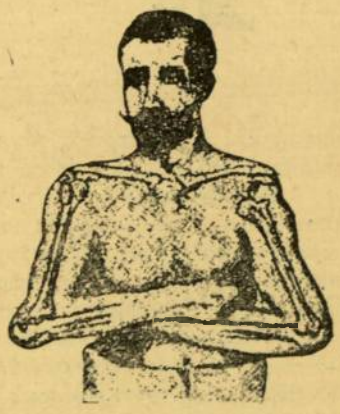
Εἰκ. 30. Ἐπίδεσις κατάγματος βραχιονίου ὀστοῦ

εἶναι τῆς κατ' ὦμον ἀρθρώσεως, τῆς κατ' ἀγκῶνα καὶ τῆς κάτω γνάθου, σπανιώτερον δὲ τοῦ γόνατος, τοῦ ἰσχίου, τῶν σπονδύλων κλπ.

Τὰ ἐξαρθρήματα διακρίνονται ἀπὸ τὴν παραμόρφωσιν τῆς ἀρθρώσεως, τὴν ἀναγκαστικὴν θέσιν ἐν ἀπαγωγῇ ἢ προσαγωγῇ καὶ ἀπὸ τὴν βράχυνσιν ἢ ἐπιμήκυνσιν.

2) Διάστρεμμα εἶναι ἡ μετατόπισις τῆς ἀρθρικῆς ἐπιφανείας ἀπὸ τὴν φυσικήν της θέσιν μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αὕτη ἐπανέρχεται αὐτομάτως εἰς τὴν θέσιν της.

Τόσον εἰς τὰ ἐξαρθρήματα ὅσον καὶ εἰς τὰ διαστρέμματα συνυπάρχει ρῆξις ἀνάλογος τοῦ ἀρθρικοῦ θυλάκου, τῶν ἀγγείων καὶ τῶν συνδέσμων τῆς ἀρθρώσεως, ἡ δὲ κάκωσις ἐμφανίζεται ὑπὸ μορφὴν πριξίματος ὀφειλομένου εἰς συλλογὴν αἵματος καὶ λέγεται α ἱ μ α ρ θ ρ ο ς, ἢ ὑγροῦ καὶ λέγεται ὕ δ ρ α ρ θ ρ ο ς.

Εἰκ. 31. Ἐξάρθημα δεξιοῦ ἀγκῶνος καὶ ἀριστεροῦ ὤμου

Ἡ παροχὴ βοηθείας εἰς τὰ ἐξαρθρήματα συνίσταται εἰς τὴν λεγομένην ἀ ν ά τ α ξ ι ν, δηλαδὴ βάλσιμο εἰς τὴν θέσιν του, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον γνωρίζῃ τις τὸν χειρισμόν, ἄλλως καλεῖ ἰατρόν.

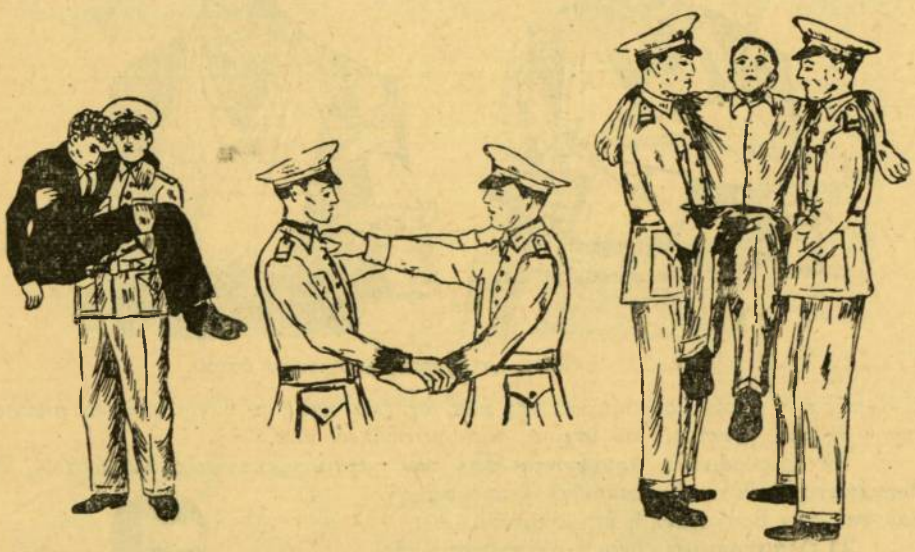
Ἡ ἀνάταξις γίνεται κατόπιν προσεκτικῆς ἕλξεως τοῦ μέλους καὶ εἰδικῶν χειρισμῶν, ὥστε νὰ κατορθωθῇ ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ἐξηρθρωμένης ἐπιφανείας εἰς τὴν φυσικήν της θέσιν, ὁπότε ἀκινητοποιοῦμεν ταύτην δι' ἐπιδέσεως ἐπί τινας ἡμέρας, μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὁποίων ἀφαιροῦμε τὴν ἐπίδεσιν καὶ συνιστοῦμε ἐντριβάς, θερμὰ λουτρά, κινήσεις κλπ.

'Εὰν τὸ ἐξάρθρημα δὲν ἀναταχθῇ ἐγκαίρως, τότε ἡ ἀνάταξις δι' ἕλξεως καθίσταται ἀδύνατος, διότι τὸ ἐξάρθρημα περικαλύπτεται ὑπὸ νεοπλάστου ἱστοῦ καὶ ἀπαιτεῖται χειρουργικὴ πλέον ἐπέμβασις.

Διὰ τὰ διαστρέμματα ἐφαρμόζομεν μόνον ἐπίδεσιν, ἀκινησίαν ἐπί τινας ἡμέρας, θερμὰ λουτρὰ κλπ. Τὰ συνηθέστερα τούτων ἐπέρχονται εἰς τὰς ποδοκνημικὰς καὶ πηχεοκαρπικὰς ἀρθρώσεις.

β) Μεταφορὰ ἀσθενοῦς διὰ φορείου

'Επὶ ὅλων τῶν ἀναφερθέντων ἀνωτέρω σοβαρῶν τραυματισμῶν, ὡς μεγάλα αἱμορραγοῦντα τραύματα, τραύματα θώρακος καὶ κοιλίας, κατάγματα κάτω ἄκρων,

Εἰκ. 32. Μεταφορὰ τραυματίου ἐπὶ τῶν χειρῶν

ἐξωτερικὰς ἢ ἐσωτερικὰς αἱμορραγίας κλπ., ὁ πάσχων δέον νὰ μεταφέρεται ἀπαραιτήτως ἐπὶ φορείου εἰς τὸ πλησιέστερον νοσοκομεῖον.

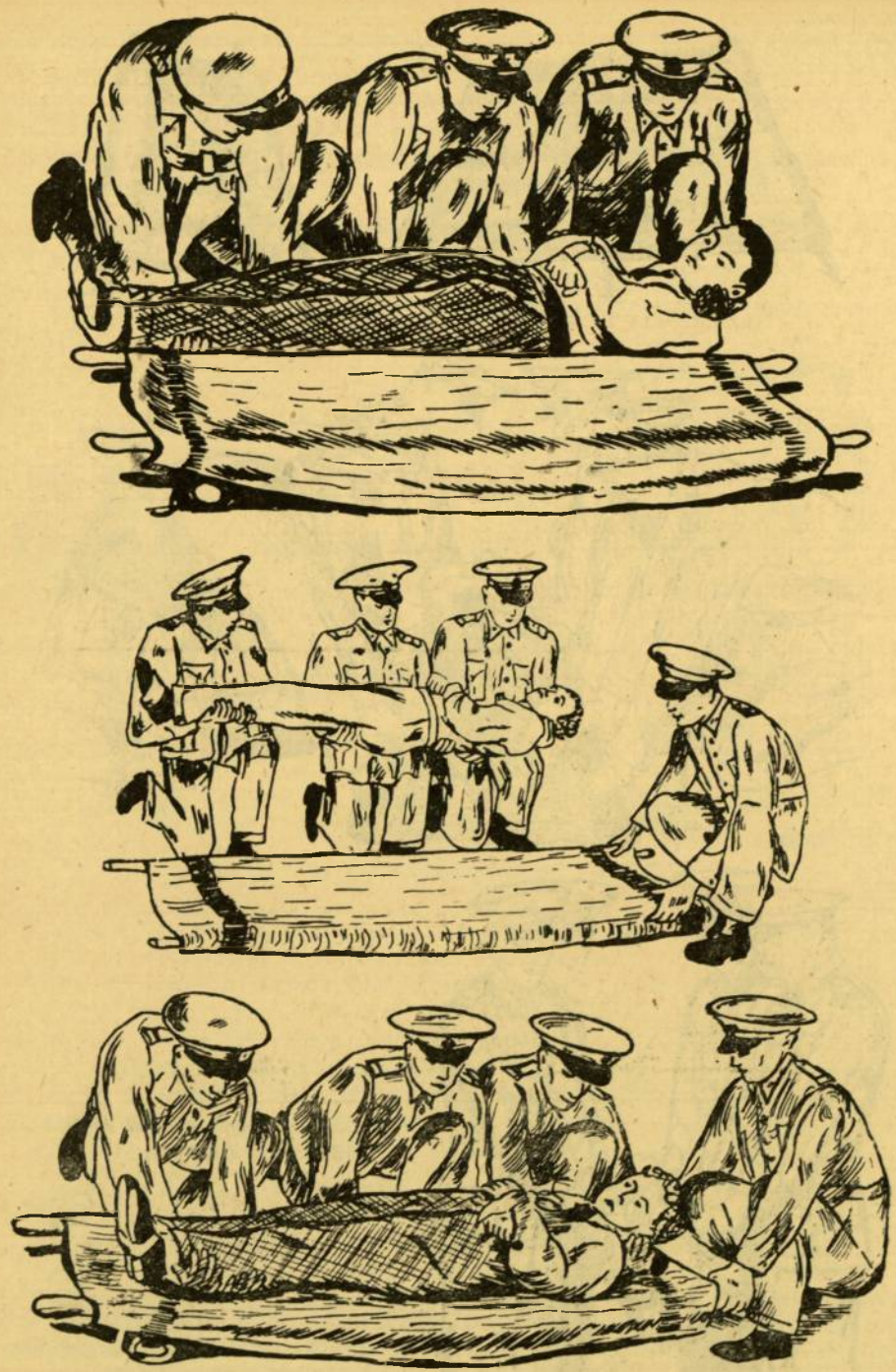
Διὰ τὴν ἄρσιν καὶ τοποθέτησιν τοῦ πάσχοντος ἐπὶ τοῦ φορείου ἢ κλίνης τινὸς ἀπαιτοῦνται τρεῖς τραυματιοφορεῖς καλῶς ἐκπαιδευμένοι. Οὗτοι γονατισμένοι πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ πάσχοντος, ὥστε ὁ ἕνας νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ ὕψος τοῦ θώρακος, ὁ ἕτερος εἰς τὸ ὕψος τῶν γλουτῶν καὶ ὁ τρίτος τῶν κνημῶν. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν εὑρισκόμενοι ἐφαρμόζουν λαβὴν καὶ μὲ ταυτόχρονον προσπάθειαν ἡμισηκώνονται, ὥστε μὲ δευτέραν κίνησιν νὰ ἵστανται ὄρθιοι, χωρὶς νὰ προκαλέσουν διὰ τῆς ἀποτόμου ἐγέρσεως ἐπιβλαβεῖς ταλαντεύσεις τοῦ σώματος τοῦ πάσχοντος. 'Εκ τῆς ὀρθίας ταύτης θέσεως ἐκκινοῦντες μὲ ταυτόχρονον βῆμα, ἐναποθέτουν τοῦτον ἐπὶ τοῦ φορείου.

Τὸ φορεῖον σηκώνουν δύο ἢ τέσσαρες τραυματιοφορεῖς, οἵτινες βαδίζουν μὲ σύγχρονον βῆμα πρὸς ἀποφυγὴν ταλαντεύσεων. 'Επὶ ἀνωφεροῦς δὲ δρόμου ἢ ἀνόδου κλίμακος πρέπει νὰ προηγεῖται τὸ μέρος τοῦ φορείου ὅπου βρίσκεται ἡ κεφαλὴ δι' εὐνοήτους λόγους, προκειμένου δὲ νὰ βαδίσουν ἐπὶ κατωφεροῦς δρόμους ἢ καθόδου κλίμακος πρέπει νὰ προηγεῖται τὸ πρὸς τοὺς πόδας μέρος τοῦ φορείου.

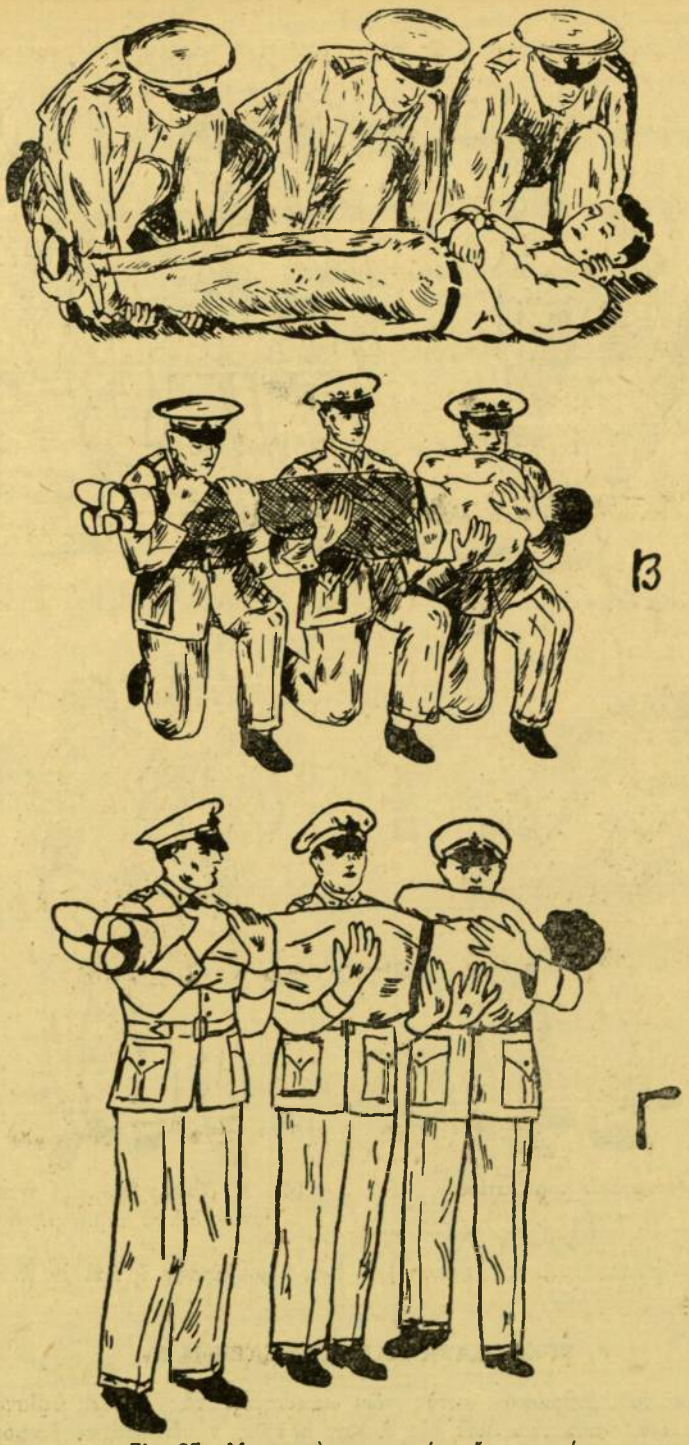
'Επὶ ἐλαφρῶν δὲ περιπτώσεων ἡ μεταφορὰ δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῶν ὤμων (καβάλα) ἢ ἐπὶ τῶν χειρῶν συναρμολογημένων ἐν εἴδει καθίσματος.

Εἰκ. 33. Πρόχειρον φορεῖον μὲ ῥάβδους καὶ κουβέρτες

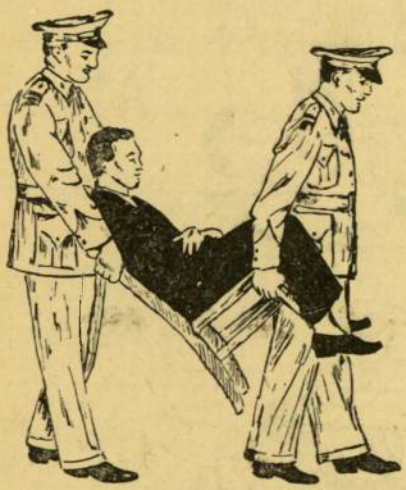

Εικ. 34. Άρσις τραυματίου καὶ τοποθέτησις ἐπὶ φορείου

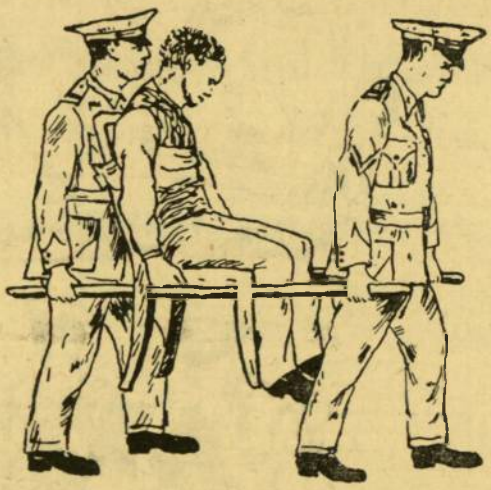

Εἰκ. 35. Μεταφορὰ τραυματίου ἄνευ φορείου

"Οταν δὲν ὑπάρχῃ φορεῖον ἡ δὲ κατάστασις εἶναι βαρεῖα, ἡ μεταφορὰ δύναται

Εἰκ. 36. Μεταφορὰ ἐπὶ καθίσματος

Εἰκ. 37. Μεταφορὰ τραυματίου ἐπὶ κλίμακος

Εἰκ. 38. Μεταφορὰ τραυματίου ἐπὶ ράχεως

Εἰκ. 39. Τρόπος βοηθείας τραυματίου διὰ νὰ περιπατήσῃ

νὰ γίνῃ ἐπὶ κινητῆς κλίμακος (σκάλας) ἢ ἐντὸς κουβέρτας ἢ καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐπὶ καρέκλας τινός.

Υ. ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΟΠΑΓΗΜΑΤΑ

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἐκτὸς τῶν κακώσεων τὰς ὁποίας ὑφίσταται διὰ διαφόρων ὀργάνων, ὑπόκειται καὶ εἰς ἄλλας βλάβας τῇ ἐπιδράσει διαφόρων χη-

μικῶν οὐσιῶν ἢ καὶ φυσικῶν αἰτίων (θερμότης—ψῦχος). Τὰς βλάβας ταύτας τὰς διακρίνομεν εἰς δύο εἴδη: Ἐγκαύματα καὶ Κρυοπαγήματα.

1) Ἐγκαύματα. Ἔγκαυμα καλεῖται ἡ βλάβη τῶν ἱστῶν τοῦ σώματος, ἡ ὁποία προκαλεῖται ἐκ τῆς ἐπιδράσεως ὑψηλῆς θερμοκρασίας.

Ταῦτα διακρίνομεν εἰς θερμικά, τὰ προκαλούμενα ἀπὸ πάσης φύσεως θερμαντικοῦ τινὸς ἀντικειμένου (στερεόν, ὑγρόν, ἀέριον....), εἴτε δι' ἀμέσου ἐπιδράσεως, εἴτε δι' ἀκτινοβολίας, καὶ εἰς χημικά, τὰ προκαλούμενα ἀπὸ χημικὰς οὐσίας (ὑδροχλωρικὸν ὀξύ, νιτρικὸν ὀξύ, ποτάσσα κλπ.).

Τὰ ἐγκαύματα ἀναλόγως τῆς βλάβης ποὺ προξενοῦν εἰς τοὺς ἱστοὺς τὰ διαιροῦμεν εἰς ἐγκαύματα πρώτου, δευτέρου καὶ τρίτου βαθμοῦ.

Τὰ τοῦ πρώτου βαθμοῦ χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὴν ἐρυθρότητα, τὸν πόνον καὶ τὸ ἐλαφρὸ πρίξιμο.

Τὰ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ παρουσιάζουν ὅλα τ' ἀνωτέρω φαινόμενα εἰς μεγαλυτέραν ἔντασιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλέον φυσαλίδας (φοῦσκες) πλήρεις διαυγοῦς ὑγροῦ.

Τὰ τοῦ τρίτου βαθμοῦ παρουσιάζουν μεγαλυτέρας βλάβας τῶν ἐν τῷ βάθει ἱστῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπανθράκωσιν αὐτῶν. Ἡ ἀπανθράκωσις γίνεται καὶ ὁλοκλήρου τοῦ σώματος, ὅπως συμβαίνῃ σὲ πυρκαϊὲς καὶ ἠλεκτροπληξίες.

Παροχὴ βοηθείας: Ἐπὶ φλεγομένου ἀνθρώπου ἀπὸ εὐφλέκτους ὕλας (βενζίνη, οἰνόπνευμα κλπ.), ἡ ταχυτέρα κατάσβεσις τῶν φλογῶν ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀμέσου περιτυλίξεως τοῦ φλεγομένου σώματος διὰ κουβέρτας, σινδονίου, καὶ οἱουδήποτε ὑφάσματος. Μετὰ δὲ τὴν κατάσβεσιν τῶν φλογῶν ἀπομακρύνουμε τὰ ἡμικαυμένα ἐνδύματα μετὰ μεγάλης προσοχῆς τεμαχίζοντες ταῦτα διὰ ψαλλιδίου, ἔπειτα καθαρίζουμε τὸ ἔγκαυμα διὰ βορικούχου ὕδατος ἢ ἄλλου τινὸς καὶ ἀλοίφουμε τὴν ἐπιφάνεια δι' οἱασδήποτε ἐλαιώδους ἢ λιπαρᾶς οὐσίας ὡς βαζελίνης, λίπους, λινελαίου, ἐλαίου κλπ. καὶ ἐν τέλει καλύπτουμε διὰ γαζῶν ἐὰν ὑπάρχουν, ἄλλως μὲ σινδόνι ἢ ὅτι ἄλλο καθαροπλυμένο (μὲ μπουγάδα). Ὅπου ὑπάρχουν φυσαλίδες θὰ τὰς κεντήσουμε πρὸς τὸ κατώτερο μέρος, ὥστε νὰ τρέξῃ τὸ ὑγρό, οὐδέποτε ὅμως θὰ ἀφαιρέσουμε τὴν ἐπιδερμίδα, διότι τότε θὰ δημιουργήσουμε τραυματικὴν ἐπιφάνειαν ἐκτεθειμένην εἰς μόλυνσιν. Ἐπίσης χορηγοῦμε ἄφθονα ὑγρὰ (λεμονάδες, πορτοκαλάδες....), κατὰ τῶν πόνων ἀσπιρίνη κλπ.

Ἐὰν τὸ ἔγκαυμα εἶναι ἐκτεταμένον καὶ καταλαμβάνει τὸ 1)3 τοῦ σώματος τότε ὁ ἄνθρωπος διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ἀποθάνῃ, διότι σταματᾷ ἡ ἄδηλος ἀναπνοή, ἐπέρχεται ἀπόφραξις τῶν νεφρῶν κλπ.

2) Κρυοπαγήματα. Ταῦτα προκαλοῦνται συνεπείᾳ ἐπιδράσεως ὑπερβολικοῦ καὶ διαρκοῦς ψύχους ἐπὶ ὡρισμένων μελῶν τοῦ σώματος τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτεθειμένα (τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν, τὸ ἀκρορρίνιον καὶ τὰ πτερύγια τῶν ὤτων). Ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ πάθῃ καθολικὴν ψῦξιν καὶ ν' ἀποθάνῃ, ὅταν εὑρεθῇ ἐν μέσῳ χιονοθυέλλης καὶ καταχωθῇ ὑπὸ χιόνος (ὀρειβάται, ἐκδρομεῖς....).

Τὸ κρυοπάγημα ὀφείλεται εἰς τὴν παρατεταμένην σύσπασιν τῶν ἀγγείων, λόγῳ τῆς ὁποίας παρακωλύεται ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος.

Τὰ κρυοπαγήματα διακρίνουμε εἰς πρώτου, δευτέρου καὶ τρίτου βαθμοῦ.

Τὰ τοῦ πρώτου βαθμοῦ, διακρίνονται ἀπὸ τὴν κοκκινίλα, τὴ φαγούρα καὶ τὸ πρίξιμο. Χιονίστρες εἶναι κρυοπάγημα πρώτου βαθμοῦ.

Τὰ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὰ αὐτὰ φαινόμενα, ἀλλὰ εἰς μεγαλυτέραν ἔντασιν. Ἐπὶ πλέον δὲ παρατηρεῖται φούσκα πλήρης ὑγροῦ, τὸ ὁποῖον εὐκόλως μεταβάλλεται εἰς πῦον. Ὁ ἀσθενὴς τότε πρέπει νὰ μεταφερθῇ ἀμέσως εἰς νοσοκομεῖον διὰ θεραπείαν, καθ' ὅσον πᾶσα ἐπιβράδυνσις δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεώς του.

Τὰ τοῦ τρίτου βαθμοῦ, χαρακτηρίζονται ἀπὸ νέκρωσι τῶν ἱστῶν, κάκοσμον

πυόρροιαν καὶ ἀπόπτωσιν τῶν δακτύλων. Τὸ στάδιον τοῦτο χαρακτηρίζει ἡ γάγγραινα καὶ ἐπιβάλλεται ἀμέσως ὁ ἀκρωτηριασμός.

Ποῖοι προσβάλλονται ἀπὸ κρυοπαγήματα ;

Κυρίως οἱ στρατιῶται, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐκτεθειμένοι ὑπὸ τὴν διαρκῆ ἐπίδρασιν τοῦ ψύχους.

Τρόπος προφυλάξεως. Διὰ τὴν προφύλαξιν ἀπαιτεῖται συχνὴ ἀλλαγὴ τῶν βρεγμένων καλτσῶν, ἐντριβὴ τῶν ἄκρων διὰ καμφορούχου ἐλαίου, οἰνοπνεύματος καὶ δι' εἰδικῶν ἀλοιφῶν. Ἐπάλειψις τῶν ἀρβυλῶν διὰ λιπαρᾶς οὐσίας (γράσο) διὰ νὰ μὴ συμποτίζωνται ἀπὸ τὰ νερὰ καὶ τὶς λάσπες. Ἀπαγορεύονται οἱ γκέτες, διότι μὲ αὐτὲς ἐμποδίζεται ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος. Ἀπαγορεύεται ἡ θέρμανσις τῶν ἄκρων σὲ θερμάστρα ἢ ὅπου ἀλλοῦ. Ἐπιπροσθέτως χορηγοῦνται θερμαντικαὶ τροφαί, ὡς καρύδια, φουντούκια, σῦκα, σταφίδες, οἰνοπνευματώδη ποτά, ὡς κονιάκ, κρασὶ καὶ θερμὰ ἐγχύματα.

Ἐπὶ καθολικῆς ψύξεως γίνεται ἐντριβὴ μὲ χιόνι κατ' ἀρχὰς καὶ ταυτοχρόνως μεταφέρεται εἰς δωμάτιον ἄνευ θερμάνσεως, ἔνθα ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἐντριβαὶ δι' οἰνοπνεύματος μετὰ μαλλίνου ὑφάσματος. Εἶτα σκεπάζουμε αὐτὸν διὰ κλινοσκεπασμάτων, χορηγοῦμεν κονιὰκ καὶ θερμὰ ἐγχύματα (καφέ, τσάϊ) κ.λ.π.

ΥΙ. ΛΙΠΟΘΥΜΙΑ

Ἡ λιποθυμία χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀπώλειαν συνειδήσεως καὶ αἰσθήσεων, ἥτις ὀφείλεται εἰς στιγμιαίαν ἀναιμίαν τοῦ ἐγκεφάλου, τοῦ αἵματος συρρεομένου ἐντὸς τῶν ἀγγείων τῶν διαφόρων σπλάγχνων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς λιποθυμίας τὰς ὀφειλομένας εἰς ἐσωτερικὰς ἢ ἐξωτερικὰς αἱμορραγίας.

Τὰ αἴτια τὰ προκαλοῦντα τὴν λιποθυμίαν εἶναι διάφορα, ὡς φόβος, πόνος, λύπη, ἐνίοτε καὶ χαρά, ἡ θέα αἵματος, ἡ ὀσμὴ αἰθέρος κ.λ.π.

Τὰ συμπτώματα τῆς λιποθυμίας εἶναι ὠχρότης τοῦ προσώπου, ἀναστροφὴ τῶν βολβῶν τῶν ὀφθαλμῶν, πτῶσις, ἐξασθένησις τοῦ σφυγμοῦ μέχρι τελείας ἀσφυγμίας καὶ ἐλάττωσις τῆς ἀναπνοῆς μέχρι τελείας ἀπνοίας.

Παροχὴ βοηθείας. Τὸν λιπόθυμον ξαπλώνουμε οὕτως ὥστε ἡ κεφαλὴ νὰ εὑρίσκεται χαμηλότερα τοῦ ὅλου σώματος, ἵνα τὸ αἷμα μεταφερθῇ εὐκόλως εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Συγχρόνως χαλαρώνουμε τὰ ἐνδύματά του, ραντίζουμε τὸ πρόσωπόν του δι' ὕδατος, ἐπιφέρουμε ἐλαφρὰ ραπίσματα ἐπὶ τῶν παρειῶν, τὸν μυρίζουμε μὲ αἰθέρα, κολώνια, ξύδι κ.λ.π. Ἐπὶ παρατεταμένης λιποθυμικῆς καταστάσεως, δέον νὰ καλεῖται ἰατρός.

Πλὴν τῆς συνήθους λιποθυμίας ἔχομεν καὶ ἄλλην βαρυτέραν τοιαύτην, τὴν καρδιακὴν λιποθυμίαν ἢ συγκοπήν, ἥτις παρατηρεῖται ἐπὶ καρδιοπαθῶν.

Ἐπὶ τῆς καταπληξίας (σόκ), τὰ λιποθυμικὰ φαινόμενα εἶναι λίαν ἔντονα παρατηρεῖται δὲ ἐπὶ βαρέων τραυμάτων ἰδίως τῆς κοιλίας.

Ἄλλαι καταστάσεις παρόμοιαι μὲ τὴν λιποθυμίαν, χωρὶς ὅμως νὰ εἶναι λιποθυμία εἶναι:

1) Ἡ ὑστερία. Αὕτη εἶναι πάθησις τῶν γυναικῶν σπανιώτατα δὲ παρατηρεῖται καὶ ἐπὶ ἀνδρῶν. Εἰς τὴν ὑστερίαν ὑπάρχει ἀπώλεια συνειδήσεως καὶ αἰσθήσεων, ἀντὶ δὲ τῆς ὠχρότητος τοῦ προσώπου ὑπάρχει ἐρυθρότης. Ἡ ἀναπνοὴ καὶ ὁ σφυγμὸς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι κανονικά, εἰς βαρείας δὲ περιπτώσεις παρουσιάζονται σπασμοὶ τοῦ σώματος καὶ κραυγαὶ συνοδευόμεναι ἀπὸ γέλοιο ἢ κλάψιμο, ἐνίοτε δὲ καὶ παρατεταμένη ὑπνηλία, ὁ ὑστερικὸς ὕπνος λεγόμενος.

(Συνεχίζεται)

Ὁ φίλος μου ὁ Μπάμπης

Τὸν θυμᾶμαι τόσο καλά....Λὲς κι' ἤτανε χθὲς ποὺ μιλούσαμε, διαβάζαμε, ὀνειροπολούσαμε, κόβαμε βόλτες τὰ βράδυα....

Τὸν θυμᾶμαι καὶ ἡ μορφή του χρόνια καὶ χρόνια τώρα μοῦ κάνει συντροφιά, μοῦ γεμίζει μ' αἰσιοδοξία τὶς μελαγχολικὲς στιγμές, μοῦ δίνει θάρρος γιὰ τὸ δύσκολο ἀνήφορο τῆς ζωῆς. Ἡ Ζωὴ μᾶς εἶχε τόσο στενὰ δεμένους τὸν ἕνα κοντὰ στὸν ἄλλο. Μαζὶ παίξαμε τὰ πρῶτα παιδιάστικα παιγνίδια, μαζὶ ἀντικρύσαμε τὸ ἀγαθό, ἀλλὰ καὶ αὐστηρὸ βλέμμα τοῦ Δασκάλου, μαζὶ κατόπιν πήγαγαμε καὶ στὸ Γυμνάσιο.

Τὶς λύσεις στὰ δύσκολα προβλήματα τῆς ζωῆς τῶν 18 χρόνων μας, μαζὶ προσπαθούσαμε νὰ τὶς βροῦμε. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι, πάντοτε βρίσκαμε τὴ λύση, ἀλλὰ σχεδὸν πάντοτε ὑπερτεροῦσε ἡ γνώμη ἐκείνου. Τὴν ἔβλεπα φρόνιμη, ἡ φαντασία του μοῦ φαινόταν γόνιμη, ἐποικοδομητική. Γι' αὐτὸ καὶ ἀσπαζόμουν πάντοτε τὴ γνώμη του. Λέγω π ά ν τ ο τ ε, χωρὶς βέβαια καὶ νὰ ἐννοῶ τὸ ἀπόλυτο. Γιατὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις, ἀντέτεινα καὶ τὴ δική μου γνώμη, τὰ δικά μου ἐπιχειρήματα, τὰ ὄχι μου. Γρήγορα ὅμως ὅλα τοῦτα κατέπιπταν σὰν χαρτονένιος πύργος, παρασυρόμουνα καὶ ἀσπαζόμουν τὴ γνώμη του, εὕρισκα τὴν ἰδέα του καλή, τὴ λύση ποὺ προέτεινε λογική...

«Λένε, μοῦ ἔλεγε τακτικά, ὅτι πρέπει νὰ κάνουμε παρέα μόνο μὲ ἀνθρώπους » ἀνωτέρους μας πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς. Ἔτσι θὰ ἐξυψωθοῦμε....Θὰ μπορέσουμε » νὰ μάθουμε πολλὰ πράγματα. Γιὰ σκέψου το ὅμως λιγάκι αὐτό. Γιὰ βασάνισέ » το. Παράδειγμα : Ἐγώ, πηγαίνω πάντοτε μὲ ἀνθρώπους ἀνωτέρους μου, πιὸ » μορφωμένους...Μὰ αὐτοί, πιστεύοντας ὅτι πρέπει νὰ πηγαίνουν μ' ἀνθρώπους » ἀνωτέρους των μόνο, μὲ περιφρονοῦν ἐμένα ὅπως καὶ γὼ περιφρονῶ τοὺς κα» τωτέρους μου. Σκέψου λοιπὸν ὅτι ἐὰν ὁ κόσμος πιστέψη στὴ θεωρία αὐτή, » ὁ καθένας μας θὰ βρίσκεται πάντοτε μονάχος του! Ἔτσι εἶναι! Ἡ θεωρία αὐτὴ » λοιπὸν ἰσχύει ὄχι γιὰ ὅλους, ἀλλὰ γιὰ τοὺς λίγους ποὺ θὰ τὴ ξέρουν. Γιατὶ » ἂν τὴ μάθουν ὅλοι καὶ ἂν προσπαθήσουν νὰ τὴν ἐφορμόσουν, τότε θὰ συμβῆ » αὐτὸ ποὺ σοῦ εἶπα! Θὰ μείνῃ ὁ καθένας μας μόνον μὲ τὸν ἑαυτό του! Γι' αὐτὸ » μὴν τὰ πιστεύεις αὐτὰ ποὺ λένε. Πήγαινε μὲ ὅλους. Καὶ μὲ κατωτέρους σου στὸ » πνεῦμα καὶ στὴ δύναμη καὶ μὲ ἀνωτέρους σου...Ἔτσι θἄχουμε τὴν ἰσοροπία... » Κάτι θὰ δώσῃς, κάτι θὰ πάρῃς...Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀποστολή μας στὸν κόσμο τῶν » ἀνθρώπων.....».

Μαζὶ λοιπόν, οἱ δυό μας, ἀνεβαίναμε συνεχῶς. Λαχανιάζαμε βέβαια κάπουκάπου, μὰ κατόπιν ἀπὸ μιὰ γρήγορη καὶ προσωρινὴ ἀνάπαυλα, συνεχίζαμε πάλιν. «Πρέπει νὰ ξεκινήσουμε γιὰ τὴν κορυφή, γιὰ νὰ φθάσουμε στὴ μέση τουλάχιστον», μοῦλεγε συχνά. «Δὲν ξέρεις πόσο ὡραῖο εἶναι αὐτό. Ξεκινᾶς γιὰ τὴν κορυφή, ὁρα» ματίζεσαι, τὸ ἀποφασίζεις γιὰ νὰ φθάσῃς, καὶ ξεκινᾶς μὲ τὶς πιὸ ἀγαθὲς ἐλπίδες. » Ε! Μπορεῖ τότε στὴ μέση τοῦ δρόμου νὰ κουρασθῇς, νὰ λαχανιάσῃς πολύ, πάρα » πολύ, νὰ μὴν σὲ ὑπακούουν τὰ πόδια σου, ἡ θέλησίς σου. Καὶ νὰ σταματήσῃς » στὴ μέση! Πρόσεξε ὅμως κάτι....Γιὰ σκέψου το! Ἔφθασες στὴ μέση!..... » Δὲν εἶναι καὶ μικρὸ πρᾶγμα αὐτό..."Αν ὅμως ξεκινοῦσες γιὰ τὴν μέση, καὶ συνέ» βαινε νὰ κουρασθῇς, νὰ ἐξουθενωθῇς ψυχικὰ καὶ σωματικὰ πρὶν φθάσῃς κἂν » στὸ προορισμό σου, τότε θἄμενες στὴν ἀρχή! Στοὺς πρόποδες!...Στοὺς πρόποδες » δὲν ἁρμόζει στὸν ἄνθρωπο τὸ μυαλωμένο νὰ κάθεται. Γι' αὐτὸ λοιπόν, ξεκίνα » γιὰ τὴν κορφή, πίστεψέ το αὐτό, συνειδητοποίησέ το καὶ νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι μιὰ » μέρα θὰ φθάσῃς!....Μά, ἂν σοῦ τύχουν πολλά, πάρα πολλὰ ἐμπόδια καὶ παραμείνῃς » στὴ μέση, πάλι κάτι κατώρθωσες! Προσοχὴ ὅμως. Ἀπόφευγε τοὺς πρόποδες!....»

Χωρίσαμε γιὰ λίγον καιρὸ ὅταν κληθήκαμε νὰ ὑπηρετήσουμε τὴν πατρίδα. Ἕνα πρωϊνὸ ὅμως, πῆρα ἕνα γράμμα του καὶ ἡ ἐπικοινωνία μας ἀποκαταστάθηκε. Μοῦ μιλοῦσε στὸ γράμμα του ἐκεῖνο γιὰ τὸ σαλπιγκτὴ τοῦ Λόχου του. Εἶχε τὴ γνώμη, ἔλεγε, πῶς ἦταν ἕνας μεγάλος μουσικός! Καὶ στήριζε τὴ θεωρία του αὐτὴ στὸ ὅτι μόλις φυσσοῦσε στὴ σάλπιγγα καὶ ἔβγαιναν οἱ πρῶτοι ἦχοι, ὅλο τὸ στρατόπεδο σηκωνόταν στὸ πόδι, τὰ πόδια στροβιλίζονταν στὶς σκάλες πιὸ γρηγορώτερα κι' ἀπ' τὸ πιὸ πυκνόνοτο βὰλς τοῦ Στράους!.....

Τοῦ ἀπήντησα μιλῶντας του γιὰ τὴ θεωρία τοῦ Δεκανέα μου, κατὰ τὴν ὁποίαν «...ὅταν κρατᾶς τὸ ὅπλο σου ὄρθιο, τὸ τοιοῦτον στηρίζεται εἰς τοὺς δύο ὄ ν υ ξ...»

Κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ μιὰ μετάθεση καὶ νἄρθῃ στὴν πόλι ὅπου ὑπηρετοῦσα. Τὸ πρῶτο ποὺ πρόσεξε καὶ μοὔκανε δριμύτατες παρατηρήσεις, ἦταν τὸ ὅτι φοροῦσα τὸ δίκωχο στραβά. Ἔμαθα λοιπὸν νὰ τὸ βάζω καὶ γὼ ἴσια, μιᾶς καὶ μοὔλεγε συχνά. «Τὸ στέμμα νὰ στέκεται ὁλόρθιο... Δείχνει ἔτσι ἄνθρωπο εὐθὺ καὶ ὄχι...πλαγιορρέποντα....»

Τὰ δειλινὰ συνηθίζαμε νὰ κόβουμε βόλτες στὴν κεντρικὴ πλατεῖα τῆς πόλεως καὶ νὰ συζητᾶμε γιὰ τὸ μέλλον. Κάποτε δὲν ἄνθεξα στὸν πειρασμὸ καὶ πέταξα ἕνα κοπλιμέντο σὲ μιὰ ὄμορφη κοπέλλα ποὺ περνοῦσε δίπλα μας. Ὁ φίλος μου στὴν ἀρχὴ γέλασε, κατόπιν ὅμως συνωφρυώθηκε καὶ ἀπότομα μοῦ λέει : «Ἡ μανία νὰ μιλᾶνε στὶς γυναῖκες στὸ δρόμο, εἶναι μιὰ πολὺ παλαιὰ συνήθεια, » παμπάλαια θἄλεγε κανεὶς καὶ ἀποτελεῖ μίαν ἀπόλαυση γιὰ τὸ θηλυκόκοσμο. » Κύτταξε κάτω ἀπ' τὸν μεγάλο πλάτανο. Εἶναι δυὸ σεμνότυφοι ἐρωτευμένοι, οἱ » καθιερωμένοι πλέον Ἐκεῖνος καὶ Ἐκείνη. Κάθονται στὸν πλάτανο ὅπως καὶ » κάτω ἀπ' τὶς σκιερὲς ἀλλέες τοῦ πάρκου, στὶς καρέκλες, ἀντίκρυ, ἀντίκρυ.... » Δίπλα τους ὑπάρχει μιὰ ἄδεια καρέκλα, ὅπου—ὑποτίθεται—κάθεται ἕνας φανταστι- » κὸς τρίτος....Εἶναι μιὰ εὐγενικὴ ὅσον καὶ συγκινητικὴ παραχώρηση στὴν κοινὴ » γνώμη....Νὰ κι' ἕνας νέος ἄνδρας γεμᾶτος ὑγεία καὶ δροσιά. Μεγάλα ἀμυγδα- » λωτὰ μάτια, ἀλλὰ μεγάλα ἐπίσης πόδια. Ξέρεις τὶ χρησιμεύουν καὶ τὰ δύο, ἢ » μᾶλλον καὶ τὰ τέσσερα;... Τὰ μὲν μάτια γιὰ νὰ βλέπῃ καλύτερα τὴ γυναίκα, τὰ δὲ » πόδια γιὰ νὰ φθάνῃ γρηγορώτερα κοντά της.....»

Ἀποροῦσα κι' ἔννοιωθα πολλὲς φορὲς τὸ ἄδικο γιὰ τὶς παράξενες ἰδέες του, γιὰ ὅλα τοῦτα ποὺ μοῦ ἔκανε τὶς παρατηρήσεις. Εὕρισκα ὅμως κατὰ βάθος πῶς εἶχε δίκηο. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν θύμωνα μαζί του.

Ἕνα βράδυ ἀκούσαμε ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο πῶς θὰ γινώμαστε πολῖτες. «Ἀπολύονται κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης οἱ συμπληρώσαντες.....»

Ἀναστατώθηκε τὸ στρατόπεδο! Δίκοχα χοροπηδοῦσαν στὸν ἀέρα, καραβάνες ἀνέμιζαν. Ἔφθασε τρέχοντας καὶ προτοῦ ἀνοίξει τὸ στόμα του, σὰν νὰ προαισθανώμεθα τὸν Φιλιππικό του, ζαρώσαμε ὅλοι ὅπως σὲ στιγμὲς μεγάλης δυστυχίας.... «Φτωχοί! Ἐπιπόλαιοι!, μᾶς ἀποπῆρε. Τόση χαρὰ δὲν δικαιολογεῖ τίποτα τὸ » ἀνθρώπινο! Φεύγουμε. Καὶ λοιπόν ;.....».

«Κι' ἐσὺ τόσο ἐπιπόλαιος!»... Μὲ ξεμονάχιασε καὶ μοῦ τἄψαλλε ἀπ' τὴν καλὴ γιὰ πολλὴ ὥρα.....

Στὴν Ἀθήνα θέσαμε τὸ ζήτημα ἐπὶ τάπητος. Τὶ θὰ κάναμε στὴ ζωή ; Ποιὸ δρόμο θ' ἀκολουθούσαμε ;

Πρῶτος καὶ γρήγορος ὅπως πάντα στὶς ἀποφάσεις μου, δήλωσα τότε. «Ἐγὼ θὰ γίνω δάσκαλος. Θὰ γραφῶ φέτος στὴν Ἀκαδημία....».

Ἀπόμεινε σιωπηλὸς κυττάζοντας βαθειὰ τὰ βουνὰ ποὺ εἶχαν σκεπασθεῖ μὲ μιὰ πυκνὴ ὁμίχλη. Ἔξαφνα ἀκοῦμε μιὰ φωνὴ δίπλα μας. Γυρίζουμε καὶ βλέπουμε μιὰ μητέρα νὰ τραβᾷ ἀπ' τὸ χεράκι ἕνα παιδὶ ἴσαμε τεσσάρων χρόνων καὶ νὰ φωνάζῃ σ' ἕναν ἀστυφύλακα «Κύριε πόλισμαν. Δὲν μ' ἀκούει τὸ παλιόπαιδο καθόλου! Πάρτε το καὶ κλεῖστε το μέσα....»

Ὁ μικρὸς στέκεται μὲ κατεβασμένα τ' ἀθῶα ματάκια του, βουβός, ἕτοιμος νὰ βάλῃ τὰ κλάμματα. Λὲς καὶ περιμένει τὴν καταδίκη του....

Γαλήνιος, ἥσυχος καὶ γελαστὸς ἐκεῖνος—ὁ ἀστυφύλακας—πιάνει τὸ μικρὸ ἀγγελούδι ἀπὸ τὰ δυό του χέρια. Σκύβει καὶ τὸ φιλεῖ στὸ μέτωπο καὶ ταυτοχρόνως βγάζει ἀπ' τὴ τσέπη του καὶ τοῦ δίνει κάτι καραμέλλες.....Βλέπουμε τότε τὸ μικρὸ ἐκεῖνο πλασματάκι ν' ἀνοίγῃ διάπλατα τὰ δακρυσμένα ματάκια του, νὰ παίρνῃ τὸ προσωπάκι του μιὰν ἀγγελικὴ ὄψι, χαρούμενη, καὶ ν' ἀγκαλιάζῃ μὲ τ' ἁπαλὰ χεράκια του τὸν ἀστυφύλακα κι' ἀπὸ τὰ δυό του πόδια....Χτυποῦσε τὰ ποδαράκια του στὸ χῶμα καὶ φώναζε εὐτυχισμένο, χτυπῶντας τὰ χεράκια του ἔτσι, ποὺ δήλωνε στὴ μητέρα του ὅτι τὴν ἐκδικήθηκε....«Δὲν μὲ δέλνει ὁ κ. 'Ατυφύλακας, δὲ μὲ δέλνει....Μ' ἀγαπάει!.....Καὶ γὼ τὸν ἀγαπάω....».

Ντροπιασμένη ἡ μητέρα του, σκύβει τὸ κεφάλι, παίρνει τὸ γυιό της ἀπ' τὸ χέρι κι' ἀπομακρύνεται μ' ἀργὰ βήματα, βαθειὰ σκεπτικὴ.....Τὸ παιδάκι ἀνεμίζει τὸ χεράκι του καθὼς ἀπομακρύνεται καὶ φωνάζει.

«'Αντίο, 'Αντίο κὺλ-'Ατυφύλακα. Τὰ μαμά μου νὰ βάλῃς μέσα.....».

«—Πᾶμε, λέω στὸ φίλο μου. Τὶ περιμένουμε; Τὶ θὰ γίνῃς ἐσὺ λοιπόν ;

«—'Οπωσδήποτε 'Αστυνομικός! Τίποτα ἄλλο...

«—Σοβαρολογεῖς ;

«—Θ' ἀρχίσω ἐγὼ τὸ ἔργο μου λίγο πιὸ κάτω ἀπὸ κεῖ ποῦ θ' ἀρχίσῃς ἐσύ. » 'Απὸ ἐκεῖ ποὺ ὁ ἄνθρωπος στέκεται ἔρμαιος τῶν κοινωνικῶν ἐπιδράσεων...'Απὸ » κεῖ ποὺ τὸ σχολειὸ ἀκόμα δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ τίποτα...».

Βαδίζαμε ἀμίλητοι, σκεπτικοί, σὰν ὑπνωτισμένοι. Νοιώθουμε κάτι χέρια νὰ μᾶς συγκρατοῦν καὶ μιὰ εὐγενικὴ φωνὴ νὰ μᾶς λέῃ. «Μὴ βαδίζετε ἀφῃρημένοι κύριοι. Δὲ βλέπετε τὸ τραῖνο ποὺ ἔρχεται καταπάνω σας;»

'Οπισθοχωροῦμε μὲ φρίκη καὶ μόλις κατορθώνουμε νὰ στηριχθοῦμε στὶς μύτες τῶν ποδιῶν μας. 'Ορμητικὸ σὰν χείμμαρος πέρασε ἀπὸ μπροστά μας τὸ τραῖνο, ποὺ παρὰ λίγο θὰ μᾶς συνέθλιβε....Ἕνας ἀστυφύλακας μᾶς κυττοῦσε χαμογελαστός, κουνῶντας συνάμα τὸ κεφάλι του. Εὐτυχῶς ποὺ σωθήκαμε....

Τώρα εἶχα ἀπομείνει ἐγὼ σκεπτικός. Αὐτὸς μὲ κύτταζε καὶ χαμογελοῦσε. 'Απὸ τότε ποὺ νοιώσαμε μαζὶ τὴ ζωή, τὰ λόγια του ἀσκοῦσαν μιὰν ἐπιρροὴ ἀκατανίκητη στὸ εἶναι μου. Καὶ πάντοτε ἀσπαζόμουν τὴ γνώμη του. Πρὶν χωρίσουμε στὸ σταυροδρόμι, τοῦ λέγω.

«—Ξέρεις, μετάνοιωσα. Θὰ σ' ἀκολουθήσω καὶ τώρα... Θὰ γίνω καὶ γὼ ἀστυνομικός...»

Χωρίσαμε. Τὸν κύτταξα καὶ εἶδα ἕνα εὐτυχισμένο ὅσο καὶ ἱκανοποιητικὸ χαμόγελο νὰ διαστέλλῃ τὰ χείλη του.....

Στὴ Σχολὴ μοιάζαμε σὰν ἐκεῖνα τὰ δέντρα ποὺ, ἐνῷ τὰ κλάδεψες καὶ τὰ πότισες, πέταξαν πυκνὲς πράσινες τοῦφες καὶ ἅπλωσαν βαθειὰ στὴ γῆ τὶς ρίζες τους. Μοιάζαμε σὰν τὰ δένδρα ποὺ τὰ κλαδιά τους ὅλο καὶ μεγαλώνουν, ρουφοῦν τὸν ἥλιο, τὴ ζωή, χαίρονται τὸν κόσμο καὶ βγάζουν καρπούς. Ὅμως ἄγουρους ἀκόμη καρπούς. Σὰν σὲ μικρογραφία..... 'Εκεῖ ἤτανε ἡ Ἀνοιξίς μας. Δὲν ἄργησε ὅμως νἄρθῃ καὶ τὸ καλοκαῖρι. Τότε ποὺ τὰ φροῦτα ὡριμάζουν καὶ γεμίζουν γλυκούς, θρεπτικοὺς χυμοὺς καὶ προσφέρονται στὸν καλλιεργητὴ σὰν πληρωμὴ γιὰ τοὺς κόπους του, τοὺς μόχθους του.....

Μεγάλη εἶναι τότε ἡ ἀγαλλίασις τοῦ καλλιεργητή. Βλέπει ὅτι οἱ κόποι του δὲν πῆγαν χαμένοι....Καρποφόρησαν!.....

Σὰν ὅμως καμμιὰ φορὰ δὲν καρπήσουν τὰ δέντρα, ὁ καλλιεργητὴς στενοχωριέται. Θυμώνει, ἀλλὰ περιμένει τὸν ἄλλο χρόνο νὰ τοῦ δώσουν ἐσοδειές. Ἂν καὶ τὸν ἄλλο χρόνο ἐκεῖνα συνεχίζουν τὴν ἀδιαφορία τους, τότε μ' ὅλο του τὸ δίκηο θυμώνει στὰ σοβαρά, ἁρπάζει τὸ τσεκούρι του καὶ γράφει ἕναν τραγικὸ ἐπίλογο. Πολὺ δικαίως ὅμως...

'Αλλὰ ξέφυγα. Φύγαμε λοιπὸν ἀπὸ τὸ μεγάλο Φροντιστήριο σὰν κοινωνικοὶ ἐπιστήμονες καὶ ἀρχίσαμε τὸ μεγάλο ἔργο μας. Ἔργο τραχὺ κατὰ πολλούς, ἁπαλὸ σὰν βελοῦδο κατ' ἄλλους....Καὶ αὐτοὶ οἱ ἄλλοι, πολλοὶ εἶναι, ὅπως καὶ οἱ πρῶτοι.....

«—Ξέρεις, μοῦ λέει μιὰ μέρα ὁ φίλος μου. 'Απὸ κείνη τὴ μέρα ποὺ λίγο ἔλειψε » νὰ κατατσακιστοῦμε ἀπ' τὸ τραῖνο, κάτι ἄλλο ἔχει γεννηθεῖ μέσα μου. Νοιώθω » σὰν Ἥρωας! Τίποτα δὲν μὲ φοβίζει. Οὔτε καὶ τὸ τραῖνο ποὺ τόσο πολὺ φοβή- » θηκα κείνη τὴν ἡμέρα...Καὶ κάτι ἄλλο θέλω νὰ σοῦ πῶ : Δὲν ξέρεις πόση εὐχα- » ρίστηση νοιώθω ὅταν κάνω μιὰ καλὴ πράξη. Καὶ ὅλη μας ἡ ζωὴ τώρα εἶναι » γεμάτη ἀπὸ καλὲς πράξεις. 'Αρκεῖ νὰ τὸ θελήσουμε. Ἡ δουλειά μας προβλέπει » μόνο καλὲς πράξεις. Βοηθᾶς ἕνα γέρο, ἕναν ἀνάπηρο. Συμβουλεύεις ἕναν παρα- » πλανημένο ποιὸ δρόμο θ' ἀκολουθήσῃ ὅταν βρίσκεται σ' ἕνα σταυροδρόμι καὶ » κυττᾷ ἐκστατικός, ἀνήμπορος νὰ βρῇ μόνος τὸ δρόμο του.... Ὑποδεικνύεις σ' » ἕναν ἄνθρωπο τὸ δρόμο ποὺ θὰ πάρῃ γιὰ νὰ βγῇ στὸ 'Αστυνομικὸ κατάστημα ὅπου » θὰ βρῇ τὴ λύση ὅλων τῶν προβλημάτων ποὺ τὸν ἀπασχολοῦν, ἀφοῦ ἐσὺ δὲν » μπόρεσες νὰ τὸν διευκολύνῃς μόνος σου. Εἶσαι ὁδηγός, μεγάλος ὁδηγὸς τῶν » πάντων στὴ ζωή....Δὲν σ' εὐχαριστεῖ αὐτό ; Δὲ νοιώθεις περηφάνεια πάντοτε, » ὕστερα ἀπὸ κάθε σου ἐνέργεια ποὺ ὅπως εἴπαμε εἶναι καὶ μιὰ καλὴ πράξις ; » Λένε τὰ βιβλία καὶ διακηρύσσουν οἱ ἄνθρωποι ποὺ γνωρίζουν πολλά, ὅτι ἡ δουλειὰ » ποὺ κάνεις πρέπει νὰ σ' εὐχαριστῇ. Καὶ ὅταν ἡ δουλειά σου εἶναι εὐχάριστη » σὲ σένα, μπορεῖς νὰ θαυματουργήσῃς! 'Αλλοίμονο σὲ κεῖνον ποὺ κάνει τὴ δου- » λειά του ἀπὸ ἀνάγκη, μὲ τὴν ἰδέα ὅτι κάνει μιὰν ἀγγαρεία μόνον καὶ τίποτα » ἄλλο.....Ἐ! Αὐτὸς εἶναι δυστυχισμένος, καταδικασμένος. Ποτὲ δὲν θὰ ἐπιτύχῃ » στὴ δουλειά του, οὔτε καὶ στὴ ζωή. 'Ενῷ ἐμεῖς....»

Συμφωνοῦσα καὶ θυμόμουνα τὰ λόγια του γιὰ πολλὲς ὧρες, γιὰ πολλὲς μέρες, γιὰ πολλὰ χρόνια....Ὡς σήμερα καὶ ὡς ὅτου θὰ ζῶ.

« —Ἔχεις διαβάσει βιβλία τοῦ Λάο-Τσέ;» Τὸν ρώτησα ἕνα δειλινὸ μόλις τελειώσαμε ὑπηρεσία.

Δὲν μοῦ ἀπάντησε. Τὸν εἶδα νὰ κυττάζῃ τὸ μαῦρο καπνὸ ποὺ ἔβγαινε ἀπ' τὴ καπνοδόχο ἑνὸς τραίνου ποὺ περνοῦσε κείνη τὴν ὥρα. Ὁ ἥλιος εἶχε γείρει καὶ πλησίαζε μὲ τὶς χρυσωμένες ἀκτίνες του τὴ ράχη τοῦ βουνοῦ. Ὕστερα ἀπὸ λίγο χάθηκε καὶ ἄφησε μιὰ κοκκινωπὴ ἀνταύγεια, ποὺ ἔκανε τὰ σύννεφα νὰ μοιάζουν σὰν χρυσωμένα.

***

Τὴν ἄλλη μέρα βγῆκε πάλι ὁ ἥλιος. 'Απ' τὸ παράθυρο τοῦ σπιτιοῦ ποὺ κοι- μόμαστε φαίνονταν οἱ ἀνθισμένες τριανταφυλλιές, ἡ πλατεῖα τῆς συνοικίας μας ποὺ ἤτανε γεμάτη λουλούδια, καὶ στὸ βάθος, κάτω κεῖ, τὰ βουνὰ εἶχαν ξαπλώσει καὶ χάζευαν κυττάζοντας τὸν οὐρανό. Πίσω ἀπ'τὰ βουνά, ἦταν ἕνα χωριό, χαμένο.....

«—Τὶ ἰδέα ἔχεις γιὰ τὴ ζωή; μοῦ λέει κυττάζοντας ἕνα κίτρινο πουλάκι ποὺ » τιτίβιζε χαρούμενο. Σοῦ φαίνεται ὅτι εἶναι ὅπως τὴ θέλουμε ἢ καλύτερη ἀκόμα...

«—Μᾶλλον χειρότερη ἀπ' ὅτι τὴν θέλουμε, ἀποκρίθηκα. Ποτὲ δὲν μᾶς εὐχα- » ριστεῖ τὸ ὅτι ἔχουμε. Ζητᾶμε ὅλο καὶ πιὸ πολλά, ὅλο καὶ παραπανίσια ἀπὸ κεῖνα » ποὺ μᾶς προίκισε ἡ φύσις κι' ὁ Θεός. Ἔπειτα, γιὰ νᾶσαι εὐχαριστημένος ἀπὸ » τὴ ζωή, πρέπει νὰ ἔχῃς ἢ πολλὰ χρήματα ἢ πολλὴ γνώση. Ἡ γνώση σοῦ δίνει » τὴ δύναμη νὰ φιλοσοφῇς τὴ ζωή, νὰ τὴν βρίσκῃς ὡραῖα, ἀσύγκριτα ὡραῖα ἀπὸ τὸ » κάθε τί.....Τὰ χρήματα ἐξ ἄλλου, σοῦ δίνουν κι' αὐτὰ τὴ δύναμή τους γιὰ νὰ » καταστήσῃς τὴ ζωή σου εὐτυχισμένη....Γιὰ τὸν μέτριο ἄνθρωπο λοιπόν, ἡ ζωὴ εἶναι » ἁπλῶς ὑ π ο φ ε ρ τ ή. Καὶ ἐμεῖς εἴμαστε νομίζω μέτριοι.....

«—Λανθάνεις ἀγαπητέ μου. Ὁπωσδήποτε ἡ ζωὴ εἶναι ὡ ρ α ί α, ἀνείπωτα » ὡραία!...Φτάνει νὰ τὴν ἀγαπήσῃς. Νὰ αἰσθανθῇς τὴν ἀνάγκη της.... Ν ὰ τ ὴ

» ζ ή σ η ς ὅμως τὴ ζωή σου! Νὰ ταλαιπωρηθῇς, νὰ δουλέψῃς σκληρά, νὰ ὑποφέ-
» ρῃς. Ν' ἀγαπήσῃς καὶ ν' ἀγαπηθῇς ἀπ' τὸν ἄνθρωπο, νὰ χαρῇς τ' ἀγαθὰ τῆς
» ζωῆς, ν' ἀγαπηθῇς ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο ποὺ σὲ περιβάλλει....Αὐτὴ εἶναι ἡ ζωή!
» Εἶναι καθῆκον σου νὰ ζήσῃς τὴ ζωὴ ὅπως ἁρμόζῃ. Ν' ἀγαπήσῃς πρὸ παντὸς τὸν
» ἄνθρωπο καὶ ν' ἀγαπηθῇς ἀπ' αὐτόν, σοῦ ἐπαναλαμβάνω. Ξέρεις πῶς τὸ κατορ-
» θώνεις αὐτό ; Μόνο μὲ καλὲς πράξεις ! Ἀλλὰ εἴπαμε, ἐμεῖς κάνουμε μόνον καλὲς
» πράξεις. Εἶναι ἡ δουλειά μας τέτοια. Γι' αὐτὸ λοιπὸν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι
» ἀγαπηθήκαμε ἀπ' τὸν ἄνθρωπο. Ἄρα, ἐ π ι τ ύ χ α μ ε στὴ ζωή....Ἀρκεῖ νὰ
» μᾶς βοηθήσῃ κι' ὁ Θεὸς λίγο....

«—Ὁ Θεὸς βοηθᾷ αὐτοὺς ποὺ βοηθοῦν τὸν ἑαυτό τους,...εἶπα.

«—Κι' ὁ θάνατος ; Καλὰ γιὰ τὴ ζωὴ αὐτά. Τί ἰδέα λοιπὸν ἔχεις γιὰ τὸ
» θάνατο ;.....

«—Ἄσε με ἥσυχον! φώναξα. Εἶναι νωρίς, πολὺ νωρὶς ἀκόμα νὰ μᾶς βασα-
» νίζῃ ἕνα τέτοιο θέμα. Εἶναι ἀνύπαρκτο αὐτὸ τὸ θέμα γιὰ τὴν ἡλικία μας.....

«—Μμμμ.....Φυγοδικεῖς! Ἐδῶ σὲ θέλω!....Πῶς σοῦ φαίνεται λοιπόν ;

«—.....

«—Πές μου λοιπόν! Τὶ σωπαίνεις ; φώναξε ἀγριεμένος.

«—Κρύος....πολὺ κρύος.....

«—Καὶ πάλι λάθος ἔκανες. Ἀλλὰ τὰ λάθη εἶναι ἀνθρώπινα.... Κι' οἱ μεγαλο-
» φυΐες, ἔκαναν καὶ κάνουν λάθη. Σκέψου ὅτι ὁ Πονσὸν στὲ Τερράϊγ, πατέρας
» τοῦ Ροκαμβόλ, ὑπαγόρευε κάποτε στὶς τέσσερις γραμματεῖς του : «.....Τὸ χέρι
» μου ἦταν κρύο, σὰν τοῦ φιδιοῦ.....». Μία τὸν διέκοπτε τότε. «Λ ά θ ο ς κ. προϊ-
» στάμενε....». Ἐκεῖνος συνερχόταν τότε καὶ ὑπαγόρευε πάλι : «....Στὸ κάθε του
» χέρι ὁ Νέγρος, κρατοῦσε ἕνα πιστόλι καὶ μὲ τ' ἄλλο φώναζε δυνατά.....» «Λ ά-
» θ ο ς, ξαναδιέκοπτε ἡ ἴδια γραμματεύς του.....

«Ὡς που μιὰ μέρα τὴν ἔδιωξε!....Αὐτὸ ἦταν φίλε μου τὸ μεγαλύτερο λάθος
» του.....

« Καὶ σὺ λοιπὸν ἔκανες ἕνα μεγάλο λάθος. Ὁ θάνατος δὲν εἶναι καθόλου
» κρύος. Εἶναι ζεστός....γλυκὸς....Ἰδίως ὅταν εἶναι σύντομος καὶ σχετίζεται μὲ κάτι
» τὸ ὑψηλό. Μὲ τὸ καθῆκον, ἂς ποῦμε. Πεθαίνοντας κανεὶς γιὰ τὸ καθῆκον, πε-
» θαίνει εὐτυχής. Πιὸ πολὺ εὐτυχισμένος ὅμως γίνεται ὅταν ὁ θάνατος εἶναι συνάμα
» καὶ σύντομος. Θυμᾶσαι ὅτι κάποιος Σοφὸς στὴν ἀρχαιότητα, θεωροῦσε τὸ σύν-
» τομο θάνατο ὡς τὴ μεγαλύτερη εὐτυχία τῆς ζωῆς..... Σ' αὐτὸ ἐγὼ προσθέτω ὅτι
» γίνεται ἀσύγκριτα καλλίτερος, πιὸ πολὺ εὐτυχισμένος ὁ θάνατος, ὅταν ἔρχεται
» μόνον πάνω στὴν ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος. Γιὰ τὴν πατρίδα ἂς ποῦμε, γιὰ τὴ
» διάσωση ἑνὸς συνανθρώπου μας.....Τὶ λές ;.....

«—Ἄσε με νὰ τὰ σκεφθῶ καλὰ ὅλ' αὐτά, εἶπα.

«—Παράτα τὶς σκέψεις. Εἶναι ὅπως σοῦ τὰ λέω! Ἔχω πεποίθηση σ' αὐτὰ
» ποὺ ἄκουσες!.....Νὰ τὸ τραῖνο! Ἔρχεται..... Πᾶμε νὰ τὸ δοῦμε ἀπὸ κοντά....».

Τὸ τραῖνο ἦταν ψηλό, γύριζε κουρασμένο καὶ ἀγκομαχῶντας καὶ δὲν ἔβλεπε μπροστά του. Εἶχε μόνο μιὰ τεράστια πίπα, τὴ μπούκωνε καπνὸ καὶ τὸν καπνὸ τὸν σκόρπιζε ράθυμα.....

Ἕνα κοριτσάκι πρόβαλλε ἀπὸ τ' ἀντικρυνὸ χαμόσπιτο. Πεταχτό, μὲ ξέπλεχτα τ' ἄταχτα μαλλιά του καὶ μ' ἕνα κανάτι στὸ χέρι, ὥρμησε νὰ περάσῃ πρὶν φθάσῃ τὸ τραῖνο. Μὰ σκόνταψε πάνω στὶς σιδερένιες ράγες, ἔσπασε τὸ κανάτι καὶ τὰ θρύψαλα σκόρπισαν....Κεῖνο παράμενε κατάκοιτο, χτυπημένο ἀπ' τὸ πέσιμο, ἀνήμπορο νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ φύγῃ.....

Τὸ τραῖνο συνέχιζε τὸ δρόμο του χωρὶς νὰ βλέπῃ τίποτα. Τὰ μάτια μας εἶχαν ἀνοίξει διάπλατα, γεμᾶτα φρίκη. Μόλις ἔκανα τὴ σκέψη νὰ ριχτῶ γιὰ νὰ σώσω τὸ κοριτσάκι, μ' ἔπιανε κρύος ἱδρώς. Δὲν θὰ πρόφθαινα! Τὸ τραῖνο θὰ μὲ συνέθλιβε....

Πρὶν προφθάσω νὰ κάνω καμμιὰ κίνησι, τὸν βλέπω νὰ ὁρμᾷ καὶ νὰ πιάνῃ γερὰ καὶ μὲ τὰ δυό του χέρια τὸ κοριτσάκι. Τὸ σηκώνει καὶ κάνει νὰ προχωρήσῃ. Κείνη τὴν ὥρα φύσαγε δυνατὸς ἀέρας....Τὸ τραῖνο ἀπῆχε μόλις μερικὰ μέτρα. 'Ο φίλος μου ἔβαλε ὅλη τὴ δύναμή του καὶ μ' ἕνα πέταγμα, ἔπεσε σὰν μαλακὸ κι' ἀνάερο πούπουλο τὸ κορμάκι τοῦ κοριτσιοῦ τρία - τέσσερα μέτρα μακρυά μου. 'Εκεῖνος κατάπεσε μὲ γδοῦπο, σύρθηκε λίγο, μὰ παρέμεινε ἀβοήθητος.....

Τὸ κορίτσι ἀνασηκώθηκε τότε ἐκειδὰ καὶ κύτταξε νὰ δῇ τὸν ἀέρα ποὺ μόλις πρὸ ὀλίγων δευτερολέπτων τοῦ ἀναστάτωνε τὰ μαλλιά.....Μὰ δὲν εἶδε τίποτα....Τὸ τραῖνο φυσσῶντας ἀέρα καὶ καπνό, πέρασε μ' ὅλη του τὴ μεγαλοπρέπεια. 'Ο φίλος μου παρέμεινε—ἄθελά του βέβαια—πάνω στὶς ράγες, περιμένοντας τὸ μοιραῖο....Τὸ τραῖνο, χωρὶς νὰ τὸν προσέξῃ καθόλου, πέρασε... Κάπνιζε ὅπως καὶ πρῶτα τὴ πίπα του, κύλησε γιὰ τελευταῖα φορὰ τὶς ρόδες του καὶ πέρασε πάνω ἀπὸ τὸν ἀστυφύλακα ἄνετα - ἄνετα... Κεῖνος βέβαια, δὲν ἔφερε καμμιὰ ἀντίρρηση... Δὲν εἶπε τίποτα...

Τὸ συναίσθημα ὅτι κάτι τὸ τρομερὸ συνέβη ἔκανε τὸν κόσμο νὰ μαζευτῇ στὸ μέρος ἐκεῖνο. Περίεργο. 'Ενῷ ὡς τότε δὲν ὑπῆρχε ψυχὴ στὸν τόπο ἐκεῖνο, σὲ λίγα δευτερόλεπτα μαζεύτηκαν πολλοί, πάρα πολλοί. 'Απὸ σπίτια, ἀπὸ καταστήματα, ἀπὸ ἐργοστάσια, ἀπὸ σχολεῖα, ὅλο καὶ πετάγονταν καὶ ὅλο καὶ μεγάλωνε ὁ ἀριθμὸς τῶν θεατῶν τοῦ μακάβριου θεάματος. Τὸν σηκώσαμε δυὸ πολίτες κι' ἐγὼ καὶ τὸν μεταφέραμε σ' ἕναν λουλουδιασμένο κῆπο. Τὸ πῶς τὸν μεταφέραμε, εἶναι ἁπλό, πολὺ ἁπλό. Τρεῖς ἄνθρωποι πήραμε κι' ἀπὸ ἕνα ἀνθρώπινο κομμάτι καὶ κεῖ, στὸν κῆπο, τὰ βάλαμε ἔτσι ὅπως ἤτανε καὶ πρὸ τοῦ δυστυχήματος.....

'Απὸ τότε ποὺ ἄρχισε τὴ συγκοινωνία τὸ τραῖνο, δὲν εἶχε γίνει κανένα δυστύχημα. Οἱ ἄνθρωποι τὸ καλοδεχόντουσαν καὶ τὸ κατευόδωναν, βγάζοντας τὰ μαντήλια τους. «Στὴν εὐχὴ τοῦ Θεοῦ. Κι' αὔριο μὲ τὸ καλό.....». Καὶ τὸ τραῖνο ἔσκυβε γιὰ νὰ περάσουν οἱ φωνές.....

Τώρα ὅμως, νά, γίνηκε τ' ἀναπάντεχο θᾶμα.....'Εγκαίνια μὲ αἷμα καὶ σάρκες ἀστυνομικοῦ.....

Τὸ κοριτσάκι ποὺ γλύτωσε καὶ ποὺ γιὰ τὴ σωτηρία του θυσιάσθηκε ὁ ἀλησμόνητος φίλος μου, ἔφθασε στὴ σωρὸ τοῦ πτώματος. "Ενωσε τὰ δυό του χέρια, ὕψωσε τὰ μάτια του στὸν οὐρανὸ καὶ τὰ χείλη του ψιθύριζαν...."Υστερα ξέσπασε σὲ λυγμοὺς ποὺ τράνταζαν τὸ νεανικό του κορμί, ἀγκάλιασε τὸ πτῶμα καὶ φώναζε, τραβοῦσε τὰ ξέπλεκα μακρυά του μαλλιά.....

Κανένας ἀπ' ὅλο ἐκεῖνο τὸ πλῆθος ποὺ μαζεύτηκε δὲν ἔμεινε ἀδάκρυτος..... Μόνο ἐγὼ δὲν δάκρυσα, δὲν ἔκλαψα καθόλου γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ φίλου μου. Αἰσθανόμουνα ὅμως ὅτι ἂν μποροῦσα καὶ 'γὼ νὰ κλάψω, θὰ ξαλάφρωνα, θὰ ἔννοιωθα καλύτερα...Λέγουν ὅτι ὁ βουβὸς πόνος εἶναι πιὸ χειρότερος ἀπὸ τὰ δάκρυα τὰ πολλά...

***

Τὰ σύννεφα εἶχαν διαλυθεῖ. Τὰ φύλλα τῶν παραθύρων ἔκλεισαν. 'Ο ἥλιος πρόβαλλε ἄφθονος, λούζοντας μὲ φῶς τὸ νεκρικὸ φορεῖο ποὺ μετέφερε τὸ πτῶμα σ' ἕνα δωμάτιο. Δίπλα, στὸ πλαϊνὸ δωμάτιο, ἕνας ἱερωμένος προσευχόταν. Μαζί του ἦταν καὶ τὸ κοριτσάκι ποὺ γλύτωσε, μερικὲς γυναῖκες, κάτι παιδιά....Οἱ ἄνδρες ἔστεκαν τώρα βουβοί, ἀνδρικά....

Δυὸ περιστεράκια γκρίζα, μὲ ρόδινα πόδια, ἦρθαν καὶ κάτσανε στὸ παράθυρο. Τὰ ἔδιωξαν, τὰ ξανάδιωξαν....Μὰ αὐτὰ ξανάρθαν.....Μιὰ καμπάνα σκόρπιζε τοὺς ἤχους της σ' ὅλη τὴ συνοικία, σ' ὅλη τὴν πόλη..... Μελαγχολικούς ; Χαρούμενους ;....."Οπως τοὺς βλέπετε κι' ὅπως τοὺς ἀκοῦτε....."Οπως τοὺς θέλετε εἶναι οἱ ἦχοι μιᾶς καμπάνας ποὺ χτυπᾷ γιὰ κάποιο σκοπό....."Οπως τοὺς φαντασθῆτε.....

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ
'Αστυφύλαξ

"Αἰώνια ἁρμονία„

Κάποιο μαγεμμένο δείλι
πούβλεπαν δυὸ μάτια δακρυσμένα
ἦταν νοσταλγία κάποιου 'Απρίλη
πούφερναν τριαντάφυλλα ἀνθισμένα.

Αἰώνια ἀσάλευτη ἁρμονία
μέσα σὲ τούτη τὴ πεζή,
τὴν ὁμορφη Ζωή μας
θὰ κυβερνᾶς τὰ πάντα αἰωνία
γιατὶ εἶσαι Σὺ Πνοῆς γλυκειᾶς ἀναπνοή μας.

"Ονειρό μας δειλὸ
ποὺ μιὰ θύμηση ἀφήνεις
φεύγεις τόσο ἁπαλὸ
καὶ γλυκὰ σιγοσβήνεις.

Αἰώνια ἀσάλευτη ἁρμονία
μέσα σὲ τούτη τὴ πεζή,
τὴν ὁμορφη Ζωή μας
θὰ κυβερνᾶς τὰ πάντα αἰωνία
γιατὶ εἶσαι Σὺ Πνοῆς γλυκειᾶς ἀναπνοή μας.

"Οταν ὁ ἥλιος φθάσῃ στὴ Δύση του, πάνω ἀπὸ τὰ ξέμακρα κορφοβούνια, πάντα γιὰ στερνή του φορὰ στέλνει τὸ ἀνέσπερο φῶς του. Γιὰ λίγο ὁ χρυσοπόρφυρος δίσκος του στέκει στὴν κορυφὴ κάποιου βουνοῦ λὲς καὶ θέλει νὰ ξαποστάσῃ γιὰ λίγο ἀπὸ τὸ καθημερινὸ γύρισμά του. 'Η στιγμὴ αὐτὴ εἶναι ὑπέροχη ὄχι γιὰ πολὺ ὅμως. Σὲ μαγεύει τὸ πλάνο δείλι του, σὲ φέρνει σὲ κόσμους φανταστικούς μέσα σὲ μιὰ ἀχλὴ πρωτόγνωρου ὀνείρου, σὲ κάνει νοσταλγικό, σοῦ ἐμπνέει λυρισμό, ὅπως καὶ τὸν Ντάντε 'Αλλιγκέρι ἐνέπνευσε, ὥστε νὰ ξεπεράσῃ πάνω ἀπὸ τ' ἀνθρώπινο περατό, ψηλὰ στῆς 'Ιδέας τὴ σφαῖρα, καὶ νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς μιὰ 'Αθάνατη φωτεινὴ 'Αχτίδα, γιατὶ Φῶς ἀχτίδας Τὸν φώτιζε στὴν κορφὴ κάποιου βουνοῦ, ποὺ ἤθελε νὰ ξαποστάσῃ καὶ ν' ἀπολαύσῃ ἕνα μαγεμένο δειλινό, ποὺ ἔχει τόση δύναμη, σὰν τόσα ἄλλα κάθε μέρα πούρχονται.

'Ο στεκούμενος χρυσοπόρφυρος δίσκος, σὰν Στέμμα στὴν κορφὴ κάποιου βουνοῦ ἀρχίζει νὰ σιγογέρνῃ πρὸς τὰ πίσω. . . . Βασίλεψε . . . . Κεῖ πέρα στ' ἀπόμακρα κορφοβούνια πούδυσε ὁ ἥλιος πάνω ψηλὰ στοῦ ἀτλαζιοῦ τὸ βαθυγάλανο Στερέωμα ἔχει ἀπομείνει στὸ πέρασμά του, ἕνα διάχυτο μονόχρωμο οὐράνιο τόξο ποὺ τὸ Θεῖο Φῶς Του σκεπάζει μυσταγωγικὰ τὰ μέρη αὐτά.

Σιγὰ - σιγὰ τὸ φαεινὸ αὐτὸ φεγγοβόλημα, χάνεται στοῦ ἐρχομοῦ τὰ σκοτεινόπτυχα πέπλα. Πιάνει καὶ σκοτεινιάζει. 'Η Νύχτα εἶναι γοργὴ καὶ μαῦρο κάρβουνο ἐκεῖ ποὺ περνάει .Οἱ στριγγὲς τὰ σκουξίματα, κάθε ἦχος φωνῆς ἢ βροντῆς σιγανὸς ἢ δυνατός, παύει ν' ἀκούγεται μὲ τὴ σειρά του. Μόνο τὸ μάτι τῆς Νυχτερίδας βλέπει στὸ Σκοτάδι κεῖ ποὺ γυρίζει σὰν ἀδέσποτη γιὰ ζουζούνια. Κοντεύει νὰ φανῇ πάνωθε τὸ ἀσπροκέντητο Χάος. Πίσω ἀπὸ μιὰ ἀλαργινὴ ράχη θωρρεῖ ὁλόγιομη ἡ Σελήνη, ποὺ ἀρχίζει ν' ἀνεβαίνῃ ψηλὰ μὲ τὸ κέρινο Φῶς Της.

Η ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ

Ὑπὸ κ. EDMOND LOCARD, Προϊσταμένου τοῦ Ἐργαστηρίου τεχνικῆς Ἀστυνομίας «ΛΥΟΝ»

Γενικὴ εἶναι ἡ ἐντύπωσις τῶν ἀστυνομικῶν ὅτι ἡ ἐκμάθησις τῆς κρυπτογραφίας προορίζεται εἰδικῶς διὰ τοὺς Ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἐπιτελείου καὶ τοὺς διπλωμάτας.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι κυρίως αἱ ἀνακρίσεις αἱ ἀφορῶσαι τὰς ὑποθέσεις κατασκοπείας ἀπαιτοῦσι βαθεῖαν γνῶσιν τῆς τεχνικῆς τῆς ἀποκρυπτογραφήσεως ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς συνήθεις ὑποθέσεις ἀπάτης, κλοπῆς μετὰ διαρρήξεως, κλεπταποδοχῆς, οἱ κακοποιοὶ ἠδυνήθησαν νὰ κάμωσι χρῆσιν τῆς κρυπτογραφικῆς γλώσσης. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἀναφέρω ἐδῶ τυπικὰ τινα παραδείγματα.

Μία γυνὴ συνελήφθη ὡς πιθανὴ συνεργὸς σπείρας διαρρηκτῶν. Ἐπ' αὐτῆς κατεσχέθη κρυπτογραφικὴ σημείωσις μὲ σύστημα πολὺ ἁπλοῦν ὅπερ ταχέως ἀπεκρυπτογραφήθη.

Ἐν τούτοις ὅμως ἡ γυνὴ αὕτη ἐφαίνετο ὅτι ἀνῆκεν εἰς διανοητικὸν ἐπίπεδον πολὺ μέτριον καὶ θὰ διηρωτᾶτο τις ἂν θὰ ἦτο ἱκανή, ὄχι μόνον νὰ συντάξῃ κρυπτογραφημένον σημείωμα ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναγνώσῃ κείμενον κάπως μακρόν, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν κλεῖδα πρὸ ὀφθαλμῶν. Ἀντελήφθησαν τότε ὅτι ἡ κλεὶς αὕτη δὲν ἦτο ἄλλο τι εἰμὴ ἓν κύριον ὄνομα ἐστιγμένον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος τῆς χειρὸς αὐτῆς, ὅπερ ἠδύνατο νὰ συμβουλεύηται καθ' οἱανδήποτε ὥραν καὶ ὅπου δήποτε καὶ ἂν εὑρίσκετο. Ἡ κυριώδης δυσκολία τῆς ἀναγνώσεως τῶν δι' ἀριθμήσεως κειμένων εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ὑποθέσεις εἶναι πολὺ συχνὰ τὸ κατεπεῖγον τῶν λύσεων. Εἰς τὰς σοβαρὰς ἀνακρίσεις τῆς ἀντικατασκοπείας, εἶναι προφανῶς καλλίτερον νὰ μὴ χάνῃ

Μὲς στὴν ξάστερη νυχτιά, ποὺ κοιμᾶται ἡ πλάση, κάτω ἀπὸ τὴν Πανσέληνο, μόνο ἡ θάλασσα, στὰ μυστικά Της πλάτη, κλέβει τ' ἀσήμια της, ποὺ στέλνει ἀπ' τ' ἄπειρου τὸ σκοτεινὸ φόντο. Ἡ νύχτα περνάει βουβὴ μέσα στὰ Σεληνόφωτα σκοτάδια Της. Μόνο κάπου ἕνας διάττων ξεφεύγει ἀπὸ τὸ ἔναστρο Στερέωμα, σχίζει βιαστικὰ τὰ σκοταδερὰ ὕψη, ἀφοῦ διαγράψει μιὰ φωτεινὴ τροχιά, χάνεται στὸ Χάος τῆς Ἀβύσσου. Ἡ Νύχτα θὰ πρνοδιάβαινε ἀσάλευτη, ἂν ἕνα πεφτάστρι δὲν ἔδινες τὴν ἐντύπωση πὼς καὶ ἄλλος Κόσμος ἀπὸ τοῦτον ὑπάρχει.

Κάπου ἀκαθόριστα ἀκούγεται τὸ τριζόνι. Τὸ σκοτάδι γίνεται πιὸ διαπεραστικό, ἀρχίζουν οἱ πρῶτοι ψίθυροι ἀπ' τὰ κουρνιασμένα πετούμενα. Ψηλὰ ἔχει ἀπομείνει τὸ πιστὸ τῆς Αὐγούλας Ἀστέρι, ποὺ μὲ τὸ αὐγινὸ τρεμόσβημα, τῆς κάνει νόημα νὰ φύγουν, προτοῦ φτάσῃ τοῦ ἥλιου τὸ γλυκόλευκο Φῶς.

Τὰ ξέμακρα κορφοβούνια νυσταγμένα τὰ βρῆκε ὁ Ἥλιος ψηλά, στὶς δασωμένες πλαγιές τους. Σὲ λίγο ὁ ἥλιος φτάνῃ στὶς πανύψηλες κορφές, ξυπνᾷ τὴν Πλάση ὅλη, τῆς λέει «Καλὴ μέρα».

.....

Ὁ ρυθμὸς τῆς Ζωῆς μας ἀρχίζει μέσα στὴν θεϊκὴ αὐτὴ ἁρμονία, κάθε μέρα ὁλόϊδια, ἀπαρέκκλιτα, χωρὶς νὰ χάσῃ ἀπ' τὴν ἀρχή του τὸ παραμικρό του στοιχεῖο - ἔστω κι' ἂν ἀναπαυώμαστε στὰ ὄνειρα γιὰ τὸ Ἄγνωστο Μέλλον ....

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου Κύριε ! Πάντα ἐν Σοφίᾳ ἐποίησας !

Πηλιχὸς Βασίλειος
Δόκιμος ἀστυφύλαξ

τις τὸν καιρόν του ἐπὶ ἑβδομάδας, ἀλλὰ τέλος πάντων δύναταί τις νὰ ἐργάζεται ἐν πάσῃ δυνατῇ ἡρεμίᾳ διότι πάντοτε ὑπάρχει ὁ πρὸς μελέτην χρόνος. Ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν κρυπτογραφίαν, ὅπου αἱ ὧραι εἶναι ὑπολογίσημοι ἡ λῦσις παραμένει χρήσιμος ἐνίοτε δὲ καὶ ἐξόχως χρήσιμος, ἀκόμη καὶ μετὰ παρέλευσιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας. Θὰ ὑπενθύμιζον τὴν Γαλλικὴν ὑπηρεσίαν ἀποκρυπτογραφήσεως κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς εἰσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὸ 1944, ὅτε τὰ ἐχθρικὰ ραδιογραφήματα συνελαμβάνοντο ὑπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ πύργου τοῦ Ἄϊφελ μέχρις ὅτου ἡ ἀδεξιότης τοῦ στρατηγοῦ Διοικητοῦ μιᾶς ἀνεξαρτήτου ἐχθρικῆς μεραρχίας ἱππικοῦ ἐπέτρεψε τὴν διέλευσιν τριῶν ἀκρυπτογραφήτων λέξεων, αἵτινες διὰ χρησιμοποιήσεως τῆς μεθόδου τοῦ ἀναγραμματισμοῦ, κατέστησαν γνωστὴν τὴν διάταξιν τῆς μάχης.

Μετά τινας ἡμέρας ἐγένετο ἀντιληπτὸν καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ Μάρνη τὸ πλεονέκτημα ὅπερ προσέφερον αἱ ἀνωτέρω πληροφορίαι.. Πλὴν ὅμως πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ποινικὴ ἀνάκρισις ἔχει καὶ ἄλλας ἀκόμη ἀπαιτήσεις. Ἰδοὺ τὸ παράδειγμα μιᾶς περιπτώσεως καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ τις ταχέως: Ὁδηγοῦσιν εἰς τὴν ἀσφάλειαν ἕνα γνωστὸν διεθνῆ κλέπτην. Τὸν συνέλαβον διὰ νὰ «παράσχῃ πληροφορίας» διότι δὲν ὑπῆρχε κατ' αὐτοῦ οὐδεμία ὡρισμένη κατηγορία.

Ἐπικαλεῖται τὸ «Habeas corpus», τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἀπειλεῖ ὅτι θὰ προκαλέσῃ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Προξενείου του.

Ἐν τούτοις ἐπ' αὐτοῦ ἀνευρίσκεται κείμενον ἐκ πέντε σειρῶν κρυπτογραφημένων καὶ κατὰ τὰ λεγόμετα τοῦ καταδότου, ὅστις καὶ ἐσημείωσε πρῶτος τὴν παρουσίαν του, ἐπρόκειτο κατὰ τὸ αὐτὸ ἑσπέρας νὰ συμμετάσχῃ εἰς μίαν κλοπὴν διαρρήξεως ὀργανωθεῖσαν καὶ διευθυνομένην ὑπ' αὐτοῦ.

Τὸ πρὸς ἀποκρυπτογράφησιν κείμενον ἐδόθη εἰς τὸ ἐργαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐτάχθη προθεσμία δέκα λεπτῶν διὰ τὴν ἀποκρυπτογράφησιν. Τὸ κείμενον ἦτο πολὺ βραχύ, πρᾶγμα ὅπερ ἀποτελεῖ μέγα μειονέκτημα.

Τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν ἦτο τὸ σύμπλεγμα 14 ψηφίων. Προφανῶς μελετῶν τις τὰς ἀλληλουχίας τῶν ψηφίων ὤφειλε νὰ καταλήξῃ εἰς ἓν ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τις πρὸς τοῦτο τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον. Ἔσχε λοιπὸν τὴν ἰδέαν νὰ ἀναζητήσωσιν ἀπευθείας τὴν κλεῖδα ἄνευ ὑπολογισμοῦ ἀναχωροῦντες ἐκ τῆς ὑποθέσεως ὅτι τὸ 14 ἴσχυεν ὡς e... καὶ ὅτι ἡ κλεὶς ἦτι μία λέξις, ἡ σύμπλεγμα λέξεων, ὅπου δὲν ὑπῆρχε e... πρὸ τοῦ 14 γράμματος, πρᾶγμα ὅπερ, χωρὶς νὰ εἶναι ἀπίθανον, εἶναι μολαταῦτα τὶ τὸ ἐξαιρετικὸν εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ ἐσκέφθησαν ὅτι ἡ κλεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι Paris Lyon Marseille ὅπου τὸ πρῶτον e εἶναι πράγματι τὸ δέκατον τέταρτον γράμμα. Ἡ ὑπόθεσις κατεδείχθη ἀκριβής. Δὲν δύναμαι νὰ συστήσω ὡς τρόπον κανονικὸν τὴν μέθοδον τῆς αὐτομάτου καὶ ἄνευ συλλογισμοῦ διαγνώσεως. Τοῦτο ὁμοιάζει πως μὲ λύσιν αἰνιγμάτων.

Καὶ ὁ Sherlock Holms εἶπεν ὅτι δὲν εἶναι παρὰ οἱ ἀνόητοι οἱ ὁποῖοι μαντεύουσι. Ὑπάρχουσι ἐν τούτοις περιπτώσεις ὅπου ἡ αὐτόματος καὶ ἄνευ συλλογισμοῦ διάγνωσις πρέπει νὰ συμπληροῖ τὸν συλλογισμόν. Καὶ ἐδῶ συμβαίνει ὅπως μὲ τοὺς ἀνωτέρους μαθηματικοὺς ὑπολογισμούς.

ΝΑΡΚΩ

Κ. ΝΙΚΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΝΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

22 τοῦ Μάρτη 1930

Δὲν βρίσκω ἡσυχία. Τὸ ναρκωτικὸ δὲν μοῦ κάνει πιὰ τίποτε. Δέκα ἡμέρες τώρα περπατῶ συνεχῶς σὰν ἀλαφιασμένος. Σὰν κάποιος νὰ μὲ σπρώχνῃ συνεχῶς ἀπὸ πίσω καὶ νὰ θέλῃ νὰ μπερδέψῃ τὰ πόδια μου καὶ νὰ μὲ ρίξῃ κάτω. Προσπαθῶ νὰ στηριχθῶ καὶ σκοντάφτω. Κάπου - κάπου, ἀκούω καὶ κάτι γρυλίσματα σὰν οὔρλιασμα σκύλου. Μήπως τρελλάθηκα ; Δὲν τὸ πιστεύω γιατὶ ἔχω τὰ λογικά μου. Τρυπῶ συνεχῶς μὲ τὶς βελόνες τὸ κορμί μου καὶ ρίχνω στὶς σάρκες ναρκωτικὸ γιὰ νὰ κοιμηθῶ, ἀλλὰ τίποτε.

Ἕνα βράδυ ποὺ γύριζα ὁλομόναχος στὴν Ἱερὰ ὁδό, ἀντελήφθηκα πὼς κάποιος μὲ παρακολουθοῦσε. Θέλησα τότε νὰ τὸν παρασύρω παράμερα γιὰ νὰ τὸν ρωτήσω τὶ ζητάει ἀπὸ μένα καὶ ὕστερα νὰ τοῦ ἐπιτεθῶ καὶ νὰ τὸν ἀφανίσω, γιατὶ ἐγὼ δὲν ζήτησα τίποτε ἀπὸ κανένα. Ὅταν ἔφτασα στὴν Ἱερὴ ἐληὰ κρύφτηκα ἀπότομα πίσω ἀπ' αὐτὴ καὶ κύτταζα νὰ δῶ τὶ θὰ ἔκανε αὐτὸς ὁ τύραννός μου. Τὸν εἶδα γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ τρόμαξα. Δὲν ἦταν ἄνθρωπος, ἦτο κάτι ἀλόκοτο, ἕνα τέρας φρικτό. Σφίχτηκα πάνω στὴν ἐληά, λίγυσαν τὰ γόνατά μου καὶ σωριάστηκα κατὰ γῆς.

Τὸ πρωῒ μ' ἔσπρωξε μὲ τὸ μπαστοῦνι του ἕνας χωρικὸς καὶ σὰν σηκώθηκα προχώρησα πάλι γιὰ τὴν πόλη καὶ βασάνιζα τὸ μυαλό μου νὰ συγκεντρώσω τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ τέρατος, ποὺ μὲ παρακολουθοῦσε τὸ περασμένο βράδυ. Ἔπρεπε κάτι νὰ κάνω γιὰ ν' ἀπαλλαγῶ ἀπ' αὐτό· νὰ τὸ ἐξοντώσω. Μοῦ ἦρθε μιὰ σκέψη καὶ θὰ τὴν βάλω σ' ἐφαρμογὴ ὅταν ξαναέρθῃ τὸ τέρας νὰ μὲ παρακολουθήσῃ.

18 τοῦ Ἀπρίλη 1930

Καινούργιο πάλι βάσανο αὐτό. Δὲν μοῦ ἀρκεῖ τὸ τέρας ποὺ μὲ παρακολουθεῖ καὶ στρυγκλίζει ξοπίσω μου, ποὺ θέλει νὰ μὲ ρίξῃ χάμω καὶ νὰ μὲ τσαλαπατήσῃ. Ἔχω μερικὲς μέρες τώρα, ποὺ πνίγομαι ἀπὸ τὸν καπνό. Ὅπου καὶ νὰ πάω γιὰ νὰ πάρω ἀέρα, βλέπω ἕνα μαῦρο σύννεφο ἀπὸ καπνὸ νὰ ἔρχεται καταπάνω μου, νὰ μὲ στραβώνῃ καὶ νὰ μὲ πνίγῃ· δὲν μπορῶ ν' ἀναπνεύσω· νομίζω ὅτι σβύνω μὲ μιᾶς. Κρατῶ τὸ στῆθος μου δυνατὰ καὶ κατόπι ἕνας βήχας τρομερὸς μὲ τραντάζει ὁλόκληρο. Τὶ νὰ εἶναι πάλι αὐτό ; Ὅλα τὰ στοιχεῖα βάλθηκαν νὰ μὲ τυρρανοῦν; Τὶ ἔχω κάνει τέλος πάντων ; Πῆγα καὶ κρύφτηκα μέσα σ' ἕνα βαρέλι σιδερένιο, βέβαιος πλέον ὅτι δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ μπῇ κεῖ μέσα ὁ καπνός. Ἀλλὰ Θεέ μου ἦταν φρικτό. Ἦλθε τὸ σύννεφο καὶ γέμισε τὸ βαρέλι. Ἔβαλα μιὰ φωνὴ τρομαχτικὴ σήκωσα μὲ τὸ χέρι μου τὸ βαρέλι καὶ σὰν πνιγμένος ἔτρεξα νὰ ξεφύγω, ἀλλὰ τὸ σύννεφο πῆρε μορφὴ σύφουνα καὶ μὲ ξέτρεχε, λὲς καὶ ἤθελε νὰ μὲ στριφογυρίσῃ. Ἁρπάχτηκα τότε ἀπὸ μιὰ στήλη τοῦ τηλεγράφου καὶ κρατήθηκα δυνατά. Πέρασε πλάγι μου ὁ μαῦρος σίφουνας σφυρίζοντας σὰν δαίμονας. Τὶ νὰ κάνω ; Κάθε τόσο κι' ἕνας καινούργιος τύρρανος παρουσιάζεται γιὰ νὰ μὲ βασανίζῃ.

Ἀσφαλῶς κάποιος ἐχθρὸς ὑπάρχει, ποὺ δὲν τὸν ξεύρω, κάποιος ποὺ τὰ ἔχει μαζί μου γιὰ ἄγνωστη σὲ μένα αἰτία.

Πρέπει ὅμως νὰ τὸν συναντήσω καὶ ἢ νὰ δώσω ἐξηγήσεις, νὰ συνθηκολογήσω

Τὸν εἶδα γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ τρόμαξα. Δὲν ἦταν ἄνθρωπος, ἦταν κάτι ἀλλόκοτο, ἕνα τέρας φρικτό. Σφίχτηκα πάνω στὴν ἐλπή, λίγυσαν τὰ γόνατά μου καὶ σωριάστηκα κατὰ γῆς.

μαζί του ὥστε νὰ πάψῃ νὰ μὲ τυρρανάῃ, ἢ νὰ τὸν πνίξω, νὰ τὸν ἐξαφανίσω καὶ νὰ ἡσυχάσω μιὰ γιὰ πάντα ἀπ' αὐτόν.

20 τοῦ Γιούλη 1930

Τώρα κατάλαβα. Πρέπει νὰ εἶναι μάγος ὁ ἐχθρός μου ποὺ μὲ τυρρανᾷ. Ἀλλοιῶς δὲν ἐξηγοῦνται τὰ βασανιστήριά μου. Πηγαίνω νὰ ξαπλώσω στὸν ἥλιο καὶ μὲ μιᾶς βλέπω ἀπὸ κάθε τρυπίτσα τῆς γῆς νὰ βγαίνουν φείδια καὶ νὰ μὲ κυττά-

ζουν μὲ τὰ ὁλοστρόγγυλα μάτια τους· θέλω τότε νὰ φύγω, ἀλλὰ μ' ἔχουν περικυκλώσει· βγάζουν περιγελῶντας με, τὶς γλωσσίτσες τους καὶ προχωροῦν κατ' ἐπάνω μου. Μερικὰ πηδῶντας τηλίχτηκαν στὰ πόδια μου καὶ στὸ κορμί μου. Σηκώνονται οἱ τρίχες στὸ κεφάλι μου. Ἀγκομαχάω—πονῶ τρομαχτικὰ—Ἁρπάζω ἕνα-ἕνα φεῖδι, τὸ δαγκώνω στὸ κεφάλι καὶ τὸ πετῶ χάμω. Ἀλλὰ ὑπάρχουν μυριάδες

Βλέπω ἀπὸ κάθε τρυπίτσα τῆς γῆς νὰ βγαίνουν φεῖδια καὶ νὰ μὲ κυττάζουν μὲ τὰ ὁλοστρόγγυλα μάτια τους· θέλω τότε νὰ φύγω, ἀλλὰ μ' ἔχουν περικυκλώσει...

ἀπ' αὐτά· μὲ παγώνουν περπατῶντας στὸ κορμί μου, μὲ τρυποῦν, μὲ σχίζουν. Τρεῖς ὧρες πάλεψα, ὡς ποὺ ἔδυσε ὁ ἥλιος καὶ σιγὰ-σιγά, ὅσα δὲν μπόρεσα νὰ τὰ σκοτώσω, χώθηκαν πάλι στὶς τρύπες τους. Ἔτρεξα τότε καὶ μάζεψα πέτρες καὶ λάσπη, κι' ἄρχισα νὰ βουλώνω καλὰ τὶς τρύπες. Ἔτσι δὲν θὰ μπορέσουν νὰ βγοῦν πάλι ἀπὸ κεῖ μέσα κι' ὁ μάγος θὰ σκάσῃ ἀπὸ τὸ κακό του, γιατὶ θὰ χάσῃ τὴν εὐχαρίστηση νὰ μὲ βλέπῃ νὰ βασανίζωμαι ἔτσι.

Τώρα πρέπει νὰ βάλω σ' ἐνέργεια τὸ σχέδιό μου γιὰ τὸ τέρας, ποὺ χθὲς κατάλαβα πὼς μὲ παρακολουθοῦσε ξανά, γιατὶ ἄκουσα τὸ περίεργο γρύλισμά του. Θὰ τὸ παρασύρω πάλι στὴν Ἱερὴ ἐλιά, θ' ἀνεβῶ πάνω κι' ἀπὸ κεῖ θὰ τραβήξω τὴ θηλειὰ νὰ τὸ πνίξω σὰν θελήσῃ νὰ μὲ φτάσῃ γιὰ νὰ μοῦ ἐπιτεθῇ. Ὕστερα θὰ τὸ κρεμάσω ἐκεῖ γιὰ νὰ τὸ βλέπῃ ὁ μάγος νὰ σχίζεται ἡ ψυχή του.

30 τοῦ Σεπτέμβρη 1930

Δὲν πέτυχε τὸ σχέδιό μου. Ὁ ἐχθρός μου εἶναι πιὸ δυνατὸς καὶ μ' ἔχει κουρελιάσει. Μὲ βασανίζει συνεχῶς, δὲν μὲ ἀφίνει ἥσυχον μήτε μιὰ ὥρα. Κουράστηκα μέρες ὁλόκληρες· πῆγα, ἔκανα τὴ θηλειὰ στὴ ρίζα τῆς ἐλιᾶς καὶ τὴν σκέπασα μὲ χῶμα καὶ μὲ φύλλα γιὰ νὰ μὴ φαίνεται καθόλου. Δοκίμασα δυὸ φορὲς κι' εἶδα πὼς ἔπιανε ὑπέροχα. Ἔτσι ὅταν πιὰ ἤμουν βέβαιος ὅτι θὰ πνίξω τὸ τέρας πῆγα εὐχαριστημένος στὴν πόλη καὶ γύριζα προκλητικὰ γιὰ νὰ μὲ παρακολουθήσῃ. Τὸ βρῆκα στὸν ὑπόγειο Σταθμὸ τῆς Ὁμόνοιας. Τὸ ἔννοιωσα καλὰ γιατὶ θέλησε νὰ μὲ ρίξῃ χάμω μὲ τρικλοποδιὰ καὶ συγχρόνως ἄκουσα τὸ γρύλισμά του. Βγῆκα ἔξω ἀμέσως κι' ἄρχισα νὰ πηγαίνω τρέχοντας σχεδὸν πρὸς τὴν Ἱερὰ ὁδό. Αὐτὸ μὲ ἀκολουθοῦσε χωρὶς νὰ ξέρῃ τὴν παγίδα, ποὺ τοῦ εἶχα στήσει· κι' ἐγὼ μέσα μου γελοῦσα γιατὶ θὰ τὸ ἔβλεπα ἔτσι κρεμασμένο νὰ τινάζεται. Ὅταν ἔφτασα στὴν ἐλιά, ἔτρεξα ἀπότομα κι' ἀμέσως ἀνέβηκα ἐπάνω. Ἐκεῖνο ξαφνιάστηκε, ποὺ μ' ἔχασε ἀπότομα καὶ γρύλισε μὲ τέτοιο τρόπο, ποὺ τὸ αἷμα πάγωσε στὶς φλέβες μου. Τώρα ποὺ πλησίασε τὸ εἶδα ὁλοκάθαρα. Ἔμοιαζε σὰν ἄνθρωπος μ' ἕνα στόμα τεράστιο καὶ δόντια σκύλου. Στὸ μέτωπό του εἶχε τρίχες καστανὲς καὶ τὰ μάτια του ἦσαν κόκκινα σὰν τοῦ δαίμονα ποὺ ζωγραφίζουν στὶς ἐκκλησιές. Ἦταν μεγάλο σὰν βουβάλι ἀλλὰ πολὺ εὐκίνητο.

Ἔκανε γύρω ἀπ' τὴν ἐλιὰ μερικοὺς κύκλους καὶ μὲ τὰ ρουθούνια του σήκωσε σύννεφο τὴ σκόνη. Κατόπι κύτταξε πάνω καὶ μὲ εἶδε. Γρύλισε τότε σὰν λυσσασμένο καὶ σηκώθηκε ὁλόρθο γιὰ νὰ μὲ φτάσῃ, ἀλλὰ ἐγὼ ἤμουν ἀρκετὰ ψηλὰ καὶ δὲν τὸ κατώρθωσε. Πλησίασε τότε στὴ ρίζα τῆς ἐλιᾶς καὶ θέλησε νὰ σκαρφαλώσῃ.

Ἦταν καιρὸς πιά!

Κράτησα καλὰ τὸ σχοινὶ καὶ κατόπιν τὸ ἔστριψα σὲ κύκλο καὶ τὸ τράβηξα ἀπότομα. Ἡ θηλειὰ ἔπιασε τὸ τέρας ἀπὸ τὸ λαιμὸ καὶ τὸ στόμα, ποὺ δάγκωσε ἀμέσως τὸ σχοινὶ καὶ τραβήχτηκε κάτω. Ἔβγαλε ἀφροὺς καὶ γρυλίσματα ἀπαίσια. Ἐγὼ ἔδεσα γρήγορα τὴν ἄκρη τοῦ σχοινιοῦ στὴν κλάρα ποὺ βρισκόμουν καὶ περίμενα νὰ πνιγῇ τελείως τὸ τέρας γιὰ νὰ τὸ κρεμάσω ὕστερα. Κεῖνο τραβοῦσε μὲ δύναμη τὸ σχοινί, ποὺ εἶχε δαγκώσει καὶ τράνταζε ὁλόκληρη τὴν ἐλιά.

Δυστυχία μου! Σὲ μιὰ στιγμὴ ἕνα τρίξιμο δυνατὸ ἀκούστηκε. Ἔσπασε ὁ μισὸς κορμὸς τῆς ἐλιᾶς καὶ μαζί του ἔπεσα καὶ γὼ κάτω. Ὥρμησε τότε κατ' ἐπάνω μου τὸ θεριό, μὲ τσαλαπάτησε, πρασπάθησε μὲ τὸ δεμένο στόμα του νὰ μὲ κατασπαράξῃ κι' ὕστερα ἀπὸ πάλεμα μιᾶς ὥρας κατώρθωσα νὰ τοῦ ξεφύγω καὶ νὰ κρυφτῶ σ' ἕνα ξεροπήγαδο ποὺ ἦταν ἐκεῖ κοντά.....

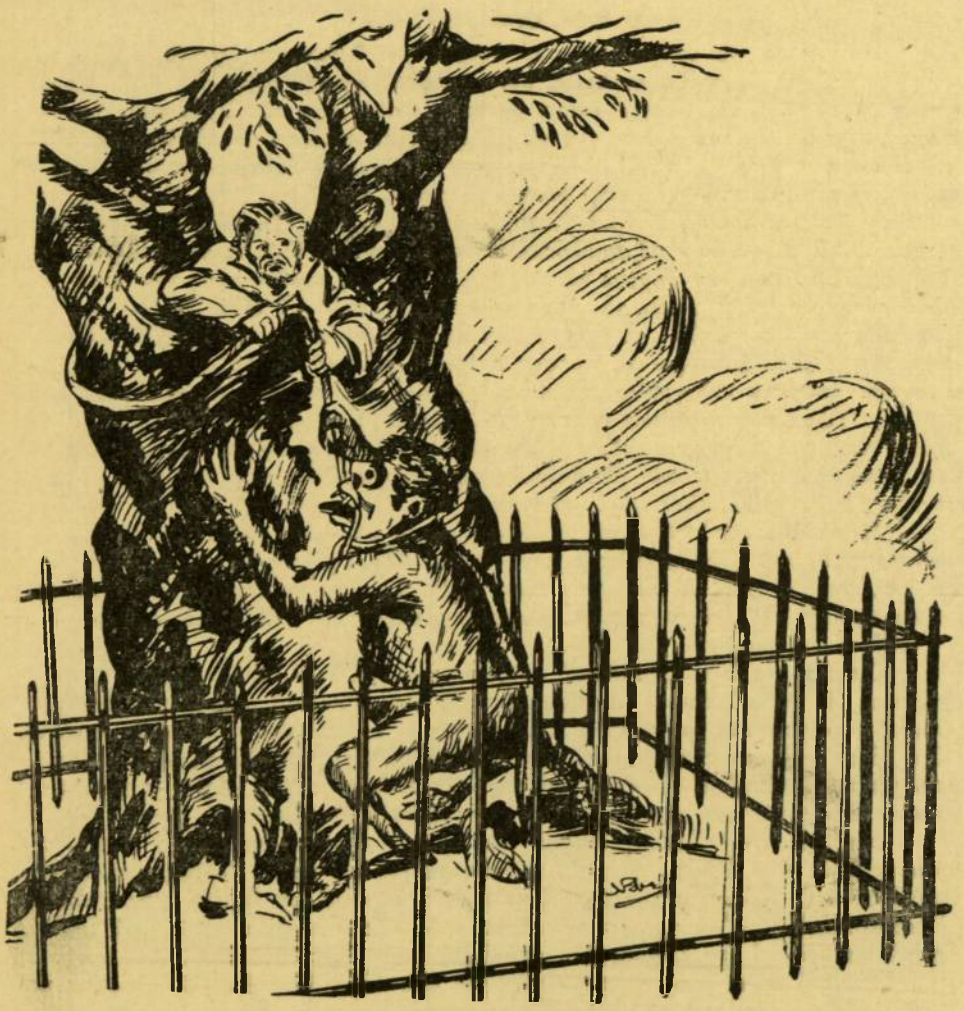
Δὲν μοῦ μένει πιὰ τίποτε. Ὁ ἐχθρός μου εἶναι δυνατότερος ἀπὸ μένα καὶ βρίσκει εὐχαρίστηση νὰ μὲ βασανίζῃ χωρὶς νὰ ξέρω τὴν αἰτία.

25 τοῦ Δεκέμβρη 1930

Περνῶ συχνὰ ἀπὸ τὸ Θησεῖο καὶ βλέπω τὸ σπίτι τοῦ φίλου μου, ποὺ δὲν γνωρίζω μήτε ποιὸς εἶναι μήτε πῶς λέγεται. Αὐτὸ ἄλλωστε δὲν μ' ἐνδιαφέρει, ἀρκεῖ ὅτι μοῦ κάνει εὐχαρίστηση νὰ μαθαίνω ὅτι εἶναι καλὰ κι' εὐτυχισμένος.

Μιὰ μέρα τὸν εἶδα μὲ μιὰ ὡραία κυρία καὶ μ' ἕνα μικρὸ μωρό, μιὰ κορούλα. Ἀσφαλῶς παντρεύτηκε καὶ φαίνεται πολὺ εὐτυχισμένος. Δῶ καὶ δέκα μέρες εἶχα μάθει πὼς εἶναι βαρειὰ ἄρρωστος. Αὐτὸ μὲ ἀνησύχησε καὶ ὅταν κατώρθωνα νὰ βρίσκω λίγη ἡσυχία ἀπὸ τοὺς τυράννους μου, ἀπὸ τὸν ἀπαίσιο μάγο,

πήγαινα κάθε μέρα καὶ ρωτοῦσα τὴ γυναῖκα του γιὰ τὴν ὑγεία του. Ἔτρεμα μήπως πεθάνει· πονοῦσα ὅταν ἔβλεπα λυπημένη τὴ γυναῖκα του· κι' ὅταν βεβαιώθηκα πὼς ξέφυγε ἀπὸ κάθε κίνδυνο καὶ τὸν εἶδα μιὰ μέρα ὠχρὸ νὰ κάθεται πίσω ἀπὸ τὸ παράθυρό του ἔννοιωσα μιὰν ἀνακούφιση, σὰν κάτι τὸ ἐξαιρετικὸ νὰ ἔγινε στὴ

Ἔμοιαζε σὰν ἄνθρωπος μὲ ἕνα στόμα τεράστιο καὶ δόντια σκύλου. Στὸ μέτωπό του εἶχε τρίχες καστανὲς καὶ τὰ μάτια του ἦσαν κόκκινα σὰν τοῦ δαίμονα ποὺ ζωγραφίζουν στὶς ἐκκλησιές.

ζωή μου. Ἔπαψα πλέον νὰ σκέπτωμαι καὶ νὰ βασανίζω τὸ νοῦ μου γιὰ νὰ ἐξηγήσω τὴν περίεργη αὐτὴ συμπάθεια πρὸς τὸν ἄγνωστο φίλο μου. Μοῦ ἔγινε πλέον συνήθεια νὰ θέλω νὰ ξέρω τὶ γίνεται, ἂν εἶναι εὐτυχισμένος καὶ νὰ χαίρωμαι ὅταν μαθαίνω πὼς αὐτὸς περνάει χαρούμενα.

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος οἱ ἀστ)κες 'Ελένης Στ., Πιτσάνης Γ., Κωκόγιαννης Β., Δάρρας Κ., 'Αγγέλου Η. καὶ Μπαλντᾶς Β.

***

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Διὰ Β. Δ. προήχθησαν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1954 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Β' τάξεως, οἱ κάτωθι 'Υπαστυνόμοι Α' τάξεως, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, ὡς ἀκολούθως :

α) Κατ' ἐκλογὴν : Ρώσσης Χρῆστος καὶ 'Αντωνόπουλος 'Ηλίας.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : Καπνιστὸς Στέφανος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ

'Ο κ. 'Αρχηγὸς τοῦ 'Αστυν. Σώματος ἀπένειμε ἔπαινον εἰς τὸν 'Υπαστυνόμον Α' κ. Καβαλάρην Σπυρ., διότι Διοικητὴς ὢν τοῦ Γ' Παραρτήματος 'Ασφαλείας Πειραιῶς καὶ καταγγελθείσης αὐτῷ κλοπῆς ὑλικοῦ διὰ ρήξεως τῶν ἀποθηκῶν ἐντὸς τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Πειραιῶς, ἐπέτυχεν ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος ν' ἀνακαλύψῃ καὶ νὰ συλλάβῃ τοὺς διαρρήκτας καὶ κλεπταποδόχους, προκληθέντων εὐμενῶν σχολίων ὑπὲρ τοῦ 'Αστυν. Σώματος.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

Εἰς τὴν ἐκπομπὴν τῆς 2ας Φεβρουαρίου, μετέσχον εὐγενῶς προσφερθέντες οἱ καλλιτέχναι τοῦ ἄσματος καὶ τῆς μουσικῆς 'Ανθὴ 'Αστέρη καὶ Σῶτος Σιδηρόπουλος μὲ συνοδείαν τῆς ὀρχήστρας Γιώργου Μουζάκη, καθὼς καὶ ὁ Μηνᾶς Κοκόρης μὲ τὸ συγκρότημά του σὲ δημοτικὰ τραγούδια. Μετεδόθη ἐπίσης ραδιοφωνικὴ σκηνὴ μὲ τίτλο «'Ο ἐκβιαστής», τοῦ 'Αλέκου 'Αγγελοπούλου.

Εἰς τὴν ἐκπομπὴν τῆς 9ης Φεβρουαρίου μετέσχον οἱ καλλιτέχναι Σοφία Βέμπο μὲ συνοδεία στὸ πιάνο τοῦ Γιώργου Πάντρα, ὁ Βαβάτσικος μὲ τὴν ὀρχήστρα Κώστα Πρέντα καὶ ὁ Θανάσης Καμπαφλῆς μὲ τὸ συγκρότημά του σὲ δημοτικὰ τραγούδια.

'Επίσης μετεδόθη ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ 'Ημερολόγιο τοῦ 'Αστυφύλακος μὲ τίτλο «'Ο χασισοπότης» γραμμένο ἀπὸ τὸν 'Αλέκο 'Αγγελόπουλο.

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

'Αστυν. Δ)ντὴν Β'—'Ιατρὸν **κ. Ζήσην 'Αλεξίου.** Κατόπιν τῆς δηλώσεώς σας ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ εἶσθε συνδρομητὴς τοῦ περιοδικοῦ μας, προέβημεν εἰς τὴν διαγραφήν σας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1955.

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥρα 7,30—8 μ.μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων θὰ μεταδίδῃ τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.